

பாந்பாடு

PANPADU

மலர்: 26

கிட்டி: 1

நாள்தேவை 2016

- ஏ தற்காலத் தமிழ் அகராதியில் எதிர்பார்க்கப்படும் சொற்கள் வெக்சிக்கனில் உண்டு
- ஏ தமிழியல் விமர்சனத்தில் எம்.ஏ. நுஃ. மானின் வகிபங்கு
- ஏ சங்க இலக்கியத்தினுள்ளே முருகன் பற்றிய ஜதிகங்களும் வழிபாடும் வளர்ச்சிகளும்
- ஏ இதயத்திலிருந்து நேரடியாக: தலை சிறந்த கல்லெழுத்தியலாளரும் தொல்லியலாளருமான ஜராவதும் மகாதேவனுடன் ஒரு நேர்காணல்
- ஏ பல்லவர் காலச் சமயப்புசல்: ஒரு பன்முகப் பார்க்கவ
- ஏ பாரதியார் கவிதை நடையில் பேச்சு வழக்கின் செல்வாக்கு பாடல்களை முன்வைத்து ஒர் ஆய்வு
- ஏ சிலப்பதிகாரத்தில் முருகக் கடவுள் திருவாலங்காட்டு முத்தத்திருப்பதிகமா, முத்தத்திருப்பதிகங்களா?

இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களம்

கட்டுரை ஆசிரியர்களின் வியரம்

பேராசிரியர் சு. சசீந்திராஜா

விவர யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் மொழியியற்துறை, ஆங்கிலத்துறையின் தலைவராகவும் பேராசிரியராகவும் நீண்ட காலம் பணியாற்றி வந்தவர். மொழியியல் தொடர்பான பல கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். எமது திணைக்கள் பண்பாட்டு ஆய்வு மலரின் ஆலோசனைக்குமுலின் உறுப்பினர் ஆவார்.

கலாநிதி முய்ஸ் அம்துல்லா

தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மொழித்துறைத் தலைவராவர். நாட்டாரியல், ஊடகவியல் துறைகளில் ஈடுபாடு கொண்ட ஆய்வாளர்.

பேராசிரியர் அம்மன்கிளி முருகதாஸ்

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர். தமிழ்மொழி லெக்கியம் தொடர்பான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துள்ளார். லெக்கியத்துறையில் சிறந்த விமர்சனங்களை எழுதி வருகின்றார்.

திரு. திருவேல்சிசங்கமம்

சிறந்த பத்திரிகையாளர். ஆங்கில நூல்கள் சிலைற்றை மொழி பெயர்த்துள்ளார்.

பேராசிரியர் கி. விசாகரநுபன்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை விரிவுரையாளர் ஆவார். விவர தமிழ், லெக்கியம் தொடர்பாக பல ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

கலாநிதி ஸ்ரீ பிரசாந்தன்

ஸ்ரீ ஜெயவர்த்தனபுர பல்கலைக்கழகத்தின் கலைப்பீத்தில் முதுநிலை விரிவுரையாளராக விளங்குகின்றார். பல நூல்களையும் ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். உள்நாட்டு வெளிநாட்டு ஆய்வரங்குகள் பலவற்றில் பங்குபற்றியுள்ளார்.

திரு. வ. குணபாலசிசங்கம்

விவர கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் வருகைத்தரு விரிவுரையாளர் ஆவார். இந்து சமயம் தொடர்பாக பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

கலாநிதி க. கிருகரன்

தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் மொழித்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர். தமிழ்மொழி, லெக்கியம் தொடர்பாக ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுவருவதுடன், பல ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். ஆய்வுப்பிரிவின் பல வெளியீடுகளின் பதிப்பாசிரியராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார்.

பண்பாடு பருவ திதியில் பிரசுரமாகியுள்ள கட்டுரைகளில் கூறப்படுவேள் கருத்துக்கள் யாவும் அக்கட்டுரைகளை எழுதியவர்களின் சொந்த கருத்துக்களாகும். கிடை விவ்விதமை வெளியிடும் திணைக்களத்தின் கருத்துக்களை பிரதிபலிப்பனவாகா.

- ஆசிரியர்

பண்பாடு

சமூக விஞ்ஞான ஆய்வுச் சங்சிகை

மாஸ : 26

திதழ் : 1

மார்க்டி - 2016

ஆசிரியர் குழு

கலாநிதி க. இரகுபரன்
கலாநிதி மு. பிரசார்தன்
திருமதி தேவகுமாரி ஹரன்

நிர்வாக ஆசிரியர்

திரு. அ. உமாமகேஸ்வரன்

பர்சிலனைக் குழு

பேராசிரியர் சி. பத்மாநாதன்
பேராசிரியர் எஸ். சுசீந்திரராசா
பேராசிரியர் ப. கோபாலகிருஷ்ணன்
பேராசிரியர் என். னானகுமாரன்

வளரியீடு

இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களம்
இல. 248, 1/1, காலி வீதி, கொழும்பு - 04

பதிப்பு : மார்க்டி 2016

ISSN : 2235-9621

பொருளடக்கம்

01. தற்காலத் தமிழ் அகராதியில் ஏதிர்பார்க்கப்படும் சொற்கள் வெக்சிக்கனில் உண்டு 01
சு. சுரீந்திரராஜா
02. தமிழியல் விமர்சனத்தில் எம்.ஏ. நுஸ்மானின் வகிபங்கு 27
Dr.Rameez Abdullah
03. சங்க வெக்கியத்தினுள்ளே முருகன் பற்றிய ஜதிகங்களும் வழிபாடும் வளர்ச்சிகளும் 34
பேராசிரியர் கலாநிதி அம்மன்கிளி முருகதாஸ்
04. ஒதயத்திலிருந்து நேரம்யாக: தலை சிறந்த கல்வெழுத்தியலாளரும் தொல்லியலாளருமான ஐராவதம் மகாதேவனுடன் ஒரு நேர்காணல் 43
நேர்காணல்: லலிதாராம் தமிழில்: திருவேணி சங்கமம்
05. பல்லவர்காலச் சமயப்பூசல்: ஒரு பன்றுகப் பார்வை 51
பேராசிரியர்.கி. விசாகனுபன்
06. பாரதியார் கவிதை நடையில் பேச்சு வழக்கின் செல்வாக்கு பாடல்களை முன்வைத்து ஓர் ஆய்வு 61
கலாநிதி முரி. மிரசாந்தல்
07. சிலப்பதிகாரத்தில் முருகக் கடவுள் 67
திரு.வ.குணபாலசிங்கம்
08. திருவாலங்காட்டு முத்தத்திருப்பதிகமா, முத்தத்திருப்பதிகங்களா? 74
கலாநிதி க. தீரகுபரன்

கற்காலத் தமிழ் அகராதியில் எதிர்பார்க்கப்படும் சொற்கள் வெக்சிக்கனில் உண்டு

ச. சுந்தரராஜா

இலங்கைத் தற்காலத் தமிழ் வழக்கில் உண்டு க்ரியாவில் இல்லை தமிழ்நாட்டுத் தற்காலத் தமிழ் வழக்கில் இல்லையா?

க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதியில் ஒரு சொல்லைத் தலைச் சொல்லாகச் சேர்க்கச் சில விதிமுறைகள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இதேபோன்று, சொற்களைச் சேர்க்காமல் விலக்கி விடுவதற்கும் சில விதிமுறைகள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. விதிமுறைகள் XXXIVஆம் பக்கத்தில் கூறப் பெற்றுள்ளன. விலக்கப்பட்ட சொற்களுக்குக் கூறப் பெற்றுள்ள விதிமுறை களுக்கு உட்படாத மிகப் பல சொற்கள் விலக்கப்பட்டு இருப்பதைக் கண்டு ஆச்சரியப்படுவோர் பலர். இங்கு, குறிப்பாக இலங்கையில், தமிழ் மொழியை ஆர்வத்துடன் வேற்றுமொழியாகவோ இரண்டாவது மொழியாகவோ கற்பவர்கள் ஆச்சரியப்படுவதை மட்டுமன்றிக் கஷ்டப்படு வதையும் அமுத்திக்கூறுதல் வேண்டும். இன்று, அவ்வப்போது மேற்குலக நாடுகளிலிருந்து சிலர் தம் ஆய்வின் பொருட்டு இலங்கைக்கு வருகின்றனர். அவர்களின் ஆய்வுப் பொருள் பெரும்பாலும் தமிழர் சமுதாயம் பற்றியதாகவே அமைகிறது. இலங்கைத் தமிழர் சமுதாய அமைப்பு, அவர்களின் வரலாறு, தொன்மை, கலாசாரம், பண்பாடு, அரசியல் பிரச்சினைகள் போன்ற விடயங்களில் அவர்கள் நாட்டாங்கொண்டுள்ளனர். இத்தகைய ஆய்விற்குத் தமிழ்மொழி அறிவு இன்றியமையாதது என எண்ணி, அவர்கள் முதலில் தமிழ்மொழியை, அதாவது இலங்கையில் தற்போது வழக்கில் உள்ள தமிழ்மொழியை நன்கு கற்றுக் கொள்கின்றனர். சிங்கள மொழியைத் தாய்

மொழியாகக் கொண்ட இலங்கை மக்கள் பலரும் இன்று தமிழ் மொழியைக் கற்பதற்கு ஆர்வங்கொண்டுள்ளனர். அவர்கள், தமிழ்மொழி அறிவு தமக்குத் தொழில் ரீதியாகப் பயன்படும் என நம்புகின்றனர். மேற்குறித்த இருவகையினரும் தமிழ்நாட்டுத் தமிழும் இலங்கைத் தமிழும் வேறுபவேதை அறிந்திருந்த போதிலும் தம் தமிழ்மொழி கற்றலுக்குப் பெரும்பாலும் க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழகராதியையே விரும்பிப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

இலங்கையில், க்ரியாவின் அகராதியைப் பயன்படுத்துகின்றவர் சில சமயம் இந்தச் சொல்லைக் காணோம், ஏன் அந்தச் சொல்லைத் தரவில்லை என்று அங்கலாய்த்து, நால் நிலையங்களுக்குச் சென்று வெக்சிக்கனில் இருக்குமோ என்று பார்த்து, தாம் தேடும் சொற்களை அதனில் கண்டு, அங்கு தரப்பெற்றுள்ள பொருள் இன்றும் பொருத்தமுடையதா என ஜயமுற்று ஆசிரியர்களிடம் தெளிவு பெறுவது உண்டு. க்ரியா அகராதி 75 இலட்சம் தமிழ்ச் சொற்களைக் கொண்டசொல் வங்கிபற்றிக்கூறுகிறது. சொல் வங்கி பற்றி விபரம் தெரியவில்லை. க்ரியாவில் விலக்கப்பெற்ற சொற்கள் அந்தச் சொல்வங்கியில் நிச்சயமாக இடம்பெற்றிருக்கும் என்று நம்புகிறோம். ஆனால், இன்று அவை பயன்படுத்த முடியாத நிலையில் உள். க்ரியாவிற்குச் சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்தவர்கள் நாம் இங்கு தரும் சொற்களைக் கைவிட்டமைக்குக் காரணங்களியலில்லை. அவை காரணங் கருதாது (arbitrarily) கைவிடப்பட்டனவா என ஜயம்

- வேண்டியுள்ளது. சொற்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் மேனகா என்பவரின் திறமை பற்றிக் க்ரியாவில் பக்கம் XVIII) கூறப்பெற்றுள்ளது. நாம் காட்டும் சொற்களைக் கைவிட்டமை உண்மை நிலைக்கு உண்மையாகவே பூற்பானது. அவை இலங்கையில் (தமிழ்நாட்டிலும்?) தற்காலத் தமிழ் வழக்கில் தாராளமாக வழங்குபவை. மேலும், அவை லைக்சிக்கன் காலந்தொட்டு இலங்கை வழக்கில் தொடர்ந்து வருபவை. லைக்சிக்கனில் இடம்பெற்றவை. அவற்றை இங்கு இயன்றவு தொகுத்துத் தருகிறோம். இவ்வாறு தொகுத்து நோக்குவது சொல் வழக்கை வரலாற்று நோக்கில் ஆராய்வதற்கு உதவியாக இருக்கும். நாம் முன்னர், இல்லை என்ற குறை ஒன்று, க்ரியாவின் கவனத்திற்கு உட்படாத வினை தவிர்ந்த சொற்கள், தற்காலத் தமிழ்கராதியில் வேண்டாத சொற்களா? என்ற தலைப்புக்களில் எழுதிய கட்டுரைகளை இங்கு நினைவுபடுத்துகிறோம். முதலிரு கட்டுரைகளும் 2011ஆம் ஆண்டு சேமமடு பதிப்பகம் (கொழும்பு - 1) மூலம் வெளிவந்த எமது 'தமிழியல்சார் சிந்தனைத்துளிகள் - 2' என்ற நூலிலும், மற்றது 2015ஆம் ஆண்டு இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் (கொழும்பு - 04) மூலம் வெளிவந்த எமது 'இலங்கை - இந்திய தமிழ் வழக்குகளில் சொற்களின் பயன்பாடு' என்ற நூலிலும் இடம்பெற்றுள்ளன.

லைக்சிக்கன்

தொகுதி 1

1. அஃகேனம் - ஆய்தவெழுத்து
2. அக்காத்தை - அக்காள்
3. அக்காள் - தமக்கை
4. அக்கேனம் - ஆய்தவெழுத்து
5. அக்கை - அக்காள்
6. அக்மான் - எலிவகை
7. அகால மரணம் - காலமல்லாத காலத்து நேரும் மரணம்
8. அங்கவீனன் - உறுப்புக் குறைந்தவன்
9. அங்கிடுத்தி - நிலை கெட்டவன்
10. அச்சலக்கை - துலாவைத் தாங்கும் கட்டை
11. அச்டுச் சிரிப்பு - Foolish laughter
12. அசத்தம் - சுத்தமின்மை
13. அஞ்சனம் பார்-த்தல் - மறைந்த பொருளை அஞ்சனமிட்டறிதல்
14. அட்டகாசம் - பெருநகை
15. அடிப்படவன் - பழகினவன்; Trained, experienced person
16. அடுத்தடுத்து - அடிக்கடி
17. அடுத்தமுறை - மறுத்தவை
18. அடைத்த குரல் - கம்மிய குரல்
19. அடைத்துப் பெய்தல் - மேகழுட்டமாய் விடாது பெய்தல்
20. அண்டை - சமீபம்; neighborhood

21. அணாப்பி -
ஏமாற்றுபவன்
22. அணாப்பு-தல் -
ஏமாற்றுதல்
23. அதிட்டசாலி -
அதிருஷ்டசாலி; Fortunate person
24. அதிட்டம் -
பாக்கிய வாய்ப்பு; Luck
25. அதைப்பு -
வீக்கம்
26. அதோகதி -
தாழ்நிலை; Low state, degraded condition
27. அந்தரி-த்தல்
தனித்திருத்தல்; To be forlorn,
28. solitary, lonely; உதவியற்றிருத்தல்
29. அப்பு -
தந்தை; அன்பு காட்டி அழைக்கும் சொல்வகை;
30. வீட்டு வேலைக்காரன்
31. அபான வாயு -
கீழ்நோக்கும் வாயு; The vital air that goes downwards,
32. ventries crepitus
33. அருக்கு-தல் -
மனமின்மை காட்டுதல்
34. அருந்தல் -
அருமை; Scarcity, dearth
35. அல்லை தொல்லை -
மிக்க துன்பம்
36. அலக்கழி-தல் -
வருந்துதல்
37. அலக்கழி-த்தல் -
அலைத்து வருத்துதல்
38. அலட்டு-தல்- பிதற்றுதல், -
வீண்வார்த்தைகளை மேன்மேலும் கூறுதல்
39. அலு-த்தல் -
சோர்தல்
40. அலுமனியம் -
உலோக வகை
41. அலைக்கழிவு -
அலைந்து வருந்தும் வருத்தம்
42. அவக்கவக்கெனல் -
விரைவுக் குறிப்பு
43. அவக்கவுக்கெனல் - காண்க:
அவக்கவக்கெனல்
44. அழங்குப்பிடி -
விடாப்பிடி
45. அழமுஞ்சி -
பொலிவற்ற முகமுள்ளவன்
46. அள்ளுகொள்ளை -
பெருங்கொள்ளை
47. அறக்கப்பறக்க -
விரைவாக
48. அறுகரிசி -
அறுகம் புல்லோடு கூடிய மங்கல அரிசி
49. அறுதவி -
விதவை
50. அன்றன்று -
அன்றாடம்
51. அன்றைக்கன்று -
அன்றன்று
52. ஆக்கும் -
போலும்; Perhaps, presumably
53. ஆண்மாரி -
அடங்காக் குணமுள்ளவள்
54. ஆண்வழி -
ஆண் சந்ததியிலிருந்து உண்டான பரம்பரை

55.	ஆனந்தக் கண்ணீர் - மகிழ்ச்சி மிகுதியால் வரும் கண்ணீர்	71.	இறைப்பு - நீர் இறைக்கை
56.	ஆனமட்டும் - சூழியவரை	72.	இன்னுமின்னும் - மேன்மேலும்
57.	இடுக்கி - உலோபி	73.	ஸ்ரப்பற்று - ஸ்ரக்கசிவு
58.	இடைப்பழும் - காய்க்குலையில் இடையிடையே பழுத்திருப்பது	74.	ஸ்ரவெங்காயம் - ஸ்ரவெண்காயம்
59.	இடைப்போகம் - இடைக்காலத்து விளைவு	75.	உசார் - உஷார்
60.	இப்பவும் - இப்பொழுதும்; Even now	76.	உடம்பு தேறு-தல் - தேகம் சளக்கிய நிலையடைதல்
61.	இம்மட்டும் - இதுவரையும்	77.	உடுபுடைவை - உடை
62.	இமைகொட்டு-தல் - கண்ணிதழ் சேர்தல்; To wink	78.	உண்டனா - நிரம்ப; Profusely, Lavishly
63.	இர-த்தல் - யாசித்தல்	79.	உணக்குதல் - உலர்த்துதல்
64.	இரப்பு - யாசிக்கை	80.	உதவாக்கட்டை - உபயோகமற்றவன்
65.	இராப்பகல் - இரவும் பகலும்	81.	உப்பில்லாப் பேச்சு - பயனற்ற சம்பாஷணை
66.	இருள்(ஞு)-தல் - ஒளி மங்குதல்	82.	உப்புக் கூர-த்தல் - உப்புக்கரித்தல்
67.	இல்லாத பொய் - முழுப்பொய்	83.	உலை-தல் - அலைதல்
68.	இழுப்பாணி - தாமதிப்போன்; One who delays or postpones	84.	உலைச்சல் - அலைகை
69.	இளமட்டம் - இளம் பருவத்தோன்-ள்	85.	உவனி-த்தல் - ஸ்ரமாதல்; To grow moist when exposed to dew; to become damp, as the ground, clothes, furniture
70.	இளிச்ச வாய்ப்பட்டம் ஒன்றுந் தெரியாதவன் ஏன்ற பட்டம்	86.	உவாதி - கடுந்துண்பம்

87. உவை - உங்குள்ளவை
88. உழு-த்தல் - புதனழிதல்
89. உள்ளூர்ச்சரக்கு - சொந்த ஊரில் விளையும் பொருள்
90. உளைவு - குடைச்சல் நோ
91. எச்சிலாக்கு-தல் உச்சிடப்படுத்துதல்; To defile food or anything else either by bringing it into contact with the mouth or by touching it with the hand that has already come into contact with the mouth
92. எச்சிற் படு-த்தல் - காண்க: எச்சிலாக்கு
93. எடுத்துப் பிடி-த்தல் - குற்றத்தைப் பெரிதாக்கித் தூற்றுதல்
94. எடுப்பானவன் - தோற்றுப் பொலிவுள்ளவன்
95. எடுபாடு - ஆடம்பரம்
96. எழுந்தமானம் - கண்டபடி
97. எளியவன் - குணத்தில் தாழ்ந்தவன்
98. எறி-த்தல் - ஒளி வீசுதல்; To shine, to glitter
99. என்றெற்றங்கும் - எக்காலத்திலும், ஒரு நாளும், ஒரு பொழுதும்
100. ஏமாந்து போ-தல் - ஏமாறுதல்
101. ஏற்கெனவே - முன்னாமே
102. ஏற்றபடி - தக்கவாறு, விரும்பியவாறு
103. ஏற்றவாறு - ஏற்றபடி
104. ஏறவிறங்கப் பார்-த்தல் - கீழும் மேலும் பார்த்தல்; To stare at, survey from head to feet
105. ஏறுமாறு - தாறுமாறு; Improper, unruly behaviour
106. ஒத்து நட-த்தல் - இசைந்தொழுகுதல்
107. ஒத்து வா (வரு)-தல் - இணாங்கி வருதல்
108. ஒத்து வாழ்-தல் - மனமொத்து வசித்தல்
109. ஒரு படி - ஒருவாறு
110. ஒரு பாட்டம் - ஒரு பாறல் மழை; Heavy down pour of rain
111. ஒரு பிடி - கைப்பிழயளவு; A handful
112. ஒரு போக்கு - மாறான நடை
113. ஒரு மட்டு - ஒருவாறு
114. ஒருமிக்க - ஒருசேர; Together
115. ஒறுவாய் - சிதைவடைந்த வாய்; Sunren mouth ஒழந்த விளிம்பு; Broken edge of a pot
116. ஓழியாழிப் பார்-த்தல் - பெருமுயற்சியடுத்தல்

தொகுதி ॥

117. கச்சல் -
கைப்பு
118. கசாயம் -
கசுஷாயம்
119. கஞ்சித்தெளிவு -
இறுத்த கஞ்சி; Water strained from rice after it has been well cooked, used as a light diet
120. கட்டளையிடு-தல் -
பணித்தல்
121. கட்டையழி-த்தல் -
பலாக்காய் பழுத்தற்காக ஆப்பாத்தல்
122. கட்டையன் -
குட்டையன்
123. கடன்-வாங்கு-தல் -
To borrow money, contract a debt
124. கடன்னடை-த்தல் -
வாங்கின கடனைத் தீர்த்தல்
125. கடுங்கோபம் -
மிகுசினம்
126. கண்காட்டிவிடு-தல் -
சாடையால் ஏவிவிடுதல்
127. கண்காட்டு-தல் -
குறிப்பாகக் கண் சிமிட்டுதல்
128. கண்மூடு-தல் -
சாதல்
129. கராம்பு -
இலவங்கம்; Clove
130. கரிபூசு-தல் -
அவமதித்தல்; To disgrace one
131. கல்லில் நாருரி-த்தல் -
1. இல்லாதபொருளைப்பெறமுயலுதல்;
To strive for the impossible, as stripping fibre from stone;
2. ஒருபொருளைப் பாடுபட்டு முயன்று பெறுதல்; To obtain by very great labour
132. கலாதி -
கலகம்
133. கலியாணம் -
விவாகம்
134. கலியாண முடி-த்தல் -
மணம் புரிதல்
135. கவனஞ் செலுத்து-தல் -
கருத்தாயிருத்தல்
136. கள்ளச் சத்தியம் -
பொய்யாணை
137. கள்ளச் சாவி -
கள்ளத் திறவுகோல்
138. கள்ளச் சிரிப்பு -
நயவஞ்சகமாக வெளிக்காட்டுஞ் சிரிப்பு
139. கள்ள நேரம் -
களவு முதலியன நடத்துவதற்கேற்ற வேளை; Time favourable for theft or other illicit acts
140. கள்ளப்பசி -
பொய்ப்பசி; Illusive appetite
141. கள்ளப்படு-தல் -
பொய்யாதல்; To become false
142. கள்ளப் பார்வை -
வஞ்சக நோக்கம்; Thievish, designing looks
143. கள்ளப் புத்தி -
வஞ்சக நினைவு; Proneness to deceive, cunning
144. கள்ளம் பண்ணு-தல் -
வேலை செய்யச் சோம்புதல்
145. களவாடு-தல் -
திருடுதல்

146. கறையான் மேய்தல் -
செல்லுப் பிடித்தல்; To be eaten as a book, by white ants
147. கணத்த நாள் -
கிரக நிலையால் வியாதியைப் பெருகச் செய்யும் நாள்; Day which is supposed to have in itself powers to aggravate a disease in its course
148. காஞ்சோன்றி -
காஞ்சொறி
149. காத்திரு-த்தல் -
எதிர்பார்த்திருத்தல்
150. காதடைப்பு -
நோய் முதலியவற்றால் காது கேளாமை
151. காதிலிழபடு-தல் -
அடிக்கடி செய்தி கேட்கப்படுதல்
152. காது கொடு-த்தல் -
கவனித்துக் கேட்டல்
153. கால் கூசு-தல் -
பிறவிடஞ்செல்ல மனாங்கூசுதல்; To feel shy of stepping into a house, as a stranger
154. கால்வாசி -
நாலில் ஒரு பங்கு
155. காலதாமதம் -
காலத்தாழ்வு
156. காலநேரம் -
கிரகபலன்
157. கிட்டமுட்ட -
ஏறக்குறைய
158. கிளம்பு-தல் -
பிரசித்தமாதல்
159. கிளாறி விடு-தல் -
தூண்டி விடுதல்
160. குசால் -
மனக்களிப்பு
161. குணங்காட்டு-தல் -
இயற்கைக் குணத்தை வெளிப்படுத்துதல்
162. கும்பி -
குவியல்
163. கும்பிகூள்ளன் -
வணக்கங் காட்டும் வஞ்சகன்; Servile Hypocritic, cringing dissembler
164. கும்மாளம் கொட்டு-தல் -
குதித்து விளையாடுதல்
165. குமை-தல் -
குழைய வேகுதல்
166. குரங்குச் சேட்டை -
குறும்புச் செய்கை
167. குருட்டு வாக்கில் -
தற்செயலாய்
168. குருவித்தலை -
சிறிய தலை
169. குலை போடு-தல் -
குலை தள்ளுதல்
170. குழழச்சு -
உடம்பிலுள்ள எலும்பின் சந்து
171. குள்ளன் -
தந்திரகாரன்
172. குறிசடு-தல் -
மாட்டுக்குச் சூடு இடுதல்; To brand marks upon cattle
173. குறிப்பறி-தல் -
நோக்கமறிதல்
174. குறுக்குக் கட்டு -
மகளிர் நீராடும் போது மார்புக்கு மேலே கட்டுஞ் சீலைக் கட்டு
175. குறுமுட்டு -
ஒடுக்கம்; Narrowness, closeness
176. குறைமாதப்பிள்ளை -
மாதவளவு நிரம்புமுன் பிறந்த பிள்ளை

177. கூகைக்கட்டு -
கூகைபோல முகத்தை வீங்கச் செய்வதான் பொன்னுக்கு வீங்கி என்னும் அம்மைக்கட்டு
178. கூச்சங்காட்டு-தல் -
உடற் கூச்சம் உண்டாக்குதல்; To tickle, titillate
179. கூத்தாடு-தல் -
பிழவாதமாய் வேண்டுதல்
180. கூர் சீவு-தல் -
கூராக்குதல்
181. கூழ் முட்டை -
கெட்டுப்போன முட்டை
182. கூழங்கை -
முடமான கை
183. கெக்கட்டம் -
மிகச் சிரிக்கை; Loud or open laughter
184. கெஞ்சிக் கேள்-தல் -
தாழ்ந்த குரலுடன் வேண்டுதல்; To beg, entreat, beseech
185. கெடு-தல் -
அழித்தல், பழுதாக்குதல், ஒழுக்கங் கெடுத்தல், அவமாக்குதல், காரியத் தடை செய்தல்
186. கெடுகாலம் -
அழிவு காலம்
187. கைகாவல் -
சமயத்திற்கு உதவுவது
188. கைச்சுடு -
பொறுக்கக் கூடிய சூடு
189. கைதவறு-தல் -
தொலைந்து போதல்
190. கைமதிப்பு -
கையால் தூக்கி மதிக்கும் மதிப்பு; Estimating weight by hand
191. கைமதியம் -
காண்க. கைமதிப்பு
192. கைமெய்யாய் -
கையும் களவுமாய்
193. கைவை-த்தல் -
அழித்தல்
194. கொட்டுமென் -
எடுத்துக் கொண்டு வந்து இடும் மண்
195. கொட்டம் -
இறுமாப்பு
196. கொதிதண்ணீர் -
வெந்நீர்
197. கொஞ்சவி விடு-தல் -
சண்டை மூட்டுதல்
198. கொன்னை -
திக்கிப் பேசுதல்
199. கோடரிக்காம்பு -
தன் குலத்தை அழிப்பவன்

தொகுதி III

200. சக்கட்டை -
மடையன்; Black head
201. சத்தியம் பண்ணு-தல் -
பிரமாணம் பண்ணுதல்
202. சப்பெனல் -
சாரமின்மைக் குறிப்பு; Onom. expr. signifying insipidity
203. சபையிருத்து-தல் -
தகுதிக்குத் தக்கபடி சபையினரை உரிய கீட்தில் அமர்த்துதல்
204. சம்பந்தம் பேசு-தல் -
மணம் பேசுதல்
205. சமயம் பார்-த்தல் -
தக்க காலத்தை எதிர்பார்த்திருத்தல்
206. சருவம் -
வாயகண்ற பாத்திர வகை

207. சல்லி -
சிறிய கல்; Small chips, as of stone
208. சவக்களி-த்தல் -
கெட்ட சுவையுடையதாயிருத்தல்
209. சவி -
வல்லமை; Energy, strength
210. சவுக்களி-த்தல் -
காண்க சவுக்களி
211. சன்னாசி -
சன்னியாசி
212. சா -
சாவு
213. சாலக்காரன் -
வஞ்சகன்
214. சாவல் -
சேவல்
215. சாலம் -
நஷ்பு
216. சிணி -
கெட்ட நாற்றம்
217. சிதறா-த்தல்
கலங்கச் செய்தல், முறியுத்தல்
218. சில்லறையாட்கள் -
முக்கியரல்லாதவர்
219. சிறங்கை -
கைந் நிறையளவு
220. சிறாம்பு-
மரச் சிலும்பு
221. சிறுப்பி-த்தல் -
சிறுகப் பண்ணுதல்
222. சீறிவிழு-தல் -
கோபங் கொள்ளுதல்
223. சுணைகெட்டவன் -
இலச்சை கெட்டவன்; Person of blunted sensibilities
224. சுத்தகுணியம் -
முழுப்பாழ்; Absolute nothingness
225. சுத்தப்பொய் -
முழுப்பொய்
226. சுவர்மேற்புனை -
ஸரடியாயிருப்பவன்; Person sitting on the fence, person of dubious attitude
227. சுழற்றியடி-த்தல் -
சுழன்று வீசுதல்; To blow violently; to devastate, as whirlwind
228. சுள்ளிடு-தல் -
உறைத்தல்; To prick, to smart as from pungency on the tongue, to scorch as the piercing heat of the sun
229. சுற்றுமதில் -
கோயில் முதலியவற்றைச் சூழ்ந்துள்ள மதில்
230. சுற்றுமற்றும் -
நான்கு பக்கமும்; All round, on all sides
231. சுறுக்கு -
விரைவு
232. சுக்காட்டு-தல் -
நாயை ஏவுதல், சூவென்று சுத்தமிட்டு வெருட்டுதல்
233. சுடுகாட்டு-தல் -
குடாக்குதல்
234. சுனியக்காரன் -
பில்லி சூனியம் வைப்பவன்
235. செக்கல் -
மாலை நேரம்
236. செம்பழும் -
செங்காய்; Fruit almost ripe
237. செம்பாடு -
செம்மண் பூழி; Red soil
238. செலவு சிற்றாயம் -
தினச் செலவுக்கு வேண்டும் பணம்

239. சைவக் குருக்கள் - பார்ப்பனரல்லாதவருள் சிவதீடையைப் பற்ற குருக்கள்
240. சொக்கப்பானை - சொக்கப்பானை
241. சொல் தவறு-தல் - வார்த்தை பிறழ்தல்
242. சோக்கு - ஆடம்பரம்; Pomp
243. சோச்சி - சோறு
244. சோழகம் - தென் காற்று; South wind, wind that blows during South wind monsoon
245. சோற்றுக்கடன் - உண்ட சோற்றுக்குக் கைமாறாகச் செய்யும் நன்றி
246. சோற்று மாடு - உபயோகமற்றவன்
247. டாப்பு - ஜாப்தா; Catalogue, list, inventory, physician's prescriptions
248. டெங்கு - முடக்குச் சுரம்; Dengue
249. தங்கைக்சி - தங்கை
250. தச்சன் குருவி - மரங்கொத்தி; Wood pecker
251. தசைப்பற்று - சதை; Flesh, pulp
252. தடக்கிப் பேசு-தல் - திக்கிப் பேசுதல்
253. தழிப்பயல் - கொழுத்தவன்; Stout fellow
254. தழமாடன் - தழியன்
255. தண்டுவெலி-த்தல் - படகுத் துடுப்புத் தள்ளுதல்; To row, paddle
256. தண்ணீர் கட்டு-தல் - வயல் முதலியவற்றில் நீர் தேக்குதல்; To irrigate a field, garden bed, etc.
257. தந்திரி - தந்திரக்காரன்; Schemer
258. தப்பெண்ணம் - தவறான அபிப்பிராயம்
259. தரவழி - வகை; Kind, sort, class, assortment
260. தலை கவிழ்ச்-தல் - நாணம் முதலியவற்றால் தலைசாய்த்தல்
261. தலை சாய்-த்தல் - வணங்குதல்; To bow one's head in reverence
262. தலை தடவு-தல் - வஞ்சித்துக் கெடுத்தல்; To ruin a person by deceit
263. தலைப்பா - தலையிற் கட்டுந் துணி
264. தலைப்பிள்ளை - முதற்பிள்ளை
265. தளம்பு-தல் - ததும்புதல்; To wobble, flat, fluctuate, as water in a moving vessel
266. தறுக்கணி-த்தல் - உணவுப் பொருள் இறுகுதல்; To grow hard, as vegetables in curry by defective cooking
267. தன்பாட்டில் - தானாகவே

268. தன்பாடு -
சுவகாரியம்
269. தனகு-தல் -
சண்டை செய்தல்
270. தாக்காட்டு-தல் -
பராக்குக் காட்டுதல்; To divert or engage
the attention of, as a child
271. தாயம் -
சமய வாய்ப்பு; Good opportunity
272. தானதருமாம் -
எகை; Charity
273. திசையழி-த்தல் -
நல்யோகமுறைக
274. திருகுதாளி -
புரட்டன்; Cheat, trickish person
- தொகுதி IV**
275. தீட்டுத்தழி -
ஆயுதந் தீட்டும் தழி
276. துப்பரவு -
சுத்தம்
277. துலை-தல் -
தொலைதல்
278. துலை-த்தல் -
தொலைத்தல்
279. துறப்பு -
திறவுகோல்
280. துக்கியிழி-த்தல் -
நுணுகிக் குற்றங் காணுதல்; To hunt
out trivial faults
281. தூக்கிப் போடு-தல் -
தீடுக்கிடுமாறு செய்தல்; To startle,
upset, to alarm
282. தூங்கல் -
சோம்பு; Dullness
283. தூங்கலன் -
சோம்பன்; Lazy man, idler
284. தூசனம் -
தூக்ஷணம், அசப்பியச் சொல்
285. தூபம் போடு-தல் -
இச்சகம் பேசுதல்; To talk in flattering
terms
286. தெய்வமேயென்று (கடவுளே கதியாக) -
நிர்க்கதியாக; Alone, without
assistance, as with only God to help
287. தென்பு -
தெம்பு
288. தேங்காய்ச் சொட்டு -
தேங்காய்ப் பருப்பின் துண்டு
289. தேரைமேய்-தல் -
தேங்காயின் உள்ளீடு கெடுதல்
290. தேறு -
துண்டு; A piece
291. தொத்தியேறு-தல் கை -
கால்களால் பற்றியேறுதல்
292. தொத்து-தல் -
காண்க. தொத்தியேறுதல்
293. தோசை சுடு-தல் -
தோசை வார்த்தல்
294. தோள் மூட்டு -
தோட் பொருத்து
295. நசியலன் -
கழப்புணி; A person who practices
evasion, who does not answer directly
296. நஞ்சன் -
தீயவன்
297. நட்டாமுட்டி -
கீழ்மைத்தனமுள்ளவன்
298. நடந்து கொள்ளுதல் -
மேலோரிடத்து ஒழுகுதல்; To behave, as
towards a superior

299. நாசமறுவான் - ஒரு வசைச் சொல்
300. நாட்டு வளப்பம் - நாட்டு ஆசாரம்
301. நார்மட்டை - நார் உரிக்கத் தகுதியான பணை மட்டை
302. நாள் விடு-தல் - சீவனம் பண்ணுதல்
303. நாள் வை-த்தல் - முகவர்த்த நாள் நிச்சயித்தல்; To fix an auspicious day, as for a marriage
304. நாஞ்கு நாள் - ஒவ்வொரு நாளும்; From day to day
305. நாளோட்டு-தல் - காலங்கழித்தல்
306. நிலைவரம் - நிலைமை
307. நிற்பாட்டு-தல் - நிறுத்துதல்; To stop, cease
308. நிற-த்தல் - நிறம் பிழித்தல்; To take on colour, as fruits or leaves
309. நினைப்பாயிரு-த்தல் - கவனமாயிருத்தல்; To be mindful, cautious, attentive, thoughtful
310. நினைப்பட்டு-தல் - ஞாபகப்படுத்துதல்
311. நீதி நியாயம் - நீதி முறை; Justice and reason
312. நீர்த்துப் போ-தல் - நீரின் தன்மையடைதல்
313. நுணுக்கமாகப் பார்த்தல் - அற்ப விஷயங்களிலும் மிகு கவனமாயிருத்தல்; To be meticulous, over-scrupulous
314. நுள்ளான் - கடிக்குஞ் சிற்றெற்றும்பு
315. நுள்ளு-தல் - கிள்ளுதல்
316. நெஞ்சாங்கட்டை - தகனக் கிரியையில் பிணத்தின் நெஞ்சுப் பக்கமாக வைக்குங் கட்டை
317. நெஞ்சுப்பதறு-தல் - மன நடுங்குதல்
318. நெடு-த்தல் - நெட்டையாதல்; To become tall
319. நெடுகலும் - எப்பொழுதும்
320. நெடுவல் - நெடிய ஆள்
321. நெற்றுக்கவிடு-தல் - மருஞ்செடிகளில் காயை விதைக்காக முதிர்ந்து உலர விடுதல்
322. நெறுமு-தல் - பல்ளைக் கடித்தல்; To gnash
323. நேரங்கடத்து-தல் - காலம் போக்குதல்
324. நேருக் செல்லு-தல் - தாமதமாதல்
325. நொட்டைச் சொல் - குறைச்சொல்; Fault finding words
326. நொருங்கு-தல் - பொழியாதல்; To be broken, crashed, smashed to pieces
327. நோஞ்சல் - மெலிவு; Emaciation
328. பக்குவப்படு-தல் - இருதுவாதல்; To attain puberty as a girl
329. பகோடா - ஒரு வகை மாப்பணிகாரம்

330. பங்குக்காணி - கூட்டுப் பங்கான நிலம்
331. பசியெடு-த்தல் - பசியுண்டாகை
332. பட்சம் - அன்பு
333. பட்டங்கட்டு-தல் - பட்டப்பெயர் கூட்டுதல்
334. பட்டடை - குவியல்; Stock, heap, pile as of straw
335. பழப்பனை - பழப்பினை
336. படுக்கவை-த்தல் - (ஒருவரை) கிடக்கும்படி செய்தல்
337. பதிலாள் - பிரதியாக நியமிக்கும் ஆள்
338. பதிவை-த்தல் - பதியம் போடுதல்; To plant, as slips, to insert, as grafts
339. பதுங்கலன் - சங்கோசமுள்ளவன்; Bashful person; பின் நிற்பவன்; Skulker
340. பல்லவிபாடு-தல் - ஒரு விஷயத்தை மீண்டும் மீண்டும் கூறிக் கொண்டிருத்தல்
341. பல்லன் - நீண்ட பல்லுள்ளவன்
342. பல்லுக் கட்டு-தல் - செயற்கைப் பல் வைத்தல்
343. பல்லுக் காட்டு-தல் - கெஞ்சுதல்; To cringe, beg meanly
344. பல்லுக் கொழுக்கட்டை - சிறு குழந்தைக்கு முதற்பல் முளைக்கும் போது செய்யும் கொழுக்கட்டை வகை
345. பலசாவி - உடல் வலியுள்ளான்
346. பலார்பற்றல் - பொழுது விழிதற் குறிப்பு; Expression signifying day break
347. பழகின முகம் - அறிந்த முகம்
348. பழப்புளி - புளியம் பழ உருண்டை
349. பழிசுமத்து-தல் - அநியாயமாகக் குற்றஞ் சாட்டுதல்
350. பழிபோடு-தல் - காண்க. பழி சுமத்துதல்
351. பழூயபடி - மறுபடியும், முன்போல்
352. பற்றுச்சீடு - ரசீது; Receipt
353. பற்றடை - தூற்றுமயிர்; Tangled locks, shaggy, bushy hair
354. பறப்பு - துரிதம்; Haste, hurry, quickness, speed
355. பறை-தல் - சொல்லுதல்; To speak, say
356. பறைக்கோலம் - இழிவான கோலம்
357. பறைச்சல் - பேச்சு; Talk, speech
358. பனங்கட்டிக் குட்டான் - பனஞ்சாறு காய்ச்சி ஊற்றும் ஓலைக் குட்டான் வகை
- தொகுதி V**
359. பாச்சி - தாய்ப்பால்
360. பாட்டா - பெற்றோரின் தந்தை

361. பாம்புச்சட்டை -
பாம்பு கழற்றும் தோல்
362. பாயாசம் -
பாயசம்
363. பாளையிடுக்குதல் -
கள்ளிறங்கப் பாளையை நக்குதல்
364. பாற்சொக்கு -
செல்வ மகிழ்ச்சி; Cheerfulness due to affluence
365. பாறுதல் -
அடிப்பிறதல்
366. பிச்சன் -
பைத்தியக்காரன்; Mad man
367. பிச்சைத்தனம் -
இழிகுணம்
368. பிச்குதல் -
அழுக்காக்குதல்
369. பிதிர்க்கடன் -
தெண்புலத்தார்க்குச் செய்யுங் கடன்
370. பிராந்து -
பருந்து
371. பிரியாவிடை -
உள்ளம் பிரியாது விடை பெறுகை; Leave – taking, farewell
372. பிழா -
தட்டுப்பிழா; Round wicker - basket
373. பிறவிக்குணம் -
சுபாவம்
374. பிண்ணா -
வருங்காலம்
375. பின்னை -
பிந்தின காலம்
376. பினைதல் -
பிசைதல்
377. பீச்சாங்கொள்ளி -
பயங்கொள்ளி
378. பீச்சுதல் -
பேதியாதல்; To purge, to have loose motions
379. பீத்தல் -
பீற்றல், கந்தை
380. பீப்பா -
எண்ணெய் முதலியன அடைக்கும் மரப்பெட்டி வகை
381. பீளைசாறுதல் -
கண்மலம் பொங்குகை; Forming of rheum about the eyes
382. புகைதல் -
சினாங்கொள்ளுதல்; To fume with anger, to be furious
383. புரளி -
வஞ்சனை, சண்டை
384. புரளிக்காரன் -
பொய்யன், சண்டையிடுபவன்
385. புல்லுமேய்தல் -
ஆடு மாடுகளைப் புல்லுத் தின்னச் செய்தல்; To graze
386. புலம்புதல் -
பிதற்றுதல்; To speak foolishly or incoherently
387. புலிமுகச்சிலந்தி -
விஷ வண்டு வகை
388. புஜுட்டை -
செழிப்பற்றது; That which is withered, thin, lean
389. புழுக்கைச்சி -
மிக இழிந்த பெண்; Low base woman
390. புமுக்கையன் -
மிக இழிந்த மனிதன்
391. புளிச்சாறு -
ஒரு வகைக் குழம்பு; Vegetable soup prepared with tamarind and fenugreek

392. புளிமண்டி -
அமுக்கானது; That which is dirty
393. புற்பாய் -
பாய்வகை; Grass - mat
394. புறணி -
புறங்கூறுகை; Back-biting
395. புச்சியம் -
இன்மை, இன்மைப் பொருளுணர்த்தும் சன்னம்
396. புசிப் புணர்த்து-தல் -
சந்தனம் புசி அணிகளை அணிதல்
397. புஞ்சீப்பு -
வாழைக்குலையின் நுனிச் சீப்பு
398. புமிய நடுக்கம் -
நிலநடுக்கம்
399. புராயம் -
விசித்திரமானது; Object of curiosity
400. புளை -
பீளை
401. பெட்டையன் -
ஆண்மையற்றவன்
402. பெண்டாட்டி -
மனைவி
403. பெண்பனை -
காய்க்கும் பனை
404. பெயர்க்கு -
பெயர் மாத்திரையாய்; Nominally; for form's sake
405. பெயரெடு-த்தல் -
பிரசித்தமாதல்
406. பெரிசு -
பெரிது
407. பெரியதாய் -
தாயின் மூத்த சகோதரி, தந்தையின் மூத்த சகோதரனது மனைவி
408. பேசாத் பேச்சு -
தகுதியற்ற வார்த்தை, அசப்பிய வார்த்தை
409. பேப்பர் -
காயிதம், சமாசாரப் பத்திரிகை
410. பேய்த்தனம் -
மூர்க்க குணம்
411. பேய்ப்பிள்ளை -
அறிவிலாத பிள்ளை
412. பேய்ப்புத்தி -
அறிவின்மை
413. பேய்ப்போக்கு -
.விபரீத நடை
414. பேயன் -
பைத்தியக்காரன்
415. பேர்வழி -
ஆள்; Person, individual
416. பேராபடு-தல் -
எங்கும் பேசப்படுகை
417. பேரரு-த்தல் -
கீர்த்தி பெறுதல்
418. பேல்லு) -தல் -
மலங்கழித்தல்
419. பைல்வான் -
மற்போர் செய்வோன்
420. பொக்கணம் -
சோழியப்பை
421. பொக்குப் பொக்கெனல் -
சவாலை விட்டுவிட்டெரிதற்குறிப்பு; Flickering of flame
422. பொக்குவாய் -
பற்போன வாய்; Toothless mouth
423. பொக்குளிப்பான் -
வைகுளி வகை

424. பொட்டளி -
சிறு முட்டை
425. பொத்திவை-த்தல் -
பத்திரப்படுத்துதல்
426. பொரிவிளாங்காய் -
சிறு பயற்று மாவோடு சர்க்கரை
சேர்த்துச் செய்த பணிகாரம்
427. பொல்லு -
ஊன்றுகோல்
428. பொள்ளல் -
துவாரம்
429. பொன்னுருக்கு-தல் -
சுப காலத்தில் தாலி செய்யப் பொன்னை
உருக்கி விடுதல்
430. போக்காட்டு-தல் -
அனுப்பி விடுதல்
431. போன்போக்கு -
மனஞ்சென்ற வழி
432. மண்வெட்டிப்பல் -
மண்வெட்டி போல் அகன்று
தட்டையாயின்ன பல்
433. மதாளி-த்தல் -
பயிர் முதலியன பயன்படாதபடிகொழுத்துக்
கெடுதல்
434. மந்தாரம் -
மேகலூட்டமான நிலை
435. மருட்டு-தல் -
மயக்குதல்; To entice, fascinate,
infatuate
436. மற்றநாள் -
மறுநாள்; Next day, morrow
437. மறுநாள் -
அடுத்த தினம்; Next day
438. மனங்கொதி-த்தல் -
கோபங் கொள்தல்
439. மனசார் -
முழுமனதுடன்
440. மாட்டிவிடு-தல் -
அகப்படுத்துதல்; To involve one in, to
subject to
441. மாட்டிவை-த்தல் -
காண்க. மாட்டிவிடு
442. மாடு சாய்-த்தல் -
மாடுகளை ஒரு சேர ஓட்டிச் செலுத்துதல்
443. மாதவறுதி -
மாசமுடிவு
444. மாயம் -
பாசாங்கு; Hypocrisy
445. மாறாட்டம் -
தடுமாற்றம்
446. மானக்கேடு -
பெருமைக்கேடு; Disgrace
447. மாதாந்தரம் -
மாதந்தோறும்; Month by month
448. மிச்சஞ்சாச்சம் -
மீதி; Anything left over; that which
can be spared
449. மிண்டு-தல் -
செருக்கிப் பேசுதல்; To talk harshly or
arrogantly
450. மிதிபலகை -
பாதம் வைக்கும் படிப்பலகை
- தொகுதி VI**
451. முகச்சாடை -
முகத்தின் தோற்றம்; Features, lineaments
of the face
452. முகச்சாயல் -
காண்க. முகச்சாடை
453. முகதலை -
மகளிரின் சீலை முந்தானை; The front
end of a saree

454. முகமுறி-த்தல் -
தாட்சினியமின்றித் துன்புறுத்துதல்; To wound one's feelings, to offend
455. முட்டரிசி -
நன்றாய் வேகாத சோறு
456. முட்டைக்கண் -
உருண்டை விழிபி
457. முட்டைக்கண்ணீர் -
கண்ணீர்ப் பெருந்துளி
458. முடக்கு -
வளைவு
459. முடித்தேங்காய் -
குடுமியுள்ள தேங்காய்
460. முண்டு-தல் -
முனைந்து நிற்றல்; To attack vehemently
461. மும்மரம் -
கடுமை; Impetuosity, severity, vehemence, fierceness
462. முள்ளந்தண்டு -
முதுகிலுள்ள நடு எலும்பு
463. முற்பணம் -
அச்சாரம்; Advance, earnest money
464. முறண்டு-தல் -
மாறுபடுதல்; To be opposed, cross-grained
465. முறுக்கிவிடு-தல் -
விரோதமுண்டாக்குதல்; To create ill-feeling between; to set one against another
466. முறை-த்தல் -
ஏற விழித்து நோக்குதல்; To stare
467. முறைத்துப் பார்-த்தல் -
காண்க. முறைத்தல்
468. முன்னம் -
காலத்தால் முன்
469. முன்னிருட்டு -
அபரப்சத்து இரவின் முன்னேரத்திலுள்ள இருள்; Darkness in the early hours of the night, as during the dark fortnight
470. முக்கறையன் -
குறை மூக்குள்ளவன்; Man with a defective nose
471. முக்கைக்சுளி-த்தல் -
கீழ்ச்சிக்குறியாக மூக்கை நெரித்துத் திருப்புதல்
472. முக்கைச் சொற்று-தல் -
எளிமை காட்டுதல்; To plead poverty or abject condition as by rubbing the tip of one's nose.
473. முச்சுப் பேச்சு -
பேசுகை, உயிரிருக்கும் சாலை; Talk; sign of life
474. முஞ்சுறு -
எலி போன்ற ஒருவகைப் பிராணி
475. முஞ்சை -
கோணிய முகம்; Sullen
476. முதலி-த்தல் -
நிருபித்தல்; To establish with evidence; to confront with proof
477. முர்க்கை -
பிழவாத குணமுள்ளவள், அகங்காரி
478. முலைமுடக்கு -
சந்து பொந்து; Nook, corner
479. மெள்ளி -
மெதுவாக
480. மேம்ச்சற்கறையான் -
குறையான்வகை
481. மேல் விலாசம் -
கழுதப் புறத்தே கழுத்தைப் பெறுவோரின் ஊர் பெயர் முதலியன் குறிக்கும் வாசகம்

482. மேல் வீடு -
மெத்தை வீடு, மாடு
483. மேலைக்கு -
இனிமேல்; Hereafter, in future
484. மொக்கையீணம் -
மதிப்புக் குறைவு; Disrespect
485. மொட்டந்தலை -
மயிர் நீங்கிய சிரம்
486. மொட்டையன் -
மொட்டைத் தலையன்
487. மொட்டை வண்டி -
மேற்கூழில்லா வண்டி
488. மோசம் போதல் -
பிசுகுதல்; To go wrong; to be mistaken
489. மோடன் -
மூடன்; Fool
490. மோடு -
மட்டமை
491. மோதலை -
முகதலை; Front piece of a cloth
492. மோதுதல் -
தாக்குதல்; To blow against, dash against, push against with force
493. யம வேதனை -
பெருந்துன்பம்
494. ரோசம் -
தன்மான உணர்ச்சி
495. வக்கணம் -
பட்டப் பெயர்
496. வண்டி கட்டுதல் -
மாட்டை வண்டியிற் பூட்டுதல், யாத்திரை முதலியன தொடங்குதல்
497. வண்டில் -
சுகடம்; Cart, carriage, bandy
498. வத்தகை -
சர்க்கரைக் கொம்மட்டி; Sweet water-melon
499. வம்புப்பிள்ளை -
சோரத்திற் பெற்ற குழந்தை
500. வயிராக்கியம் -
விடாப்பிடி
501. வயிற்றுப் பறப்பு -
சீவன கஷ்டம்
502. வயிற்றாலே போதல் -
வயிற்றுப் போக்காதல்
503. வயிற்றுப் புகைச்சல் -
வயிற்றுக் கொதிப்பு உண்டாகை
504. வயிற்றுமாரி -
பெருந்தீனிக்காரன்; Glutton
505. வயிற்றுளைவு -
வயிற்றில் உண்டாகும் நோவுவகை
506. வயிற்றைக் கட்டுதல் -
வயிற்றுப் போக்கை நிறுத்துதல்
507. வயிற்பிடதல் -
கருக்குலைதல்
508. வயிற்முதல் -
வயிற்றில் திரைச்சலுண்டாகை
509. வயிறு கழுவுதல் -
அரும்பாடுப்பட்டு உணவு தேடிச் சீவித்தல்
510. வயிறு கிண்டுதல் -
பட்டினியாயிருக்கை
511. வயோதிபம் -
முதுமை
512. வரக்காட்டுதல் -
அனுப்புதல்
513. வரிசை பார்த்தல் -
ஓழங்கு முறையை அளவுக்கு மிஞ்சிக் கவனித்தல்; To be punctilious, formal or ceremonious

514. வல்லவி -
வலிமையுள்ளவர்கள்
515. வலோத்காரம் -
பலவந்தம்
516. வழக்கம் -
பழக்கம்; Usage, practice, habit, custom
517. வழக்குத் தொடர்தல் -
வியாச்சியஞ் செய்தல்; To go to law, to commence a law suit
518. வழக்குத் தொடர்த்தல் காண்க. -
வழக்குத் தொடர்தல்
519. வழப்பம் -
பழக்கம்; Usage, practice, habit, custom
520. வள்ளம் -
சிறுதோணி
521. வளப்பம் -
வழக்கம்; Customs, peculiarities
522. வளர்ப்புணி -
வளர்ப்புப் பிள்ளை
523. வளையம் போடுதல் -
கெட்ட நோக்கத்துடன்
ஒருவனைச்சுற்றித் திரிதல்
524. வாக்கன் -
வாக்குக் கண்ணன்
525. வாக்குக் கண்ணன் -
மாறு கண்ணுள்ளவன்
526. வாக்குப் பிசுகு காண்க. -
வாக்கு மாறுதல்
527. வாக்கு மாறுதல் -
சொல் தவறுதல்
528. வாச்சி -
மரத்தைச் செதுக்கும் ஒடுதம்
529. வாடை -
வாடகை
530. வாய்க்காரி -
செருக்கால் மிதமிஞ்சிப் பேசுபவள்
531. வாய்காட்டுதல் -
அதிகப் பிரசங்கமாய்ப் பேசுதல்
532. வாய்ச் சம்பிரதாயம் -
பேச்சுச் சாமரத்தியம்
533. வாய்ச்சான் பிழைச்சான் -
நிச்சயமற்றது
534. வாய் சவக்களித்தல் -
அருசிப்படுதல்; To be distasteful
535. வாய் தடுமாறுதல் -
பேசுவதிற் பிழைபடுதல்
536. வாய்ப் பேச்சு -
வெறும் பேச்சு; Mere words, vain utterance
537. வாய் பொத்துதல் -
பேசாதிருத்தல்
538. வாய்யறுதல் -
உணவை நினைந்து உமிழ்நீர் சுரத்தல், அவாவுதல்
539. வாரப்பாடு -
அன்பு
540. வால் -
முளைத்தல் சேட்டை செய்கை;
Becoming mischievous, as resembling a monkey
541. வாழ்விழந்தவள் -
அமாங்கவி
542. வாழைக்குட்டி -
வாழைக்கண்று
543. வாழைத்தடல் -
வாழை மரத்தின் பட்டை
544. வாழைமட்டம் -
வாழைக்கண்று
545. விடாய்த்தல் -
தாக்கமெடுத்தல்; To thirst

546. விடி நிலா -
பின்னிரவில் உதிக்குஞ் சுந்திரன்
547. விழியற்புறம் -
வைகறை; Break of day, dawn
548. விடுத்து விடுத்து -
அடிக்கடி; Very often, frequently
549. விடுதலை -
இழ்வு; Rest
550. விடுப்பு -
துருவியறியுந் தன்மை; Inquisitiveness
551. விலை தீர்-தல் -
கிரயம் நிச்சயமாதல்; To be settled as price
552. விலை தீர்-த்தல் -
கிரயம் நிச்சயித்தல்; To settle the price
553. விலையிறங்கு-தல் -
கிரயத் தொகை குறைதல்
554. விலையேறு-தல் -
கிரயத் தொகை மிகுதல்
555. விழல் -
பயனின்மை; Worthlessness, being valueless
556. விழலன் -
ஒன்றுக்கும் உதவாதவன்
557. வெள்ளோடன் தேங்காய் -
உள்ளீடான பருப்பு சிரட்டை யினின்று எளிதாகப் பெயரும் தேங்காய்
558. விளக்கீடு -
திருக்கார்த்திகையன்று விளக்கேற்றுகை
559. விலையாட்டுப் பிள்ளை -
அறிவினமாய் நடப்பவ-ன்-ள்; Person behaving in a silly way
560. விறாண்டு-தல் -
பிறாண்டுதல்
561. வீட்டுக்குத் தூரம் -
மகளிர் மாதவிடாய்
562. வெக்கம் -
வெட்கம்
563. வெட்கங் கெட்டவன் -
மானமற்றவன்
564. வெட்கப்படு-தல் -
கூச்சமடைதல்
565. வெட்டுப்பகை -
தீராப்பகை
566. வெட்டை வெளி -
திறந்த வெளி
567. வெய்யில் -
சூரிய வெளிச்சம், சூரிய வெப்பம்
568. வெய்யில் தாழ் -
மாலையில்
569. வெய்யிலெறி-த்தல் -
சூரியன் பிரகாசித்தல், சூரிய கிரணம் வெப்பமாயிருத்தல்
570. வெள்ளள கட்டு-தல் -
வெள்ளாடையால் மேற்கட்டி கட்டுதல்; To spread a white ceiling cloth
571. வெளிவாய் -
பகிரங்கமாய்; Openly
572. வெறுஞ்சோறு -
வெஞ்சனமில்லாதஅன்னம்; Plain rice without curry, etc
573. வேலைக்கள்ளி -
வேலை செய்யாமல் ஏமாற்றுபவள்
574. வைக்கல் -
வைக்கோல்
575. வைப்புச் செப்பு -
நகை, பாத்திரம் முதலிய உடைமைகள்
576. வைரம் பாய்-தல் -
திண்மையாதல்; To harden, as the core of a tree

குறை நிரப்புத் தொகுதி (Supplement)

577. அகழானெடு-த்தல் -
வளை தோண்டுதல்; To make holes in the earth, to burrow, as rats
578. அங்கிடுத்தி -
அடிக்கடி நிலைபையர்வோன்; One who frequently changes his party, turn-coat
579. அச்சறுக்கை -
எச்சரிக்கை; Caution, care
580. அடிப்பிடி-த்தல் -
சோறு கறி முதலியன தீந்து போதல்
581. அடியரம் -
அஸ்திவாரம்; Foundation
582. அணாப்பு -
ஏமாற்றுகை
583. அபாயகரம் -
ஆபத்து நிலை
584. அறாவட்டி -
அதிக வட்டி
585. ஆமாப்போடு-தல் -
எதற்கும் ஒத்துக் கூறுதல்; To say ditto
586. இஞ்சே -
இங்கே
587. இரவைக்கு -
இராப்பொழுதுக்கு; Tonight, for the night
588. இழுவல் நழுவல் -
நிச்சயமின்மை
589. ஈப்பி -
பேன்முட்டை
590. ஈயாப்பத்தன் -
உலோபி
591. உயிரடு-த்தல் -
துன்புறுத்துதல்
592. ஓன்றும் மன்றுமியாய் -
ஒரு சேர
593. கடதாசி -
விளையாடுஞ் சீட்டு; Playing - cards
594. கடுதாசி -
காண்க, கடதாசி
595. கடும்பால் -
சீம்பால்
596. கண்ணகப்பை -
துளையோடு கூடிய இரும்புச் சட்டுவெம்
597. கலக்கடி -
அச்சம்; Terror, fear
598. கல்வோடு -
மங்பாண்டச் சல்லி; Potsherd
599. கள்ளத்தீன் -
இடையிடையே திருட்டுத்தனமாக உண்ணுந்தின்பண்டம்
600. காடுமேடு -
மேடாயுள் தரிசு நிலம்; Rough, uneven waste land.
601. கிழுதி -
கிழுவி
602. கிழிட-த்தல் -
கைவதல்; To abuse
603. குதியன் -
குதிப்பு; Jamp
604. கைபிழித்துப் பார்-த்தல் -
நாடி பார்த்தல்
605. தண்ணீர்ப்பாடம் -
நன்றாக மனப்பாடமானது
606. துழனம் -
விரைவு
607. தோட்டந்தூரம் -
செவிடு

608. நாற்சார் வீடு -
நடுவில் முற்றம் விட்டு நாற்புறமும்
கட்டடவடிவமைந்த வீடு; Quadrangle
609. நேரப்போக்கு -
பொழுது போக்குகை
610. நொந்துபோ-தல் -
நிலைகெடுதல்; To be impoverished; to
be reduced incircumstances
611. பெறுமாதம் -
பேறுகாலம்; The month of parturition
612. மணித்தியாலம் -
ஒரு மணிநேரம்
613. வாய் கூசு-தல் -
தீச்சொற்கள் பேசுவதில் அருவருப்புக்
கொள்ளுகை
614. வாலைக் கிளப்பு-தல் -
குறும்பு செய்தல்; To become
mischievous
615. வெட்டொன்று துண்டிரன்டாகப் பேசு-தல்-
கண்டிப்பாய்ப் பேசுதல்; To speak in a
clear-cut manner

நாம் இங்கு தந்துள்ள 612 சொற்களுள் சில சொற்களின் பொருளில் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக உவாதி, மூக்கைச் சொறிதல், மொக்கையீனம், மோசம் போதல் ஆகிய சொற்களின் பொருளைக் காட்டலாம். இன்று, உவாதி என்ற சொல் கடுந்துன்பம் என்ற பொருளைக் குறிப்பதில்லை. கொதிப்பு, நோ என்ற பொருளில் வழங்குகிறது. சீழ் பிழத்த கட்டில் (boil) உவாதி தாங்க முடியவில்லை என்று கூறுவதுண்டு. செய்வது / சொல்லுவது அறியாது திணறுதல் என்ற பொருளில் இன்று மூக்கைச் சொறிதல் என்ற சொல் வழங்குகிறது. முட்டாள்தனம், மடைத்தனம் என்ற பொருளில் மொக்கையீனம் என்ற சொல் வழங்குகின்றது. மோசம் போதல் என்றால் இன்று இறத்தல் என்பது பொருளாகும்.

தற்காலத் தமிழ் அகராதி எனப் பெயர் கொண்டவூர் அகராதியில், இன்றுமக்கள் வழங்கி வரும் சொற்களுள் பலரறிசொல் ஒன்றிற்கு, எக்காரணம் கொண்டும் இடமளிக்க மறுப்பது நல்ல காரியம் அன்று, பலரறி சொல் பெருஞ் சொல் எனப்பட்டது. தற்காலத் தமிழ் அகராதி எனப் பெயர்பெற்ற ஒன்றைப் பயன்படுத்து கின்றவர்கள், அதனில், வழக்கில் உள்ள சொற்கள் அனைத்தையுமே எதிர்பார்ப்பார்கள். கிரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி தமிழ் நாட்டில் தோன்றியது. தமிழ்நாட்டில் தற்காலத் தமிழில் வழங்கும் சொற்கள் அனைத்தையும் அதனில் நாம் எதிர்பார்ப்பது தவறாகாது. குறித்த ஒரு சொல் அதனில் இல்லையென்றால் அது தமிழ்நாட்டு வழக்கில் இன்று இல்லைப் போலும் என்ற எண்ணம் இயல்பாகத் தோன்றுவது தவறாகாது. முன்னாருகாலத்தில் நுளம்பு, முள்ளந்தண்டு, வக்கு, வெண்டி (காய்வகை), பச்சை, மயிர்க்குட்டி போன்ற சொற்கள் தமிழ் நாட்டில் வழங்கி, இன்று அங்கு வழக்கொழிந்து போக, அவை இலங்கை வழக்கில் வழங்கிக் கொண்டிருப்பதால், அவற்றை கிரியா இலங்கை வழக்கு எனக் குறித்துள்ளமையை மனாங் கொள்தல் வேண்டும். லெக்சிகன், மக்கள் வழக்கில் பொதுச் சொற்களாகத் தந்தவற்றுள் பல சொற்களைக் கிரியா தரவில்லை. அவற்றை, தமிழ்நாட்டில் வழக்கொழிந்தவையாகக் கொள்ளலாமா? அங்கு வழக்கொழிந்தவையாயின், அவை இலங்கையில் வழங்கிக் கொண்டிருப்பதனால், கிரியாவின் முறைப்படி அவற்றை இலங்கை வழக்குச் சொற்களாகக் கொள்ளலாமா? அவற்றை, கிரியா ஏன் இலங்கை வழக்கு எனத் தரவில்லை? அகராதியின் பெருப்பு (size) வரையறை கிடங்கொடுக்க வில்லையா? இப்படிச் சில எண்ணாங்கள் தோன்றுகின்றன.

மேலும், நாம் மேலே காட்டிய 612 சொற்களும் கிரியாவில் இடம் பெறாதமையாலும், அவை இலங்கை வழக்கில் கிருப்பதாலும் அவை அனைத்தையும் இலங்கை வழக்கு

எனக் கொள்வது தவறாகுமா? கரியா, லிலங்கை வழக்குச் சொற்கள் அனைத்தையும் தந்துள்ளது எனக் கொள்ள முடியாது தானே! க்ரியா தரும் லிலங்கைத் தமிழ் வழக்குச் சொற்கள் பொதுவாக இருவகையின. ஒரு காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் வழங்கி இன்று அங்கு வழக்கொழிந்து போக, இங்கு வழங்கி வருபவை ஒரு வகை. எடுத்துக்காட்டுக்கள் முன்னர் காட்டியுள்ளோம். என்றுமே தமிழ் நாட்டு வழக்கில் இடம்பெறாதவை - லிலங்கையில் மட்டும் வழங்குபவை - லிலங்கைக்கே உரியவை இரண்டாவது வகை. லிலங்கையில் வழங்கும் குறித்த ஒரு சொல் தமிழ் நாட்டில் லில்லாதிருப்பதையும் லிலங்கையில் வழங்கும் சொற்பொருள் ஒன்று தமிழ்நாட்டில் லில்லாதிருப்பதையும் தனித்தனியாகக் கருதுதல் வேண்டும்.

லெக்சிக்கன் J எனக் குறித்துள்ளவற்றைச் சொல் நிலையிலும் பொருள் நிலையிலும் எடுத்துக்காட்டுக்களாகக் கொள்க.

உலகமொங்கும் தமிழில் ஈடுபாடுடைய வர்கள் பயன்படுத்தித் தற்காலத் தமிழ் வழக்கைப் புரிந்து கொள்வதற்கு வசதியாகத் தமிழ்மாழி வழங்கும் இடங்கள் அனைத்திலும் வழக்கிலுள்ள அனைத்துச் சொற்களையும் கொண்ட தலைசிறந்த அகராதியாகக் க்ரியாவின் அகராதி தொடர்ந்து வளர்ச்சி பெறுவதாக. அகராதிப் பணிக்கு ஆதி உண்டு; அந்தம் இல்லை! தமிழ்நாட்டு அரசும் பல்கலைக்கழகங்களும், லிலங்கையில் வட - கிழக்கு மாகாண அரசும் பல்கலைக்கழகங்களும் இணைந்து ஆற்ற வேண்டிய தமிழ்ப் பணிகள் பல உண்டு.

தமிழியல் விமர்சனத்தில் எம்.ஏ. நுஃமானின் வகிபங்கு

Dr.Rameez Abdullah,
Head, Department of Languages,

“கலாசபதியின் பார்வையில் கலைப் பண்புகளையும் சேர்த்து முழுமைப் படுத்தியவர் என்று நுஃமானைச் சொல்ல வேண்டும். தமிழில் இன்று எழுதும் விமர்சகர்களில் ஆக விவேக மான பார்வை இவருடையதுதான். ஏனெனில், இவருடைய எழுத்தில் வாழ்க்கை, மனிதன், கலை மூன்றும் முரண்களில்லாமல் இணைகின்றன.”

என்று நுஃமானின் எழுத்துக்கள் குறித்துப் பிரபலமான எழுத்தாளர் சுந்தரராமசாமி குறிப்பிடுகின்றார். எனிய தமிழில் பேசியும் எழுதியும் பலரது கவனத்தை ஈர்த்துள்ள நுஃமான் பல்துறை ஆளுமை மிகக் குரு விமர்சகராவார்.

அழுத்தில் இலக்கிய விமர்சனம் 20ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஆரம்பிக்கிறது. அதற்கு முன்னர் உரை எழுதும் மரபும் இரசனை முறையில் அமைந்த இலக்கியப் பாரம் பரியமுமே இருந்து வந்தது. உரைநடையில் அமைந்த இலக்கியங்கள் செல்வாக்குப் பெற்ற தொடர்கியதிலிருந்து அழுத்தில் நவீன் இலக்கிய மரபு தொடர்க்கிறது. இந்த மரபில் பலர் முக்கியமாகச் செயற்பட்டபோதும் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து விமர்சனத்துறையில் காத்திர மாகச் செயற்பட்டவர்கள் கலாசபதி, சிவத்தம்பி ஆகியோரே. தேசிய இலக்கியம் என்பதனை அடிப்படையாகக் கொண்ட இவர்கள் மார்க்சிய

அனுகுமுறையில் தமது கருத்துகளை முன் வைத்தனர். அக்கால கட்டத்தில் இலக்கியத்தில் உருவ, உள்ளடக்கப் பிரச்சினை மிக முக்கிய மான பிரச்சினையாகக் கருதப்பட்டது.

உருவ, உள்ளடக்க இயையோடு இலக்கியத்தின் கலைப் பெறுமானத்தை அழுத்தும் விமர்சகர்களாகப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து நுஃமானும் அதற்கு வெளியே ஏ.ஜே. கணகரத்தினா, சண்முகம் சிவலிங்கம் முதலானோரும் ஈடுபட்டனர். இந்தவகையில் மிக முக்கியமான விமர்சகராக நுஃமான் எழுத்தில் பேசப்பட்ட தொடர்கினார். கலைத்துவம் நிரம்பிய மஹா கவியின் கவிதைகளை வெளிக்கொண்டு வருவதில் நுஃமானுக்கு மிக முக்கிய பங்குண்டு. பிற்காலத்தில் எந்த முன்னுதாரணமும் இன்றி தனித்துவமான கவிதைகளை எழுதிய சோலைக் கிளியினையும் நுஃமானே முன்கொண்டு வந்தார். இவ்வகையில் இவர்களது கவிதைகள் தொடர்பாக நுஃமான் எழுதிய அணிந்துரைகள் மிக முக்கிய கவனத்தைப் பெற்றன. கோட்டாடு களுக்கு அப்பாலேயிலிருந்து படைப்புகளின் தரம் குறித்து மிக தைரியத்துடன் இவர் தமது வாதங்களை முன்வைத்தார். இது போன்று நுஃமானின் திறனாய்வு ரீதியான கருத்துகள் பலவற்றை உதாரணமாகக் குறிப்பிட முடியும்.

இலக்கியக் கோட்பாடுகள் என்றவகையில் அவர் குறிப்பிட்ட கருத்தை நான் இங்கு முன்வைக்க விரும்புகிறேன்:

“இலக்கியக் கோட்பாடுகள் எல்லாம், அது மாக்ஸியக் கோட்பாடாயினும் அல்லது வேறு ஏந்தக் கோட்பாடாயினும் யானை பார்த்த குருடர்கள் போல் இலக்கியத்தின் வெவ்வேறு அம்சங்களையே பிரதானப்படுத்திப் பேசுகின்றன. இலக்கியத்தின் எல்லா அம்சங்களையும் உள்ளடக்கிய முழுமையான இலக்கியக் கோட்பாடுகள் என்று எவ்வயும் இல்லை. அவ்வகையில் இலக்கியத்தை முழுமையாகப் புரிந்து கொள்வதில் எல்லாக் கோட்பாடுகளும் வெவ்வேறு அளவில் நமக்கு உதவ முடியும். புதிய கோட்பாட்டின் மோகத்தில் பழைய கோட்பாடுகள் பயன்றிவை என்று கைகழுவி விடுதல் அறிவின் பாற்பட்டதல்ல. மாக்ஸியக் கோட்பாடு இலக்கியத்தின் சமூக அடித்தளத்தை அதன் சமூக வேர்களைப் புரிந்து கொள்ள நமக்கு உதவுகிறது. இலக்கிய வரலாற்றை அற்புத நிகழ்வுகளாக அன்றி சமூக அசைவியக்கத்தின் வெளிச் சத்தில் காண நமக்கு உதவுகிறது. படைப்பாளியின் சமூகக் கடப்பாட்டை அது வலியுறுத்துகிறது.”

இந்த அடிப்படையில் வெங்கட் சாமி நாதனின் மாக்ஸியக் கருத்துகளுக்கு எதிரான ‘மார்க்சியமும் இலக்கியத் திறனாய்வும்’ (2014 : 11) குறித்த தனது கட்டுரையை எழுதினார். மார்க்சியம் தொடர்பான வரட்டுப்பார்வைக்கும் அதன் மார்க்சியப் பார்வைக்கும் எதிரானதாக இவின் கட்டுரை அமைந்தது. இது மாத்திரமானில் இவரது அழகியல் ரீதியான பெண் உணர்வினை வெளிப்படுத்தும் கவிதையினைக் கண்ட மு. பொன்னம்பலம் மார்க்சிய விமர்சகரான நுஃமானினால் எவ்வாறு இப்படியொரு கவிதையினை எழுத முடியும் என்று கேள்வி

எழுப்பினார். இதற்கும் பதிலளிக்கும் வகையில் நுஃமான் தனது ‘அழியா நிழல்கள்’ என்ற கவிதைத் தொகுதிக்கு எழுதிய முன்னுரை மிகுந்த கவனத்திற்குரியது:

“இலக்கியம் முழு மொத்தமான மனித அனுபவத்தின் வெளிப்பாடு என்றுதான் நான் கருதுகின்றேன். கவிஞரும் ஒரு சாதாரண மனிதன்தான். அவன் சமுதாயத்தில் ஒரு அங்கம் என்ற வகையிலே, சமுதாயத்தில் தங்கியிருக்கிறவன் என்ற வகையிலே சமூக அரசியல் பிரச்சினைகளுக்கு அவன் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். அதேவேளை அவன் தனியனாகவும் இருக்கின்றான். அவனுக்கென்றுதனிப்பட்ட, சொந்த (Personal) அனுபவங்களும் பிரச்சினைகளும் உண்டு. அவை கவிதைகளில் வெளிவருவது தவிர்க்க முடியாதது. அவற்றுக்கும் ஒரு தேவையும் முக்கியத்துவமும் உண்டு. சிலவேளை ஒரு சமூகப் பிரச்சினையும் ஒரு தனிப்பட்ட அனுபவமும் உறவுடையவையாக ஒன்றாகவே இருக்கலாம். சிலவேளை அவை உறவற்று வேற்று வேறாக இருக்கலாம். உதாரணமாக, காதல் ஒரு தனிப்பட்ட அனுபவம், ஒரு தனிப்பட்ட பிரச்சினை மட்டுமல்ல. அது ஒரு சமூகப் பிரச்சினையும்தான். ஒரு சமூகப் பிரச்சினை என்ற வகையில் அதற்கு எந்த அளவு முக்கியத்துவம் உண்டோ தனிப்பட்ட அனுபவம் என்ற வகையிலும் அதற்கு அந்த அளவு முக்கியத்துவம் உண்டு. மனித வாழ்வில் இருந்து காதலைப் பிரிக்க முடியாது. ஆகவே கவிதையில் இருந்தும் இலக்கியத்தில் இருந்தும் அதைப் பிரிக்க முடியாது. இது போன்றுதான் ஒரு நண்பனின், ஒரு குழந்தையின், ஒரு தாயின் பிரிவுக்காக, மரணத்துக்காக

இரங்கிக் கலங்குவதும் ஒரு இயற்கை வனப்பில் மனதை இழப்பதும் இது போன்றதுதான். இவற்றுக்கு அரசியல் முக்கியத்துவம் இல்லாவிட்டும் இலக்கியத் திலே இவை எல்லாவற்றுக்குமே முக்கியத்துவம் உண்டு. ஏனொனில் இவை மனித அனுபவங்கள்.”

மார்க்சியம் பற்றிய ஒரு தனிவான பார்வை நூலீமானுக்கு இருந்தது. இதுதான் நூலீமானின் விமர்சனப்பார்வையின் தனித்துவமாகும்.

“குறிப்பாக ஈழத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஈழத்து முன்னோடி விமர்சகர் களான பேராசிரியர்கள் கைலாசபதியும் சிவத்தம்பியும் நாவல், சிறுகதைத்துறை களில் கவனம் செலுத்திய அளவுக்குக் கவிதைத் துறையில் கவனம் செலுத்தி இருக்கவில்லை. இத்தகைய நிலையில் நின்று நோக்கும்போது கவிதை விமர்சகர்கள் என்ற விதத்திலான நூலீமானின் பல்வேறுபட்ட செயற்பாடு களும் இன்று பின்னோக்கிப் பார்க்கும் போது முக்கியத்துவம் மிக்கனவாகின்றன.”

என்று பேராசிரியர் செ. யோகராசா குறிப்பிடுகிறார். அந்தவகையில் முன்னமே குறிப்பிட்டதுபோல மஹாகவியினதும் சோலைக்கிளியினதும் கவிதைத் தனித்துவத்தை உணர்ந்து நூலீமான் தன்னுடைய கருத்துக்களை முன்வைத்தார். மஹாகவி பற்றி கைலாசபதிக்கு எந்த அபிப்பிராயமும் இல்லாதிருக்கிறபோது நூலீமான் மஹாகவியின் கவிதைத் தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்தியதன் மூலம் கவிதைக் கோட்பாடு பற்றி கைலாசபதிக்கு இருந்த அபிப்பிராயங்கள் பற்றியும் கேள்வி எழுப்பினார். இவ்வாறு மஹாகவியின் கவிதைகள் தொடர்பாக நூலீமானுக்கும் கைலாசபதிக்கும் இடையே நிறைய கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தன. (கைலாசபதி: தளமும் வளமும், 2005 : 17) எனவேதான் மஹாகவியை வெளிக்கொண்டு வருவதில் நூலீ-

மான் முக்கிய பங்காற்றினார் என்று குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது:

“தற்கால வாழ்க்கைப் புலத்தைக் களமாகக் கொண்டு இன்றைய நடை முறை வாழ்க்கையை யதார்த்த பூர்வ மாகச் சித்திரிக்கும் முறையைத் தமிழ்க் கவிதையில் கொண்டு வந்தமை மஹாகவியின் முக்கிய பங்களிப்பு களுள் ஒன்று எனலாம். இந்தவகையில் பாரதி-பாரதிதாசன் வழிக் கவிஞர்களில் இருந்தும் பிச்சலூர்த்தி வழிக் கவிஞருக்களில் இருந்தும் மஹாகவி தனித்துத் துலங்குகின்றார். இன்றைய அநேக கவிஞர்களைப்போல் நடப்பியல் வாழ விலிருந்து ஒதுங்கிச் செல்வதோ, அக உலகுள் அடையண்டு கிடப்பதோ, மனோரதியக் கற்பனை உலகில் சஞ்சிப்பதோ மஹாகவியின் இயல்பு அல்ல. கற்பனார்த்தப் பண்புகள் சில மஹாகவியின் சில கவிதைகளில் காணப்படும் போதிலும் யதார்த்தப் போக்கே அவரது பெரும்பான்மையான படைப்புக்களில் முனைப்பாகத் தெரி கின்றது.” (வீடும் வெளியும், 1973 : iv)

இவ்வாறு மஹாகவியின் தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்தியதோடு கவிதையின் மொழியிலும் உருவத்திலும் முழுமையிலும் நூலீமானுக்கு இருந்த அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டு வந்தார்.

இதேபோன்று சோலைக்கிளியின் கவிதைகளுக்கும் மார்க்சியவாதிகளிடம் பலத்த விமர்சனம் இருந்தது. முருகையன், மு. பொன்னம்பலம் முதலானவர்களுக்கு இது பற்றி இருந்த அபிப்பிராயங்களுக்கு வேறாக நூலீமான் சோலைக்கிளியின் கவிதைகளின் மொழியினையும் பழங்களையும் அனுபவங்களையும் பல்வேறு வகையில் விளக்கி அவர்களது கவிதைத் தொகுப்பின் அணிந்துரைகளிலேயே அவர்

முன்வைத்த கருத்துக்கள் கவனத்திற்குரியது. இது தொடர்பாகப் ‘பேசுமொழியும் கவிதையும்’ என்ற கட்டுரையையும் அவர் எழுதியுள்ளார்.

“சோலைக்கிளியின் தனித்துவத்தின் முக்கியமான அம்சம் இவர் கையாளும் மொழியாகும். கவிதையின் மொழி கணக்கியலின் மொழிபோல் நேரான தல்ல. ஒன்றும் ஒன்றும் இரண்டு என்பதுபோல் முற்றிலும் தர்க்க ரீதியானதல்ல. அது நெளிவு சூழிவு மிக்கது. கற்பனைத் தளத்தில் பழமச் சேர்க்கையில் இயங்குவது....

சோலைக்கிளியின் கவிதைகள் கருத்து நிலைப்பட்டவையல்ல. ஒரு வெளிப் படையான கருத்தை நாம் அவரது கவிதைகளில் காண்முடியாது. பதிலாக அவை அனுபவ உணர்வு நிலை வெளிப்பாடுகளாகவே உள்ளன. பெரும் பாலும் அவரது சொந்த அனுபவங்களும் உணர்வுகளும். இது நமது கவிஞர்கள் பலரிடம் அரிதாகக் காணப் படும் ஒரு பண்பாகும். நமது பெரும் பாலான கவிஞர்கள் கவிதையை ஒரு கருத்தினை கீனங்காண்முடியும்தான். ஆனால், அது அவர் வெளிப் படுத்தும் அனுபவங்களுள், உணர்வு களுள் புதையுண்டே கிடக்கின்றது.” (எட்டாவது நரகம், 1988 : i, ii)

நாட்டார் இலக்கியம் தொடர்பாகவும் நூஃமான் தனது விமர்சனங்களை முன்வைத்துள்ளார். மிக நீண்ட காலமாகக் கிழக்கிலங்கையில் நிலவும் நாட்டார் கவிகளில் காதல் பற்றிய கவிகளுக்கு நாடகபாணியில் கதைகள் புனைந்து கற்பனையான விளக்கம் அளிப்பது முற்றிலும் அபத்தமானது என்ற கருத்தை நூஃமான் முன்வைத்தார். கிழக்கிலங்கை மூஸ்லிம்களின் வாழ்க்கை முறையையும் இக்கவிகள் தோன்றிய சமூக சந்தர்ப்பத்தினையும் (Social Context) யும்

தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ளாமையாலேயே இத்தகைய கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்படுவதாக நூஃமான் குறிப்பிடுகின்றார்.

சினிமாவில் காதல் ‘பேய்ட்’ பாடுவது போன்று இப்பாட்ல்கள் அமையவில்லை. அதிலும் மூஸ்லிம் களின் வாழ்க்கையைப்பில் காதலர்கள் ஒருவரையாருவர் விளித்துப் பாடுவது சாத்தியமே யில்லை. இக்காதல் கவிகள் உண்மை வாழ்க்கையில் காதலர்களால் பாடப்படவில்லை என்பதற்கான காரணங்களையும் நூஃமான் (சிவத்தம்பி, 1980 : 134) முன்வைக்கிறார்:

“பெண் கூற்றாக அமைந்த காதல் கவிகள் எல்லாம் பெண்களால் பாடப்பட்ட கவிகள் அல்ல என்பதுவெளிப்பட்டது. காதல் கவிகள் எல்லாம் பொதுவாக ஆண்களால் பாடப்படுகின்ற பாவனை நவிற்சியான கற்பனைப் பாடல்களேயாகும். விவசாயத் தொழில் முறை சார்ந்த சந்தர்ப்பங்களிலே இக்கவிகள் பொதுவாகப் பாடப்பட்டு வர்த்துள்ளன. வயலில் இராக்காவல் இருக்கும்போதும் வீட்டில் இருந்து விதை நெல்லை வயலுக்கு வண்டியில் ஏற்றிச் செல்லும் போதும், அறுவடை செய்த நெல்லை வயலில் இருந்து வீட்டுக்கு வண்டியில் ஏற்றிவரும்போதும் இக்கவிகள் பொழுது போக்கும் சாதனாகப் (பயணக்களை தெரியாதிருக்க) பயன்பட்டு வர்த்துள்ளன.”

ஜரோப்பிய சூழலில் உருவான பல்வேறு இலக்கியக் கோட்பாடுகளே நூஃமான் (2006 : 199) தமிழ்ச் சூழலில் பார்க்க விரும்பினார்: அது ஒரு முக்கியமான அம்சம். பின்நவீனத் துவத்தைப் பொறுத்தவரையில் கூட, இது பொருந்தும். அமைப்பியல் பின்னமைப்பியல் தொடர்பாக படைப்பாளிக்கும் படைப்புக்கும் வாசகங்கையை தொடர்புக்குமான உறவை அவர் ‘பிரதியின் மரணம்’ என்ற கட்டுரை

மூலம் முன்வைக்கிறார். இவ்விடயங்கள் எல்லாம் நூஃமானின் விமர்சன வகிபங்கில் மிக விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டிய விடயங்கள்.

இதேபோன்று இல்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பாகவும் நூஃமான் (2006 : 146) தனது கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளார். நவீன தமிழ் இலக்கியங்கள் சமயப் பேதங் களுக்கு அப்பாற்பட்டமை என்று குறிப்பிடும் அவர் அதில் முஸ்லிம் - தமிழ் பற்றிக் குறிப்பிடுவது மிகுந்த கவனத்திற்குரியது:

“வெவ்வேறு அளவில் சமூகப் பிரச் சினைகளே இன்றைய புனைக்கதை களின் உள்ளடக்கமாக அமைகின்றது. இவ்வகையில் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள், முஸ்லிம் அல்லாத எழுத்தாளர்களில் இருந்து அதிகம் வேறுபடவில்லை. எனினும் யதார்த்த நெறிப் புனைக்கதைகளின் அடிப்படைப் பண்புக்கறு என்ற வகையில் முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளில் முஸ்லிம் தமிழ் இடம்பெறுவது தவிர்க்க முடியாத தாகின்றது. இன்றைய புனைக்கதை இலக்கியங்கள் மூலமே முஸ்லிம் தமிழின் பிரதேச நீதியான நுணரைக் கிளைமாழிகள் (regional sub dialects) இலக்கிய வெளிப்பாடு பெற்றுள்ளன. தமிழக முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளில் இந்திய முஸ்லிம் தமிழின் தனித்துவக் கூறுகளையும், இலங்கை முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளில் இலங்கை முஸ்லிம் தமிழின் தனித்துவக் கூறுகளையும் நாம் இனாங்காலை முடிகின்றது. இலங்கைக்குள்ளேயே கிழக்கிலங்கை, தென்னிலங்கை முஸ்லிம்களின் வேறுபட்ட மொழி வழக்காறுகள் அவ்வப்பிரதேச முஸ்லிம் எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளில் நன்கு வெளிப்பாடு பெற்றுள்ளன. ஆயினும், முஸ்லிம்

எழுத்தாளர்களின் நவீன இலக்கிய முயற்சிகளையல்லாம் இல்லாமிய இலக்கியம் என்ற பிரிவுள் அடக்க முடியுமா என்பது விவாதத்துக்குரியது. வைக்கம் முகம்மது பக்ஷீரை அல்லது தோப்பில் முகம்மது மீரானை ஒரு இல்லாமிய நாவலாசிரியராக அடையாளப் படுத்துவது அபத்தமாகவே அமையும்.”

மொழியில் விரிவுறையாளரான நூஃமானிடம் சிறப்பானதொரு மொழியில் பார்வை கிருந்தது. இலக்கியத்தையும் மொழிக் கலவையாகப் பார்ப்பதோடு இலக்கணத்தைத் தற்கால வழக்கிற்கு ஏற்றனவாக வியாக்கியானப்படுத்தும் பார்வை அவரிடம் கிருந்தது. இவ்வகையிலான அவரது ஆய்வுகளில் பாரதியின் மொழிச் சிந்தனைகள், ஆகக் இலக்கியமும் மொழி யியலும் பேச்சுத் தமிழ் பற்றிய கட்டுரைகள் மிக முக்கியமானவை. ‘மொழியியலும் இலக்கியத் திறனாய்வும்’ (2006 : 285) என்ற அவரது கட்டுரை மூலம் இலக்கியத் திறனாய்வுக்கும் மொழியியலுக்கும் உள்ள தொடர்பின் அவசியத் தினை மிக விரிவாகக் குறிப்பிடுகிறார். அவரது கட்டுரைக்கு ஆதாரமாக அவர் குறிப்பிடுகிற ரோம் ஜகோப்ஸனின் பின்வரும் கூற்றினை எடுத்துக்காட்ட வேண்டியுள்ளது:

“கவிதையியல் தறையில் மொழியியலின் ஆற்றலைச் சந்தேகிக்கும் திறனாய்வாளர் யாரும் இன்னும் இருப்பார்களானால், சில மொழியியலாளர்களின் கவித்துவத் திறன் இன்மை மொழியியல் விஞ்ஞானத்தின் போதமையாக அவர்களால் தவறாக விளங்கிக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது என்றே நான் கருதுகின்றேன். மொழியின் கவித்துவச் செயற்பாட்டுக்குச் செவிசாய்க்க முடியாத ஒரு மொழியியல் செவிடரும் மொழியியல் பிரச்சினைகள் பற்றி அக்கறை அற்ற, மொழியியல் ஆய்வு

முறைகளில் தேர்ச்சியற்ற ஒரு இலக்கியப் புலமையாளரும் வெடகங்கெட்ட கால முரண்கள் என்பதில் ஜயமில்லை.”

இவை தவிர ஈழத்தின் தமிழ் பேசும் சமூகங்களான தமிழ், முஸ்லிம் வாழ்வியல் பற்றிய யதார்த்த விமர்சனம் அவரிடமும் இருந்தது. அவ்விரு சமூகங்களும் தம் அடையாளங்களைத் தூக்கிப் பிடிக்கின்ற பொழுது அவ் வாழ்வியல் பற்றிய நூஃமானின் கருத்துகள் விமர்சனத்திற்குள்ளாயினும் அச் சமுதாயங்கள் பற்றிய அவருடைய நோக்கு புறந்தள்ளத் தக்கதல்ல. இவ்வகையில் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட அவரின் Sri Lankan Muslims Ethnic Identity within Cultural Diversity (2007 : 215) என்ற நூலும் சஞ்சிகைகளுக்கு அவர் வழங்கிய பேட்டிகளும் முக்கியமானாலை:

In Sri Lanka it is widely believed that the ethnic conflict is restricted and confined only to the North and East, which is a misconception. It is true that the ethnic conflict has reached the highest stage of separatism in the North and East, but it does not mean that there is not ethnic problem in the Southern provinces. No province or district in Sri Lanka is exclusively mono-ethnic. In the North and East the Tamils are the majority and the Muslims and Sinhalese are minorities. In the Southern provinces the Sinhalese are the majority and the Muslims and Tamils are minorities. The Muslims and Sri Lankan Tamils are distributed in all the southern provinces in a scattered fashion. The Indian Tamils are mainly concentrated in three provinces of the plantation areas of the Hill Country and they

also have developed a separate ethnic identity. All these minority communities have experienced communal violence against them and do not have a sense of security and freedom and it is their psychological reality. It is widely accepted even by the relevant government institutions that they are deprived of their language rights. They also complain of discrimination in education and employment opportunities.”

தமிழர் இயக்கங்கள் பற்றிய விமர்சனத்தில் 2009இல் புலிகளுடனான யுத்தம் முறியடிக்கப் பட்டது குறித்தும் நூஃமான், தன்னுடைய சமூக அரசியல் விமர்சனத்தையும் முன்வைத் திருந்தார். இது தொடர்பாகப் பல்வேறு வாதப் பிரதிவாதங்கள் முன்வைக்கப்பட்டபோதும் நூஃமானின் விமர்சனம் முக்கியமானது:

“புலிகளின் தோல்விக்குப் பல்வேறு காரணங்கள் கூறலாம். என்றாலும் பிரதான காரணம் புலிகளின் தற்காலை அரசியல்தான். ஈழத்தமிழ் மக்களிலி ருந்தும் ஏனைய இலங்கை மக்களிலிருந்தும் இந்தியாவிலிருந்தும் சர்வதேச நாடுகளிலிருந்தும் அவர்கள் தனிமைப் பட்டதற்கு ஆதுதான் காரணம். தமிழ் ஈழ மாண்யயில் மூழ்கியிருந்த புலம் பயற்றந்த தமிழர்களையும் தமிழகத் தமிழர்களையும் தவிர அவர்களுக்கு நேச சக்திகள் என்று யாருமே இருக்கவில்லை. இறுதி யுத்தத்தில் பல்லாயிரக்கணக்கான அப்பாவிமக்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். எல்லோரும் குற்றம் சாட்டுவதுபோல இலங்கை அரசுக்கு எவ்வளவு பங்கிருக்கிறதோ அதேயளவு பங்கு புலிகளுக்கும்

இருக்கிறது. அவர்கள் தான் தங்களோடு மக்களையும் இழுத்துச் சென்றனர்.”

(காலச்சுவடு 153,
செப்டம்பர் 2012 : 50, 51)

“இத்தோல்வியை விமர்சனபூர்வமாக அணுக யாரும் தயாராக இல்லை. தமிழ் நாட்டிலும் சரி புலம்பெயர்ந்த நாடுகளிலும் சரி ஓற்றைப் பார்வை அணுகுமுறையுடன்தான் இருக்கிறார்கள்.”

(காலச்சுவடு 153,
செப்டம்பர் 2012 : 51)
(கலம், 2013 : 98)

இவ்வாறு மிகத் துணிச்சலாக எந்தத் துறையிலும் விமர்சனக் கண்ணோட்டத்தினைக் கொண்டிருந்தவர் எம்.ஏ. நுஃமான்.

சுயமாக ஒரு கருத்தினை முன்வைத்து எழுதுவதற்கப்பால் பலருடைய கருத்துக்களுக்கு மாற்று விமர்சனங்களை முன்வைக்கின்ற ஒரு போக்கு நுஃமானிடம் இருந்தது. இவ்வகையில் வெங்கட் சாமிநாதனுடைய வரட்டு மார்க்சிஸ்ட் கருத்துக்கும் ரகுநாதனின் சிலப்பதிகார ஆராய்ச்சி தொடர்பாகவும் நுஃமான் கருத்துக்களை முன்வைத்தார். ஏ.ஜே. கனகரத்தினாவின் மார்க்சிசமும் இலக்கியமும் தொடர்பான சில நோக்குகளை முன்வைத்த அவர் மிக அண்மையில் ஜயகாந்தனின் படைப்புக்கள் தொடர்பாகவும் வேறுபட்ட கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளார். இவ்வாறு ஒருவருடைய பிரதியிலிருந்து மாற்று அபிப்பிராயங்களை முன்வைக்கின்ற போக்கு அவரிடம் இருந்தது. இவ்வகையில் சாமிநாதனி னாதும் ரகுநாதனினாதும் கருத்துக்களுக்கு எதிராக அவர் எழுதிய கட்டுரைகள் மிக மிக முக்கியமானவை. அவ்வகையில் ‘கலை ஆளுமையும் கருத்துநிலை அரசியலும்’ (காலச்சுவடு, 2015 : 54) பற்றி அவர் எழுதிய கட்டுரையில் படைப்பிலக்கியம் தொடர்பாக

அவரது விமர்சன வகிபங்கைக் கண்டுகொள்ள முடியும்:

“என்னைப் பொறுத்தவரை படைப் பிலக்கியத்தில் ஆய்வறிவுத் தன்மையை விட அனுபவத்தை நான் முதன்மைப் படுத்துகிறேன். ஒரு படைப்பு எந்த அளவு எனக்கு அனுபவ அதிர்வகைளத் தருகின்றதோ அந்த அளவு நான் அதற்குள் நெருங்கிப் போகின்றேன். காலப்போக்கில் எனது வளர்ச்சி, எனது இலக்கிய அனுபவம், இலக்கிய முதிர்ச்சி என்பவற்றைப் பொறுத்து இது வேறுபடும். கல்கியை, அகிலனை, நா. பாலை, மு. வைவ வாசித்து மகிழ்ந்த காலம் இனி வராது. அது ஒரு வளர்ச்சிக் கட்டம். ஜயகாந்தன் பிறிதொரு கட்டம். ‘கருத்துநிலைதான் இவரை மற்றவர்களிடமிருந்து வேறு படுத்தும் முக்கியமான பிரிகோடு என்று தொன்றுகின்றது. அந்தக் கருத்துநிலைப் புதுமை மாங்கும்போது அவரும் மாங்கிலிருக்கிறார். இந்த அனுபவம் எல்லோருக்கும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை.’”

மொத்தத்தில் நுஃமானின் திறனாய்வுப் பார்வை அடிப்படையில் மார்க்சிய அணுகு முறையைக் கொண்டிருந்தாலும் அது சமூகவியல், வரலாற்றியல், அழகியல் அம்சங்களைப் பறந்தள்ளக் கூடியனவாக அமையவில்லை. அதேநேரம் நுஃமானின் விமர்சன வகிபங்கில் கிருக்கிற மிக முக்கியமான அம்சம் தமிழ்ச் சூழலில் வைத்து, ஆசிரியரினாது சூழலில் வைத்து அதனைப் பார்க்கின்ற அம்சம். இவ்வகையில் அவர் கைலாசபதி, சிவத்தம்பியிலிருந்து வேறு படுகிறார் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். எப்பழியிருந்தாலும் தமிழின் குறிப்பிடத்தக்க விமர்சகர்களில் நுஃமானும் ஒருவராவார்.

பயன்பட்ட நூல்கள்:

1. நுஃமான், எம்.ஏ., (2014).மார்க்சியமும் இலக்கியத் தீற்றாய்வும், காலச்சவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில்.
2. மஹாகவி,(1973),வீடும் வெளியும்,வாசகர் சங்கம், கல்முனை.
3. தமிழ் சாகித்திய மலர்,(1993).இந்து சமய, கலாசார அலுவல்கள் திரைனாக்களம், இலங்கை.
4. சோலைக்கிளி, (1988). எட்டாவது நரகம், வியூகம், கல்முனை.
5. (2005). கைலாசபதி: தளமும் வளமும், கைலாசபதி ஆய்வு வட்டம், கொழும்பு.
6. கார்த்திகேச சிவத்தம்பி, (1980). இலங்கைத் தமிழ் நாட்டார் வழக்கியல், தமிழ்த்துறை வெளியீடு – 2. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம், யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.
7. Nuhman, M.A., (2007), Sri Lankan Muslims', International Centre for Ethnic Studies, Colombo.
8. நுஃமான், எம்.ஏ., (2006).மொழியும் இலக்கியமும், காலச்சவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில்.
9. நுஃமான், எம்.ஏ., (1987). மார்க்சியமும் இலக்கியத்தீற்றாய்வும், அன்னம்பிளிட, சிவகங்கை.
10. ....(ஜ/ன் 2015), காலச்சவடு. இதழ் 186. கே பி சாலை, நாகர்கோயில்.
11. ....(ஜ/ன் 2013). கலம் வெளியீடு 71. கலை கலாசார பீடம், தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

சங்க லெக்கியத்தினுள்ளே முருகன் பற்றிய ஜதிகங்களும் வழிபாடும் வளர்ச்சிகளும்

யோசர்யர் கலாந்த அம்மன்கள் முருகதாஸ்

கிழக்குப்பல்கலைக்கழகம், இலங்கை

சுமயம் என்பது மனித வாழ்வுடன் தொடர் படையது. குறிப்பிட்ட இடத்தில் அல்லது சமூக ஒழுங்கமைவில் வாழும் மனிதரின் நடத்தைகள், பயில்வுகள், உலகநோக்கு, புனித தலங்கள், அறங்கள், சமூக நிறுவனம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய பண்பாட்டு முறைமை சமயம் எனப்படுகிறது. அதுதெய்வம், நம்பிக்கை, புனிதப் பொருள்கள், இயற்கையத்தச்சுக்கிள் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்கும். உலகளாவிய நிலையில் சமயம் என்பது அதனைப் பின்பற்றுவோரின் வாழ்க்கை முழுவதுக்குமான விதிகளை வகுப்பதாகவும் வாழ்க்கைக்குரிய சக்தியாகவும் விளங்குகிறது.

சமயப் பயில்வுகள் அல்லது நடைமுறைகளாக சடங்குகள் பிரார்த்தனைப் பாடல்கள் தெய்வ வாழ்த்தப்பாடல்கள், வேள்விகள், பண்டிகைகள், திருவிழாக்கள், உருவேறுதல், தீட்சை, உபநயனம், இறப்புச் சடங்கு, திருமணச் சடங்கு, தியானம், பிரார்த்தனை, இசை, நடனம், பொது வழிபாடு மற்றும் பண்பாட்டிலுள்ள ஏனைய விடயங்கள் காணப்படுகின்றன.

இந்த வகையில் தமிழரிடையே முருக வழிபாடும் வழிபாட்டு சம்பிரதாயங்களும் அதிக செல்வாக்கு செலுத்துகின்றன. (இலங்கையை நோக்கின் கதிர்காம யாத்திரை, செல்வச்சந்திதி முருகன்கோயில் திருவிழாவும் அதையொட்டிய நிகழ்வுகளும் நல்லூர்த் திருவிழாவும் சூரன்

போர் நிகழ்வுகளும் ஏனைய முருகன் கோவில் திருவிழாக்களும் அதையொட்டிய சடங்குகளும் குறிப்பிட்ட காலங்களில் அவ்வெப்பிரதேச வாழ்க்கை முறையில் பெருஞ் செல்வாக்கு செலுத்துவதை அவதானிக்கலாம். உதாரணமாக, திருவிழாக் காலங்களில் மிகவும் ஆசாரத்துடன் பண்பாட்டு உடைகளை அணிந்து தொடர்ச்சியாக கோயிலுக்கு செல்வுதல், விரதம் இருந்தல், மரக்கறி உணவு, காவடி, கரகம் எடுத்தல், அன்னதானம் வழாங்குதல், கோயிலுக்கு நடையாக கூட்டாக யாத்திரை செய்தல், வெளியூர்களிலிருந்து திருவிழாவுக்காக ஊருக்கு வருதல் எனப் பலவற்றைக் கூறலாம்.)

சங்க லெக்கியத்தில் முருகன்

எமக்குக் கிடைக்கும் பண்டைய இலக்கியங்களான சங்க இலக்கியங்களிலும் அவற்றுக்கு இலக்கணமான தொல்காப்பியத்திலும் முருக வழிபாடு பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

மாயோன்மேய காடுறை உலகமும்
சேயோன்மேய மைவரை உலகமும்
வருணன்மேய பெருமளவுலகமும்
வேந்தன்மேய தீம்புனாலுலகமும்

என தமிழ் மரபில் உலகத்தை நான்கு வகையாகப் பிரித்தமை பற்றியும் அவ்வுகைங்களுக்குரிய கடவுளர் பற்றியும் தொல்காப்பியப் பொருளத்தையும் குறிப்பிடும். இதில் வரும் சேயோன் முருகன் ஆவான். இவன் குறிஞ்சிக் குரியதெய்வம். சங்க இலக்கியத்தில் அடிக்கடி பேசப்படும் தெய்வமும் முருகனே. சங்க

இலக்கியங்களில் பரிபாடல் திருமூருகாற்றுப் படை தவிர ஏனைய நூல்களில் முருக வழிபாடு பற்றிய குறிப்புகள் ஆங்காங்கே தகவல்களாகவே வருகின்றன பிந்திய நூல்களான திருமூருகாற்றுப் படை மற்றும் பரிபாடலில் தான் முருகனின் தோற்றம், செயல்கள், வழிபாடு பற்றிய தகவல்கள் பிரக்ஞை பூர்வமாக கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே சங்க இலக்கியங்களில் முந்திய நூல்களில் வரும் குறிப்புகளை நோக்கிவிட்டு திருமூருகாற்றுப்படை பரிபாடல் தரும் குறிப்புகளை ஆராயலாம்.

சங்க இலக்கியங்களில் முருகனின் தோற்றம்

முநானூறு கிருபிடப்படுகிறான்
மணிமியில் உயரிய மாறாவன்றி
பிரீமுக ஊர்தி ஒண்செய்யோன்
எனக் குறிப்பிடப்படுகிறான். அதாவது முருகன் மயிற்கொடியை உடையவனாகவும் யானையை ஊர்தியாக உடையவன் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறான். (இன்று முருகனின் வாகன மாக மயிலையே குறிப்பிடுவோம்) அவ்வாறான தோற்றத்தை உடைய முருகன் போரிலே முன்னியதை முடிப்பவன் முருகனைப் போன்றவன் நீ முருகொத்தீயே முன்னியது முத்தலின்) என நன்மாறனை நக்கீர் புகழுவதைக் காண முடிகிறது.

மேலும் சங்க இலக்கியத்தில் முருகன் வீரத்துக்குரியவனாகவும் காதலுக்குரியவனாகவும் சித்திரிக்கப்படுதலைக் காணலாம். முருகனை வேண்டுவோர் வெறியாட்டயர்ந்தும் குரவை யாழியும் பலிகளைப்படைத்தும் வழிபட்டனர். முருகன் சூரத்துந்தமையும் கடப்பமாலையை அணிந்திருப்பவன் என்பதும் பல பாடல்களிற் பேசப்படுகின்றன. (கார்நாயங்கடம்பின் கண்ணி சூழ-நற்றினை) வெறியாட்டு என்ற சடங்கு முருகனை நோக்கிச் செய்யப்பட்டது.

வெற்யாட்டு சடங்கு

தனது பருவமைய்திய மகள் மெலிந்து வெளிறிப் போவதைக் கண்ட தாய் அதன்

உண்மையான காரணம் அறியாது அந் தோய்க்குக் காரணம் முருகன் என்று முதுவாய்ப் பெண்டிர் கூற அவள் வேலைனைக் கொண்டு இவ்வெறியாட்டை நிகழ்த்துவிப்பாள். வெறி யாட்டை நிகழ்த்துபவன் வேலன் எனப்பட்ட பூசாரி ஆவான். இவ்வேலன் முதுவாய்வேலன் எனவும் அழைக்கப்பட்டான். முதுவாய்ப் பெண்டிரும் இச்சடங்கை நிகழ்த்தினார்.

இவ்வெறியாட்டுச் சடங்கு பொது மன்றில் அதற்கென வகுக்கப்பட்ட பலிமுன்றிலில் நடை பெற்றது. இச்சடங்கின் நடைமுறை பின்வருமாறு வருணிக்கப்படுகிறது.

அணாங்குடை நெடுவேரை உச்சியின் இழித்தும் கணாங்கொள் கருவிக் காங்கெழு நாடன் மணாங்கமழ் வியன்மார்பு அணாங்கிய செல்லல் தீது என அறியா மறுவரற் பொழுதில் பழோர்த் தேய்த் தல்புகழ் தடக்கை நெடுவேட் பேணத் தணிகுவள் இவள் என முதுவாய்ப் பெண்டிர் அதுவாய் கூற களம் நன்கு இழைத்து கண்ணி சூடி வளநகர் சிலம்பப் பாட பலி கொடுத்து உருவச் செந்தினை குருதியாடு தூஷய் முருகாற்றுப் படுத்த உருகெழு நடுநாள் (அகநானூறு 22)

என முருகனை ஆற்றுப்படுத்திய மறை கூறப்படுகிறது. இங்க் நெடுவேள் என்பது முருகனைக் குறிக்கும் சொல்லாக வருகிறது. நெடுவேளை வழிபடுத்துக களத்தை நன்கு அமைத்தல், வேலினை நிறுத்தி கண்ணி சூட்டுதல், வளநகர் சிலம்பப் பாடுதல் (பேரொலி யுடன் பாடுதல்) ஆட்டுக்குடிடி ஒன்றைப் பலி கொடுத்தல், பலிக்குருதியை செந்தினையோடு சேர்த்துப் படைத்தல் ஆகிய நிகழ்ச்சிகள் இப்பாடலில் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

முதலாவதாக இச்சடங்குக்கான களம் தயார் செய்யப்படும். அது மன்று அல்லது பலி மன்றிலாக இருக்கும். அருவி அல்லது அருவிக்குக் கிட்ட உள்ள இடம் அல்லது வீட்டில் இக்களம் தயார் செய்யப்பட்டது. சடங்கிலே அலரிப்

புக்களைத் தூவுவர். பெண் கூந்தல் அவிழ்ந்த நிலையில் இருப்பாள். கடப்பமாலையனிந்த வேலன் வாத்தியங்களின் இசைக்கேற்ப முருகனை வேண்டிப்பாடுவான். ஆட்டுக்குட்டி ஒன்றைக்கான்று அதன் இரத்தத்துடன் திணையரிசி பரப்பி வழிபடப்படும். அங்கு பெரிய கூறல் (கட்டுச்சொல்லுதல்) நிகழும். தெய்வ மேற்பெற்ற வேலன் கோபங்கொண்ட ஆடல் ஒன்றை ஆட மக்களும் அதில்பங்கு கொள்வர் (பார்க்க சிவத்தம்பி கா. 2005:197)

பூராதன வழிபாட்டு முறைகளிலே வழிபாட்டுச் சடங்கின் ஒரு அம்சமாக பலிகொடுத்தல் இருந்தது, இன்றும் சில இடங்களில் வழிபாட்டு முறைகளில் இப்பலிச் சடங்கு இருப்பதை நாமறிவோம். ஏறத்தாழ 2000 வருடத்துக்கு முந்திய பண்டைய சமூகத்தில் இவ்வழக்கம் இருந்தமை ஆச்சரியத்துக்குரியதன்று. (இன்றைய நிலையில் தாங்கள் நம்பிய கடவுளுக்கு மிருகங்களையோ பறவைகளையோ பலி கொடுத்தல் என்பது விளங்குகளைக் கொல்லுதல் இப்பிதிதல் என்ற குற்றத்துக்குட் கூறப்படுகின்ற நிலை ஒருபுறமிருக்க லட்சக்கணக்கான கோழி களும் மற்றும் ஆடுமாக்களும் ஒரே நாளில் தொழிற்சாலைகளிலும் இறைச்சிக்கடைகளிலும் துடிக்கத்துடிக்க அறுக்கப்படுவதை யாரும் குற்றமெனக் கருதுவதில்லை. தாம் அவற்றை உண்பதையும் குற்றமெனக் கருதுவதில்லை)

சங்க வைக்கியத்தல் வேந்தரின் வீரச்செயல்கள் முருகனின் வீரத்துக்கு ஒப்பிப்படுதல்

சங்க வைக்கியத்திலே முருகக் கடவுளின் அற்புதச் செயல்கள் எடுத்துக் கூறப்படுகின்றன. முருகனது சீற்றம் வேந்தரின் சீற்றத்துக்கு ஒப்பிப்படுகிறது. முருகற் சீற்றத்து உருகைமு கூற்றம் என கூற்றுவனின் சீற்றம் முருகனின் சீற்றத்துக்கு உவமையாக்கப்படுகிறது. பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவன்ற நெடுஞ் செழியனைக் கல்லாடனார் பாடும்போது முருகனின் போர்வீரர்களின் மறத்தினைக்

கொண்டிருக்கும் செழியனின் போர்வீரர்கள் என வருணிக்கிறார்

கார்நாங் கடப்பின் பாசிமலத் தெரியல்
குரங்கவ முருகன் சுற்றத்து அன்ன நின்
கூரங்கு அம்பின் கொடுவில் கூளியர்
கொள்வது கொண்டு கொள்ளாமிச்சில்
கொள்பதன் ஒழிய வீசியுலனும்

(புநானாறு 23)

முருகன் சூர்தழந்தமை பற்றிய ஜதீகம் :

முன்னாரே குறிப்பிட்டவாறு எல்லாச் சமயங்களும் தத்தம் கடவுளரின் வீரதீர்ச் செயல்கள், அற்புதங்கள் பற்றிய கதைகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. முருகன் நிகழ்த்திய வீரதீர்ச் செயல்களும் அற்புதங்களும் ஆங்காங்கே பாடல்களில் கூறப்படுகின்றன.

முருகன் சூர்தழந்து அவுண்றைக் கொள்ற கதையும் சங்க வைக்கியங்களிற் பேசப்படுகின்றது.

சூர்மருங்கறுத்த சுடரிலை நெடுவேல்
(அகநானாறு 49)

வெண்டியரப்பரப்பிற் கடுஞ்சுர் கொள்ற
பைம்புட்சேஎம்

பெரும்பாணாற்றுப்படை 457-458)

மாக்கடல் முன்னி
அணாங்குடை அவுணர் டம்ப் புணர்க்கும்
குருடை முழுமுதல்தழுந்த பேரிசை
கடுஞ்சீர வெள்வேல்

(பதிற்றுப்பத்து 11: 3-6)

என வருங்குறிப்புகள் அதனைக் காட்டுகின்றன. கடவிலே மாமரமாய் நின்ற சூரை தழிந்த கதையும் பாடல்களினாடு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

உரவுநீர் மாகொள்ற வெல்வேலான்

(கலி 27)

மாக்கடல் கலக்குறு மாகொள்ற மடங்காப்
போர்வேல் வல்லான்

(கலி 104)

பரிபாடலிலும்,

நீர்நிரந்தேற்ற நிவந்தாங் கழுவத்துச்
கூர்நிரந்து சுற்றிய மாதுத்த வேலோய் என்று
கூறப்படுகிறது.

இந்த வேலன் வெறியாட்டும் வாடா வள்ளியும் முருகனை நோக்கி மக்கள் தமது வேண்டுதலின் பொருட்டு செய்த சடங்குகளாகும். இவை இரண்டுமே அகமரபுக்கு உரியவையாகும். அவ்வாறுவரும் குறிப்புகளில் முருகனின் தோற்றும் பற்றிய புதிய ஜதிகங்களுடன், குறிஞ்சி நில மக்கள் முருகனுக்குச் செய்யும் வெறியாட்டுச் சடங்கு போன்றவையும் கூறப்படுகின்றன.

திருமுருகாற்றுப்படை காட்டும் முருக வழிபாடு

அகவற்பாவால் அமைந்த திருமுருகாற்றுப்படை 317 அடிகளை உடையது. ஆற்றுப்படை என்பது புலவன் தான் பெற்ற வளத்தைப் பெறாத ஒருவனுக்கு எடுத்துக் கூறி தான் சொல்லுகின்ற இடத்துக்குச் சென்றால் அவன் வேண்டிய பொருளைப் பெறலாம் எனக் கூறுவதாகும். அவ்வாறு கூறும்போது செல்லுமிடங்கள், வழிகள் பற்றிய வர்ணனைகள் விரிவாகக் கூறப்படும். திருமுருகாற்றுப்படை அடியவரை முருகனிடம் ஆற்றுப்படுத்து முகமாக எழுந்த நூலாகும். அதனால் முற்றிலும் உலகியல் சார்ந்த விடயங்களல்லாது தத்துவம் சார்ந்த விடயங்களும் முருகனின் தலங்கள் தலங்களின் விசேட தன்மைகள் பற்றியும் இயற்கை அதீத விடயங்களும் இதிற் பேசப்படுகின்றன.

திருமுருகாற்றுப்படை தொடர்பாக ஆராய்ந்தோர் அது சங்க இலக்கியத்துட் காலத்தால் பிந்தியது என்றும் சங்கப் பாடங்களைப் பாடிய நக்கீர் வேறு திருமுருகாற்றுப்படையைப் பாடிய நக்கீராவேறு என்றும் கூறுகின்றனர். எனினும் ஒருசாரார் (கமில்ஸ்வலபில்) நெடுநல்வாடையும் சங்க இலக்கியத்தில் நக்கீராற் பாடப்பட்டதெனக் குறிப்பிடப்படும் ஏனைய பாடங்களும் நக்கீரின்

இளமைக்காலத்தில் பாடப்பட்டவை என்றும் திருமுருகாற்றுப்படை அவரது வயதான காலத்தில் பாடப்பட்டது என்ற கருத்தையும் முன்வைக்கின்றனர். திருமுருகாற்றுப்படையை உண்ணிப்பாக நோக்கும்போது அதில் பழைய வழிபாட்டு முறைகளுடன் புதிய விடயங்களும் சேர்ந்திருப்பதை அவதானிக்க முடியும். மிக வேகமாக வந்த ஆரிய பண்பாட்டுக்கலப்பு திருமுருகாற்றுப்படையில் செல்வாக்குச் செலுத்தி யிருக்க வாய்ப்புண்டு

திருமுருகாற்றுப்படையைப் பாடிய நக்கீர் முருகன் உறைந்திருக்கும் ஆறுபடைவீடுகளை யும் அங்குள்ள இயற்கைக் காட்சிகளையும் அங்கு வாழ்ந்த மக்களையும் மற்றும் முனிவர்கள், தேவர்கள் பற்றியும் விலாவாரியாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

திருமுருகாற்றுப்படையில் முருகனுக்கு ஆறுபடை வீடு என்னக்கரு

பொதுவாக சங்கநால்களிற் குறிப்பிடப்படாத விடயங்கள் முக்கியமாக வழிபாட்டு முறைகள் திருமுருகாற்றுப்படையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. முருகனுக்கு ஆறுபடை வீடு என்ற எண்ணாக கரு திருமுருகாற்றுப்படையிலிருந்தே ஆரம்பிக்கிறது. திருமுருகாற்றுப்படையில்தான் முருகனுக்குரிய தலங்களாக முதன் முதலில் ஆறுபடை வீடுகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

திருப்பரங்குன்றம்

திருச்சீரலைவாய் (இன்றைய திருச்செந்தூர்) திருவாவினன் குடி (இன்றைய பழனி) திருவேரகம் (இன்றைய சுவாமிமலை) குன்றுதோறாடல் (திருத்தணிகை ?) பழமுதிர்சோலை என்பன அவை

திருப்பறங்குன்றம்

முருகனின் தோற்றும் பற்றிக் கூறுவதுடன் திருமுருகாற்றுப்படை ஆரம்பிக்கிறது. கடலிலே

எறிக்கும் ஞாயிற்றின் ஓளி தூரத்தில் இருப்ப வருக்கும் தெரிவது போன்ற ஓளிப்பிரகாசத்தைக் கொண்டிருக்கின்ற முருகன் தன்னைத் தேடி வருபவரைத் தாங்குபவன், பகைவரை அழிப்பவன். குற்றமற்ற கற்பிணையுடைய வாள்போன்ற நெற்றியையுடைய பெண்ணின் கணவன். முருகன் பொடலடியில் மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன் என்றே வருகிறது. இப் பெண் வள்ளியா, தெய்வயானையா என்பது அங்கே குறிப்பிடப்படவில்லை. உரையாசிரியர் அப்பெண்ணை தெய்வயானை எனக் குறிப்பிடுகின்றனர்). அவன் கடப்பமாலையை அணிந்திருக்கிறான். காந்தளின் கண்ணி சூழயவன். அந்தக் குன்றிலே சூரர் மகளிர் பல்வேறு அணிகலன்களையும் அணிந்துள்ளனர். (அணிகலன்கள் விபரமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இயற்கை அணிகலன்களாக மலர்மாலைகளும் செயற்கை அணிகலன்களான வலம்புரி மற்றும் காசமாலைகளும் அணிந்திருந்தனர்) அவர்கள் கோழி ஓங்கிய வென்றுபடு விற்கொடி வாழிய பெரிது என்று ஏத்தி எல்லோரும் சேர்ந்து பாட ஆடுகின்றனர் எனக்கறப்படுகிறது. முருகன் சுரணைத்தழந்த விடயமும் கூறப்படுகிறது.

அங்கே பேய்மகளிர் துணாங்கைக் கூத்தை ஆடுகின்றனர். பேய்மகளிரின் தோற்றும் விகார மாகச் சித்திரிக்கப்படுகிறது (திருமுருகாற்றுப் படை 47-56) பிற்காலத்து கலிங்கத்துப் பரணியில் பேய்களின் சித்திரிப்பு திடனை அடியாற்றியதே.

திருச்சீரலைவாய்

திருமுருகாற்றுப்படையிலே திருச்சீரலைவாய் முருகன் பற்றிய சித்தரிப்பு பின்வருமாறு அமைகிறது

திருச்சீரலைவாயில் முருகன் கூற்றுவனை ஒத்த வலிமையுடைய யானையின் மேலேறி வருவான். ஆறுமுகங்களை உடையவன். பன்னிருக்ககளையுடையவன். ஆறுமுகங்

களினதும் பன்னிரு கைகளினதும் வெவ்வேறு செயல்கள் இதில் கூறப்படுகின்றன. ஆறுமுகங்களில் ஒருமுகம் புமியிலே இருள் ஓழியும் படியாக பல்க்கிற்களையும் விரிக்கிறது. இரண்டாவது முகம் தன்மீது அன்பு கொண்டவர்களுக்கு வேண்டும் வரங்களைக் கொடுக்கிறது ஒரு முகம் அந்தணர் வேள்விகளில் எந்த இடையூறும் நேராமற் பாதுகாக்கும். ஒரு முகம் எஞ்சிய பொருள்களை ஏழுற நாடித் திங்கள்போலத் திசைவிளக்கும் ஜந்தாவது முகம் பகைவர்களைக் கொண்டு வெற்றியைக் கொண்டாடும். ஆறாவது முகம் குறவர்மடமகளான வள்ளியோடு நகை அமர்ந்தாடும் எனப்படுகிறது. அவ்வாறே பன்னிருக்ககளின் செயல்களும் கூறப்படுகின்றன. அங்கே பல்லியம் கறங்குகிறது. வயிர் இசைக் கிறது. பறை நரலுகிறது. மயிற்கொடி பறக்கிறது

முருகன் ஆறுமுகங்களும் பன்னிருகை களும் உடையவன் என வரும் இக்குறிப்புகள் தமிழிலக்கியத்தில் முதன்முதலில் திருமுருகாற்றுப்படையிலேயே வருகின்றன. அதுமட்டுமல்லாது ஆறு பெண்களிடையே வளர்ந்தவன் என்பதும் ஆறெழுத்து மந்திரம் பற்றிய குறிப்பும் முதன் முதலாக திருமுருகாற்றுப்படையிலேயே குறிப்பிடப்படுகிறது. இவ்வாறான வளர்ச்சி அல்லது மாற்றம் ஆரியச் செல்வாக்கினால் நேர்ந்ததென்பார் ச.வித்தியானந்தன். பார்க்க தமிழர் சால்பு பக 81-83)

திருஆவினன்குழி (பழனி)

முருகன் குடிகொண்டிருக்கும் திருவாவினன் குடி பற்றிய வர்ணனை இவ்வாறு அமைகிறது. அங்கே முனிவர்கள் வசிக்கிறார்கள். அவர்கள் வலம்புரிச்சங்கை ஒத்த வெண்ணீர் நரை முடியை உடையவர்கள். அழக்கின்றி விளங்கும் மேனியுடையவர்கள். அவர்கள் சதைவற்றிய விலா எலும்புகள் அசைவது தெரியும் உடலை யுடையவர்கள். உண்ணா நோன்புடையவர்கள். பகையையும் போரையும் நீக்கியவர்கள். மெய்ஞ்ஞானத்தையுடையவர்கள். யாவதும்

கற்ற அறிவினர். மனத்தால் வருத்தம் இல்லாதவர்கள். இவர்கள் முன்செல்ல கந்தர் வரும் கந்தர்வப்பெண்களும் யாழிலைசத்துப் பின்செல்ல திருமாலும் உருத்திரனும் இந்திரனும் ஏனைத் தேவர்களும் பிரமனைச் சிறையிலிருந்து மீட்பதற்காக முருகனைக் காணவருவர் எனக்கூறப்படுகிறது.

குன்று தொறாடல்

முருகன் குன்று தோறும் ஆடுபவன். அவனை வணங்கும் குறவர் குரவைக் கூத்தை ஆடுகின்றனர். இங்கே முருகனைப் பூசைசெய்யும் வேலன் சாதிக்காயையும் தக்கோலக்காயையும் காட்டுமல்லிகையடிடனும் வெண்டாளிப்புவுடனும் சேர்த்துக்கட்டிய தலை மாலையடையவன். சந்தனம்பூசீயமார்பினையுடையவன். குறவர்கள் மூங்கில் குழாய்களில் ஊற்றி நெடுநாள்வைத்திருந்த தேனால்மூன் களினின்தெளிவை உண்டு மகிழ்ந்து தொண்டகப் பறையை (சிறுபறை) அடித்து அதன் தாளத்துக் கேற்பக்குறவைக்கூத்தைத் தீடினர். அக்குறவைக் கூத்தைக்கண்டு மகிழு முருகன் அங்கே எழுந்தருங்கிறான். இக்குன்று தோறாடல் இன்ன இடம்தான் எனத்தெளிவில்லை. திருத் தணிகையாக இருக்கலாம் என்ற ஊகம் உண்டு முருகன் குன்றிலே உறைவன். ஆதலால் குன்றிலிருக்கும் அனைத்துக் கோயில்களிலும் அவன் உறைந்தான்.

குன்றுதோறாடும் முருகன் சிவந்த மேனியன். சிவந்த ஆடையையுடையவன் அசோகந் தளிர்கள் அசைகின்ற காதையுடையவன். அரைக்கச்சையை அணிந்தவன். வீரக்கழலைத் தரித்தவன். வெட்சி மாலையைச்சூழியவன். வெட்சி என்பது மட்டக்களப்பில் கரையாக்கள் பூ அல்லது வன்னிப்பகுதிகளில் கரையாங்களன்னி என அழைக்கப்படும் பூ எனப்படுகிறது. இக்சோரா என நகரத்தவர் அதனைக் கூறுவர்) குழல், கொம்பு, மற்றும் பல்லியங்களை ஒலிப்பவன். ஆட்டுக்கிடாயை வாகனமாக உடையவன்.

தொங்கிப்புரஞ்சும் மேலாடையடையவன். தலைக்கை கொடுத்து துணங்கை ஆடுபவன். போர்க்களத்திலே துணங்கை ஆடுதல் ஒரு சடங்காக இருந்தது.

பழுதீர்சோலை

பழுதீர்சோலை முருகன் பற்றிய குறிப்புகள் திருமுருகாற்றுப்படையிலே பின்வருமாறு அமைகின்றன.

முருகன் எவ்விடத்திலும் வீற்றிருப்பான். தன்பால் அன்புடையவர்கள் தம்மை வணங்கு தலால் மனம்பொருந்தி அவ்விடத்திலும் இருப்பான் வேலன் இழைத்த வெறியாடு களத்திலும் காட்டிலும் சோலையிலும் ஆற்றிடைக்குறையிலும் நாற்சந்தியிலும் முச்சந்தியிலும் புதிதாக மலர்ந்துள்ள கடப்ப மரத்திலும் ஊரின் நடுவே மக்கள் கூடப் மன்றத்து மரத்திலும் ஊரம்பலங்களிலும் முருகன் எழுந்தருளி யிருப்பான்.

குறப்பெண்கள் நீராடி வெண்சிறுக்கும் நெய்யும் மந்திரம் உரைத்து வழிபட்ட மலர்சிதறி முரண்பட்ட இரண்டு நிறங்களையுடைய ஆடையை அணிந்து செந்நால் கையிலே கட்டி வெண்பொரி சிதறி கொழுத்த ஆட்டின் குருதியாடு கலந்த வெள்ளரிசியைப் சிறுபவியாகப் பலிபீட்தில் வைத்து மஞ்சளோடு சந்தனம் கலந்த கலவையைத் தெளித்து செவ்வலரி மாலையையும் ஏனைய மாலையையும் பந்தலிலே தொங்க விட்டு ஊர்கள் பசியும் பகையும் இல்லையாகுக. என்று வாழ்த்தி நறும்புகையை புகைத்து குறிஞ்சிப்பண்ணைப்பாடி குறவையாடுவர்.

இவ்வாறு பார்க்கும்போது திருமுருகாற்றுப் படை தனக்கு முந்திய கால வணக்கமுறை களையும் புதிதாக வந்து சேர்ந்த வணக்க முறையையும் இணைத்து அமைதி கண்ட ஒரு காலத்தில் தோன்றிய நூலாக, பிற்காலத்து முருக வணக்கம் மாறிச் செல்லப்போவதை எடுத்துக்காட்டும் சான்றாகக் காணப்படுகிறது.

பரிபாடல்

பரிபாடல் திருமுருகாற்றுப்படையை விடவும் காலத்தால் பிந்தியது. இது மதுரையைப் பின்னணியாகக் கொண்ட பாடல்களையுடையது. பரிபாடல் முருகன் பற்றிய ஜதிகங்களின் வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது. வையை திருமால் செவ்வேள் ஆகிய தெய்வங்களை ஏத்திப்பாடும் பாடல்களைக் கொண்ட பரிபாடலில் வரும் செவ்வேள் பற்றிய பாடல்கள் முருகனை ஏத்திப்பாடும் பாடல்களாகும். செவ்வேள் பற்றிய பாடல்களாக பரிபாடல் 5, 8, 9., 14, 17, 18, 19, 21 ஆகியவை உள்ளன. கவி பரிபாட்டு ஆகிய யாப்புகள் அகத்திணைக்குரியவை என்பது தொல்காப்பியக் கருத்தாகும். செவ்வேள் பற்றிய இப்பாடல்கள் கடவுள் வாழ்த்தையும் அகப் பொருளையும் இணைத்தவையாகும்.

பரிபாடலின் ஜந்தாம்பாடல் செவ்வேஞ்குக் குரியது அப்பாடல் (1-10 அடிகள்) முருகன் சூரதழிந்த அற்புத்ததை விபரிப்பதுடன் ஆரம்பிக்கிறது. பாடலைப்பாடியவர் கடுவன் கீளவையினார் எனப்படுகிறது.

பாயிரும்பனிக்கடல் பார்துகள்படப்புக்கு
சேங்கரையர் பின்னிமுகம் ஊர்ந்து அமர்முக்கி
தீஞ்சுமல் துவையப் தீரிய விட்டெற்றந்து
நோயுடை நுடங்கு சூர்மாழுதல் தழிந்து
வென்றியின் மக்களுள் ஒருமைமொடு பெயரிய
கொன்றுணல் அஞ்சாக் கொடுவினைக் கொல்த்தை
மாய அவுணர் மருங்கறுத்துபுஞ்சு வேல்
நாவலந்தண்பொழில் வடபொழில்ஆயிடை
சுருகொடு பெயர்பெற்ற மால்வரை உடைத்து
மலை ஆற்றுப்படுத்த முகிரு கயந்தலை

இதில் முருகன் யானையை வாகனமாகக் கொண்டு கடவிலுள்ள பாறைகள் தூளாகும்படி தீப்பொறி பறக்கும் படியாக போரிட்டவன். சூரதழிந்து கொன்று உண்ண அஞ்சாத அவுணரைக் முற்றிலுமாகக் கொன்றழித்த வேலையுடையவன். கிரெளாஞ்சு மலையையைக் குடைந்து வழியமைத்த ஆறுதலைகளையுடையவன் என்று முருகனின் சிறப்பும் வீரமும் கூறப்படுகின்றன

11-12- வரையான அடிகள் முருகனை வேண்டும் பகுதியாகும் அதில் முருகன்

முவிரு தலைகளை யுடையவனே
முந்நான்கு தோள்களையுடையவனே
ஞாயிற்றின் நிறத்தை உடையவனே
நளினத்துப் பிறந்தவனே (நளினம் என்பது சரவணப்பாய்கையிலிருந்த தாமரைகள்)

காசுப் கடவுட் சேங்

செவ்வேள், சால்வ, தலைவ என ஏத்தப்படும் வெறியாட்டு நிகழ்வு கூறப்படுகிறது அதுமட்டுமல்லாது வேலன் வெறியாட்டுப் பாடல் கஞம் ஆங்கே உள்ளன. அவை வாய்மையும் அல்ல பொய்மையும் அல்ல. நல்வினையால் நல்ல பிறப்பை எய்துதலும் தீவினையால் கிழிந்த பிறப்பெய்துதலும் உன்னாலேதான் நடக்கிறது எனச் சொல்லப்படுகிறது. மனித வாழ்க்கையை நிற்ணயிப்பன மனிதனின் இப்பிறப்புச் செயல்கள் அதனால் உண்டாகும் பிறப்பு முருகனாலே தீர்மானிக்கப்படுகிறது என்ற தத்துவம் இதில் உருவாகிவிடுகிறது.

தொடர்ந்து வரும்பகுதி முருகனின் பிறப்பு பற்றிய ஜதிகத்தை எடுத்துரைக்கிறது.

இப்பாடலிலே சிவனிலிருந்து முருகன் தோற்றும் பெற்ற ஜதிகம் நாமறிந்ததிலிருந்து சற்று வேறுபட்டமுறையிலே சொல்லப்படுகிறது. சிவன் நான்முகன் செலுத்திய தேரில்சென்று வெள்ளி, பொன், கிரும்பு ஆகிய மூவெயில் களையும் ஏரித்தமைக்காக தக்கன்மகளான உமையைத் திருமணம் செய்தான். அவ்வாறு திருமணங்குசெய்து காமம் நுகரும் நாளில் இந்திரன் வேண்டுகோளுக்கமைய சிவன் ஒரு நாள் தவிர்ந்தான். இந்திரன் அந்நாளில் தோன்றிய கருவை அழிக்குமாறு கூற அந்நாளில் தோன்றிய கருவை சிதிலமாக்கி இந்திரன் கையில் கொடுத்தான் அச்சிதைந்த கருவை ஏழு முனிவர்களிடம் கொடுக்க அவர்கள் தமது தவவலிமையால் இந்த சிதிலமடைந்த கரு ஆறுமுகத்துடன் அமரர் படைக்குத் தலைவனாவான் என உணர்ந்து

அக்கருத்துண்டுகளை வேள்விக் குண்டத்தில் தீயிலிட அவ்வேள்வித்தீயின் அப்பாகத்தை வடதிசையில் உள்ள அருந்ததி தவிர ஏனைய ஆறுபேரும் உண்டனர். அவர்கள் இமயமலையிலே சரவணைப் பொய்கையிலே தாமரைப் பாயிலே முருகனைப் பெற்றெடுத்தனர். பிறந்த உடனே இந்திரன் வச்சிரப்படையால் அக்கழுந்தைகளை வெட்ட அவை ஆறுமுகம் கொண்ட ஒருநுவமாக மாரினர் என்று புராணிகர் கூறுவர் என சொல்லப்படுகிறது. இவ்வாறாக முருகனின் பிறப்பு பற்றிய ஜதிகம் நிலைபெற்ற தொடங்குகிறது போலும்.

எட்டாம் பாடல் கன்னிப் பெண்கள் பரங் குன்றுக்குச் தாம் கனவில் தம் காதலருடன் நீராடுவதாகக் கண்ட கனவு பிழைக்காமல் வையையில் வெள்ளம் பெருகுமாறு வழிபடுவர் எனக்கூறுகிறது. பரங்குன்றில் நீராடும்போது மக்கள் தம் வேண்டுதலை நினைவிற் கொண்டு முருகனை வழிபடுவர் முருகனிடம் பெண்கள் தாம் தம் காதலருடன் சேர வரமளிக்குமாறு வேண்டுவதும் குழந்தைகள் இல்லாதோர் குழந்தை வரம் அருளுமாறு வேண்டுதலும் பொருள் வாய்க்க வேண்டுமெனக் கேட்பதுமாக வழிபாட்டை நிகழ்த்துகின்றனர்

பரிபாடல் ஒன்பதாம் பாடலில் வள்ளி தெய்வ யானையை மணத்தல் இருவரும் ஒருவருக் கொருவர் சண்டையிடல் அவர்கள் மட்டுமல்லாது அவர்களின் செல்லப்பிராணிகளும் ஒன்றுடன் ஒன்று சண்டையிடுவது போன்ற விடயங்களும் கூறப்படுகின்றது.

பரிபாடலில் திருப்பரங்குன்றம் மட்டுமே முக்கியம் பெறுகிறது. திருப்பரங்குன்றத்து வளம் அங்கிருக்கும் அடியார் முருகனிடம் வரம் வேண்டுல் போன்றன விலாவாரியாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

பொதுவாக நோக்கும்போது சங்ககிலக்கியம் காட்டும் முருக வழிபாடு மக்களின் வாழ்க்கை யுடனும் நம்பிக்கையுடனும் இரைணந்த ஒன்றாக அவர்களை வழிநடத்திய ஒன்றாகக்

காணப்படுகிறது. அதாவது சங்கரூல்களின்படி வேந்தன் போரிடசெல்லும் போது முருகனின் வீரம் அவனுக்கு உவமிக்கப்படுகிறது போர்வீர் முருகனின் வீரர்களுக்கு. ஒப்பிடப்படுகின்றனர் பெண் காதலில் வீழ்ந்து மெலிந்தபோதும் முருகனுக்கான சடங்குகளைச் செய்தே அவர்கள் ஆறுதலடைந்தனர்.

திருமுருகாற்றுப்படையில் முருகன் ஆறு படை வீட்டிலே குடிகொண்டிருப்பவன் என்ற எண்ணக்கரு தோன்றுகிறது. அவை ஒவ்வொன்றுக்குமே ஒவ்வொரு ஜதீகங்கள் எழுகின்றன. சாதாரணமக்கள் மற்றும் குன்றக் குறவர் மட்டுமல்லாது முருகனை வணாங்கி யோராக இந்திரன் பிரமன் போன்ற தேவர்களும் நோன்பிருக்கும் முனிவர்களும் கூறப்படுகின்றனர். அவர்கள் செய்யும் சடங்குகள் கூறப்படுகின்றன. குறவர் செய்யும் வெறியாட்டு பற்றிய குறிப்புகளும் உண்டு. பண்டைய ஆட்ட முறைகளான குரவை துணாங்கை ஆகியன் தொடர்வதையும் காண முடிகிறது.

சூரதமுந்தமை, பிரமனைச் சிறையிலடைத் தமை சரவணைப் பொய்கையில் வளர்ந்தமை வள்ளியையும் தெய்வயானையையும் மணந்தமை, ஆறுபடை வீடுகளிலும் குடிகொண்டமை எனவரும் ஜதீகங்கள் சங்ககாலத்துக்குள்ளேயே மிக அழுத்தமாகப் பதிந்து விடுகின்றதைக் காணமுடிகிறது.

பற்கால மாற்றங்கள்

பிற்கால மரபிலே ஆறுபடை வீடுகள் பற்றிய ஜதீகங்கள் பின்வருமாறு மாறுகின்றன. சிவனாகிய தந்தையின் ஆணைப்படி உலகைச் சுற்றியும் மாப்பழும் பெறாத முருகன் தந்தையுடன் கோபித்துக் கொண்டு வந்து தனியே அமர்ந்த மலை பழனி எனப்படுகிறது திருச்செந்தாரிலே சூரசங்காரம் நடைபெற்றது. சிவனுக்கு முருகன் உபதேசம் செய்த இடம் சுவாமிமலை என்பது. தெய்வயானையுடன் திருமணங் கோலத்தில் அமர்ந்த இடம் திருப்பரங்குன்றம். தேவர்குறை தவிர்த்து

சினம் தணிந்து வள்ளியை மணம்புரிந்த இடம் திருத்தணிகை. வள்ளிதெய்வானையுடன் அமர் கின்ற சோலை பழுமுதிர்சோலை. கைப்புசம், சூரன்போர் போன்ற சடங்குகள் முருகன் கோவில்களிலே விமரிசையாக நடத்தப்படுகின்றன. குறவர்களின் தேனும் தினைமாவும் இட்டு மாவிளக்கு ஏரித்தல் முருகன் கோயில் களில் முக்கிய சடங்காகும். மந்திரம் சொல்லாது வெள்ளைத்துணியால் வாய்க்ட்டிப் பூசை செய்யும் மரபுகளும் முருகன் கோயில்களின்

சிறப்பம்சமாகும் இலங்கையில் செல்வச்சந்திதி முருகன் கோயில், மண்டேர் முருகன் கோயில், கதிர்காமம் ஆகியவற்றை உதாரணங்களாகக் கூறலாம். இக்கோயில்களில் பிராமணர்கள் பூசை செய்வதில்லை என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது. மட்டக்களப்பிலுள்ள முருகன் கோயில் சிலவற்றில் தேவாரங்களையே பூசகர் பாடிப்பூசை செய்வதையும் காணலாம். இவை பழைய வழிபாட்டு முறைகளையே எடுத்துக்காட்டுகின்றன என்பதில் தவறில்லை.

உசாத்துணை நூல்கள்

---

1. சாமிநாதையர். உ.வே. ப.ர். புறநானூறு 1941 லிபர்ட்டி அச்சுக்கூடம் சென்னை
2. சிவத்தம்பி.கா 2005 பண்ணைத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாடகம் மொ.பெ.அம்மன்கிளி முருகதாஸ் குமரன் புத்தக இல்லம் கொழும்பு
3. பத்மநாதன்.சி. தொ-ர் 2007 சங்க இலக்கியமும் சமூகமும் இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் தினைக்களம் கொழும்பு
4. பரிமாணம்.அ.மா, பால சுப்பிரமணியம் கு.வெ.ப-ர்) பரிபாடல் 2004நியு செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் சென்னை
5. மோகன்.இரா (ப-ர்) பத்துப்பாட்டு தொகுதி 1 2004 நியு செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் சென்னை
6. வித்தியானந்தன்.ச1954 தமிழர்சால்பு கல்லூரின் கண்டி

இதயத்திலிருந்து நேரமுயாக:

**தலை சிறந்த கல்லெழுத்தியலாளரும் தொல்லியலாளருமான ஜராவதம்
மகாதேவனுடன் ஒரு நேர்காணல்**

**நேர்காணல்: லலதாராம்
தமிழ்: தருகேவண் சங்கமம்**

ஜராவதம் மகாதேவன் என்ற மகோன்னத ஆய்வாளர் இந்தியவியல் ஆய்வில் 50 ஆண்டுகளைப் பூர்த்திசெய்திருக்கும் தருணமிதுவாகும். அவருடைய முதலாவது கட்டுரை 1958இல் அவர் 28 வயது கிளைஞராக இருந்தபோது ‘இந்து’வில் வெளிவந்தது. அதன் தலைப்பு “கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் நாணயங்கள் சேகரிப்பு” என்பதாகும். அன்றிலிருந்து புதிய பொருள்கள், புதிய உண்மைகளுக்கான அவரின் தேடல் ஆரம்பமானது. நான் இந்த 78 வயதான இந்த கிளைஞரின் வீட்டுக்குச் சென்றபோது அவருடைய மேசையில் அவரைப் பிரதிபலிக்கும் பின்வரும் மேற்கோளைக் கண்டேன்.

மெய்வருத்தம் பாரார் கண்துக்கூர
எவ்வெவர் தீமையும் மேற்கொள்ளார் - செவ்வி
அருமையும் பாரார் அவைதிப்பும் கொள்ளார்
கரும்பே கண்ணாயினார்

இந்த மனிதரை மேன்மைப்படுத்துவதற்கு எடுக்கும் எந்த முயற்சியும் பயனற்றது. ஏனெனில் மேன்மையின் உச்சியை அடைந்தவராக அவர் உள்ளார். அவருடைய உன்னதமான இரு நால்கள் - ஒன்று சிந்துவெளி எழுத்துக்கள் பற்றியது, மற்றது ஆரம்பகாலத் தமிழ் எழுத்துகள் பற்றியது. எப்பொழுதும் அவரின் சிறப்பை எடுத்துரைக்கும். இங்கு அவர் தனது வாழ்க்கை நினைவுகள் சிலவற்றை மீட்டுகிறார்.

இந்த நேர்காணலை உங்களுடைய குடும்பப் பின்னணியை நினைவு கூர்த்துவுடன் ஆரம்பிக்கலாமா?

நான் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தின் தமிழ் ஸ்மார்த்த பிராமண குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன். நாங்கள் வரகூர் என்ற பிரபலமான ஊரிலிருந்து வந்தவர்கள். அவ்வூர் நாராயண தீட்சிதரோடு தொடர்புடையது. நான் எனது பூர்வீகத்தைப் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் வாழ்ந்தநாராயணதீட்சிதரின் சமகாலத்தவரான வெங்கடராயரோடு பின்னோக்கிப் பார்க்கிறேன். அவர் தஞ்சாவூர் மராட்டிய அரசு சபையில் சிறு உத்தியோகம் பார்த்திருக்கலாம் என்று தெரிகிறது. இதனை அவருடைய பெயருக்குப் பின்னிருக்கும் ராயர் என்ற பின்னொட்டைக் கொண்டும் அவர் மூலமாக எங்களுக்கு வந்த வரிவிலக்களிக்கப்பட்ட நிலத்தைக் கொண்டும் அனுமானிக்கிறேன். எங்கள் குடும்பம் அச்சாண்டர் என அழைக்கப்பட்டது (அச்சாண்டரகம்: சூரியன், சந்திரன் உள்ளவரை) இதனால் நான் ‘வரகூரின்ராயர் கூட்டு’த்தைச் சேர்ந்தவன்.

ஜராவதம் என்னும் பெயர் குடும்பத்தின் ஒவ்வொரு கிரண்டாம் அல்லது மூன்றாம் தலைமுறையினர்களுக்குத் திரும்பத் திரும்ப சூட்டப்பட்டு வருவதாகும். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் தஞ்சாவூர் மராட்டிய அரசு சபையில் வித்துவாணாக இருந்த ஜராவதம் பாகவதர் எனது நேரடி முன்னோன் ஆவார். காவேரியின் கிளை நதி ஒன்றில் எதிர் வழியில் இருக்கும் நேமரம்

என்ற கிராமம்தான் எங்களது பூர்வீகைக் கிராமம் என்று நான் ஊகிக்கிறேன். அங்குள்ள கோயிலில் குடிகொண்டுள்ள இறைவன் ஜராவதேஸ்வரர் என்று அழைக்கப்படுகிறான். திரும்பத் திரும்ப ஜராவதம் என்ற பெயர் எனது குடும்பத்தினர்களுக்கு வருவதால் அவர்கள் நேமம் என்ற ஊரினராதல் வேண்டும்.

18இம் நூற்றாண்டிலிருந்து கிடைக்கும் உறுதியான சான்றுகளின்படி நாங்கள் வர கூரைச் சேர்ந்தவர்கள். 17இம் நூற்றாண்டில் தஞ்சாவூர் நாயக்க மன்னர்களின் மதிப்பு மிகக் மந்திரியாகவிருந்த கோவிந்த தீட்சித்தர் வரகூர் கண்டமங்கலம் ஆகிய இரட்டைக் கிராமங்களைப் பிராமணர்களுக்குப் பரிசாக வழங்கினார். அங்குள்ள சிறிய அக்கிரகாரம் சனத்தொகை அதிகரிப்புக்குப் போதாமையால் அச்சில குடும்பங்கள் கண்ட மங்கலத்துக்கு நகர்ந்தன. அங்கேதான் எங்களது கடைசி ஏழு தலைமுறையினர் வாழ்ந்து வருகின்றனர். நவீன பாடசாலை கல்விக்கு உட்பட்டு வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றுக்கொண்ட முதலாவது ஆள் எனது தகப்பனாரின் தகப்பனாரான வைத்திய நாத ஜயர். அவர் ரயில்வேயில் வேலையாக இருந்தபோது நேர்ந்த விபத்தொன்றில் கொல்லப் பட்டார். அப்போது எனது தகப்பனார் பாடசாலையில் படித்துக் கொண்டிருந்தார்.

எனது தகப்பனார் திருக்காட்டுப் பள்ளியில் உயர்நிலைப் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு சென்னை ஸ்டான்ஸி மருத்துவப் பாடசாலைக்கு மருத்துவம் படிக்கச் சென்றார். தனது மருத்துவப் படிப்பை முடித்துப் பர்மாவில் ஒரு பத்தாண்டுகள் பணியாற்றினார். இக் காலத்தில் நான் ஜராவதி நதிக்கரையில் கருத்திற்கேன். அவர் இந்தியாவுக்கு மீண்டு எங்களது ஊருக்குக் கிட்டவிருந்த நகரமான திருச்சிராப்பள்ளியில் குடியேறினார்.

உங்களது ஒளமை நாட்கள் பற்ற எங்களுக்குச் சொல்லிற்களா?

என்னுடைய ஒளமை நாட்கள் திருச்சிராப்பள்ளியிலேயே கழிந்துள்ளன. இரண்டு

அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கு வரும் எனது நீண்ட விடுமுறை நாட்களை எனது தாய் / தந்தையாரின் பாட்டனார் வாழ்ந்த எங்கள் மொத்த ஊரான கண்ட மங்கலம் கிராமத்தில் கழிப்பேன். நான் தங்கியிருந்த வீட்டின் பக்கத்து வீட்டுக்காரர் எனது தகப்பனாரின் மாமனாரான தியாகராச ஜயர். அவருடைய மகன் மகாதேவன் என்பவர் ஒரு சமஸ்கிருத வித்துவான். அவர்தான் எனது குரு. கோடை விடுமுறை நாட்களில் எங்களைப் போன்ற இளம் பையன்களுக்கு அவர் பாடம் சொல்லித் தந்தார். அவரிடமிருந்தே நான் பஜகோவிந்தும், பகவத் கீதையின் இரண்டாம் அத்தியாயமான தபோதந்தும், சகல்ஸ்ரநாமம் மற்றும் சுலோகங் களையும் பயின்று கொண்டேன். அவர் என்ன படிப்பித்தாரோ அதை பிழையில்லாமல் மனப் பாடம் சொன்னதால் எங்கள் குழுவிலிருந்த ஆறேழ மாணவர்களில் அவருக்கு என்னில் பிழித்தம் அதிகமாக இருந்தது. அவர் சமஸ்கிருதத்தில் எளிய சுலோகங்களைப் புனைவது பற்றியும் எனக்குக் கற்றுத் தந்தார். அப்போது எனக்கு வயது பன்னிரண்டு. சமஸ்கிருதம் படிப்பதில் ஆர்வமாக இருந்தாலும் பிற்காலத்தில் தமிழ் இலக்கியத்தைப் பிரதானமாகச் சங்க இலக்கியத்தைக் கற்பதில் எனது நேரத்தைச் செலவிட்டேன். மொழிகள் படிப்பதில் சிறப்பாகத் தமிழ், சமஸ்கிருதம் படிப்பதில் உள்ள ஆர்வமே பிற்காலத்தில் தமிழ் தொல்லைமுத்துக்கள், சிந்துவெளி வரி வடிவங்கள் பற்றிய ஆய்வுக்கு அடிப்படையாக அமைந்ததெனலாம்.

ஏன் நீங்கள் ஒரசாயனப் பட்டப்படிப்பில் கூறைந்து கொண்டிருக்கள்?

எனது தகப்பனார் நான் ஒரு டாக்டராக வரவேண்டும் என்று விரும்பினார். ஆயினும் இடைநிலைப் படிப்பில் நான் பற்றிருந்த குறைந்த புள்ளிகளால் மருத்துவப் படிப்பில் இலைய முடியவில்லை. அக்காலத்தில் பி.எஸ். லி. படிப்பை முடித்த ஒருவர் எம்.பி.பி.எஸ். மருத்துவப் படிப்பைத் தொடர முடியும். இதனால்

1947இல் விவேகானந்தா கல்லூரியில் இரசாயனத்தில் பட்டப்படிப்பைத் தொடர்ந்தேன். ஆயினும் ஆர்வம் மொழிகள் மீதே இருந்தது.

இரசாயனமும் சட்டமும் சம்பந்தமல்லாத துறைகள். ஏன் நீங்கள் இரசாயனத்தில் இருந்து சட்டத்துக்கு மாற்றிர்கள்?

நான் எதிர்பார்த்ததுபோல் பி.எஸ்.ஸி. பரிசையில் தேவில்லை. அக்காலத்தில் ஒருவர் எந்தக் கல்லூரிக்கும் எடுபவில்லை என்றாலும் அவர் சட்டக் கல்லூரிக்குச் செல்ல முடியும். இதனால் சென்னைச் சட்டக் கல்லூரியில் நான் இணைந்தேன். அங்கே சுப்பிரமணிய ஜயரின் தயவுக்குப்படும் சந்தர்ப்பம் வாய்த்தது. அவர் அங்கே இந்துச் சட்டங்கள் மற்றும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டங்களைப் போதித்தார். அவருடைய தர்ம சாத்திரங்கள் பற்றிய விளக்கங்கள் சகிப்புத்தன்மை, பல்வேறு சமயங்களை மதித்தல் போன்றவற்றை மாணவர் உள்ளத்தில் புகுத்தின. ஒரு நல்ல சிவில் சேவையாளாகத் திகழ இப்பண்புகள் எனக்கு உதவின.

சவில் சேவையாளாக வரும் நோக்கல் தான் சட்டப்படிப்பைத் தேர்ந்தெடுத்தீர்களா?

இல்லை. சட்டத் தொழிலைச் செய்யும் நோக்கோடுதான் நான் சட்டம் படிக்கத் தொடங்கினேன். பாடசாலை, கல்லூரி பேச்சுப் போட்டியில் பல பரிசுகளை வென்றவன் நான். எனது நாவன்மையில் நான் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளேன். அக்காலத்தில் சட்டத்தொழிலில் ஆட்கள் அதிகமில்லை. நான் சட்டத்தில் பட்டப்படிப்பைப் பூர்த்தி செய்து திருச்சிராப்பள்ளியில் இருந்த முதுநிலை வக்கீலின் கீழ் பயிற்சியாளாக ஒரு வருடம் இருந்தேன். அங்கிருந்த நீதிமன்ற நடைமுறைகளை அவதானித்தபோது சட்டத் தொழிலில் என்னை நிலைப்படுத்துவதற்கு நீண்டகாலம் பிழிக்கும் என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன். நான் பொருளாதார வகையில் சுயசார்புடையவனாக

இருக்க விரும்பியதால் 1953இல் நடந்த சிவில் சேவைப் பரிசையில் எனது அதிர்ஷ்டத்தைப் பரிசோதிக்க விரும்பினேன்.

நீங்கள் சவில் சேவைப் பரிசைக்குத் தோற்றியபோது உங்கள் வயது என்ன?

அப்போது எனக்கு வயது இருபத்து மூன்று. நான் 1954இல் தமிழ்நாட்டில் இருந்து தெரிவானவர்களில் முதல் தரத்தில் இடம் பெற்றிருந்தேன். முதல் தரத்தில் தெரிவான நால்வரை ஜவகர்லால் நேரு நேர்கண்டு வெளிநாட்டுச் சேவையில் அமர்த்திக் கொள்ள விரும்பினார். நானும் அதற்கு அழைக்கப்பட்டு டெல்லியில் எனது பயிற்சியைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் மூன்று மாதத்தில் எனது நிலைப்பாட்டை மாற்றிக் கொண்டு இந்திய நிர்வாக சேவையிலேயே அமர விரும்புவதாகக் கூறினேன். நான் நேரடியாக நாட்டின் அபிவிருத்தியில் பங்கு கொள்ள விரும்புவதாகக் கூறினேன். அந்த அமைச்சு எனது கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தது. இதனால் நான் அசாதாரணமான முடிவொன்றை எடுத்தேன். நான் எனது நிலைப்பாட்டைப் பிரதம மந்திரி ஜவகர்லால் நேருவுக்கு நேரடியாக எழுதினேன். அவருடைய தலையீட்டால் நான் இந்திய நிர்வாக சேவைக்கு உள்வாங்கப்பட்டேன்.

ஐ.ஏ.எஸ். அத்காரியாக உங்களுடைய ஆரம்ப நாட்களைப் பற்றிக் கூறுங்கள்?

கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் உதவி ஆட்சியராக எனது பணியை ஆரம்பித்தேன். பின்னர் பொன்னாச்சியில் துணை ஆட்சியராக நியமிக்கப்பட்டேன். அந்நாட்கள் எனது மகிழ்ச் சிகரமான நாட்களாகும். நான் கோயம்புத்தூரில் இருந்தபோது திருமணம் செய்து கொண்டேன். நான் கிராமங்களுக்கு விரிவாகச் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து கிணறு தோண்டுதல், பாதை அமைத்தல், ஹரிசனங்களுக்கான வீட்டுத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தல் போன்ற கிராம

அபிவிருத்தி வேலைகளில் பங்கு கொண்டேன். அப்போதும் மொழிகள் மீது ஆர்வம் குறைய வில்லை. புராதன ஆலயங்களில் உள்ள கல்வெட்டுக்கள், நாணாங்கள்மீது ஒரு உள்ளார்ந்த ஆர்வம் கிருந்து வந்தது. இந்த ஆரம்பகட்டம் 1958இல் எனது பதவியுயர்வட்டஞம் டெல்லிக்கு மாற்றப்பட்டதுடன் முடிவடைந்தது. நான் உதவி நிதி ஆலோசகராகப் பதவியுயர்வு பெற்றுப் புதுதில்லி வர்த்தகத் தொழிற்துறை அமைச்சக்கு மாற்றப்பட்டேன்.

புதுதல்லியில் இருந்தபோது உங்களது ஆய்வைத் தொடர முறைக்காதா?

ஆம். நான் வர்த்தக அமைச்சில் இருந்த போது எனக்கு அதிகாரமுள்ள பதவியும் நல்ல சம்பளமும் ஒரு நாளைக்கு அரை மணித்தியால் வேலையும் தரப்பட்டது. எனது நேரத்தைப் பயனுள்ள வழியில் கழிக்க வழியொன்றைத் தேழிக் கொண்டேன். எனது அலுவலகத்தின் பக்கத்தில் ஜனாதிபதியின் மாளிகை இருந்தது. அம்மாளிகையின் முன் பகுதியில் தேசிய அருங்காட்சியகம் இயங்கி வந்தது. அவ்வருங்காட்சியகத்தின் காப்பாளராகத் தலைசிறந்த தொல்லைமுத்தியலாளரான சி. சிவராமலூர்த்தி பணியாற்றினார். நான் எனது நேரத்தையெல்லாம் அவரோடு கழித்து இந்தியத் தொல்லைமுத்தியவின் அடிப்படைகளையல்லாம் கற்றுக்கொண்டேன். அவர்தான் இந்திய தொல்லைமுத்தியவில் எனது குரு.

1961இல் நான் சென்னைக்குத் திரும்பி வந்தபோது தலைசிறந்த இந்திய வரலாற்றாசிரியரான கே.ஏ. நீலகண்டசாஸ்திரியைச் சந்தித்து எனக்கு ஓர் ஆய்வுத்தலைப்பைத் தருமாறு கேட்டேன். அவர் சொன்னார், தமிழ் நாட்டில் பல குகைகள் பிராமிக் கல்வெட்டுக் களோடு காணப்படுகின்றன. அவைகள் தமிழில் உள்ளன என்று கே.வி. சுப்பிரமணிய ஜயர் சொல்கிறார். இது தீர்க்கப்படாத பிரச்சினையாக

உள்ளது. இவைகளுக்கு உன்னால் வெளிச்சம் தரமுடியுமா? இந்த நிகழ்வு எனது வாழ்நாள் முழுவதுமான தேடலை ஆரம்பித்து வைத்தது. நீலகண்ட சாஸ்தர் சுட்டிய பிரச்சினையை எவ்வாறு தீர்த்து வைத்தீர்கள்?

அப்போது சென்னையில் நான் கைத்தொழில் திணைக்களத்தில் செயலாளராகக் கடமை புரிந்ததால் குகைகளுக்குச் செல்ல நேரம் கிருக்கவில்லை. நீலகண்ட சாஸ்தரி அக்கல் வெட்டுக்களின் மைப்படிகளை ஊட்டியில் இருந்த அரசு தொல்லைமுத்து நிறுவனத்திடமிருந்து வரவழைத்துத் தந்தார். நான் ஆறு மாதங்கள் அவைகளை ஆராய்ந்தேன். எந்தமுன்னேற்றமும் ஏற்படவில்லை. அப்போது கைத்தறி, நெசவுத் துணிப் பணிப்பாளராக நியமிக்கப்பட்டேன். அந்தப் பணியில் ஆறு ஆண்டுகள் (1962 – 1966) இருந்தேன். இதனால் தமிழ்நாட்டில் உள்ள எந்தக் கிராமத்துக்கும் எப்போதும் செல்ல முடிந்தது. அந்த வகையில் எனது உத்தியோகக் கருமாங்களை வெளிக்கிழமையில் முடித்துக் கொண்டு சனி, ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் பக்கத்தில் இருந்த குகைகளுக்குச் சென்று அவைகளை ஆராய்ந்தும் படியுத்தும் வந்தேன்.

1965இல் நான் முதன் முதலாகப் புகலூர் சங்ககால சேரர் கல்வெட்டுக்களை வெளியிட்ட போது பலரும் ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தனர். இந்த வெளியீடு ஆய்வறிவாளர் உலகத்தால் மிகுந்த பரப்பரப்புடன் பேசப்பட்டது. அக்காலத்தில் சங்ககாலக் கல்வெட்டுக்கள் ஒன்றும் அறியப் பட்டிருக்கவில்லை. இந்தக் கல்வெட்டுக்களினதும் மாங்களும், சங்ககால பாண்டியர் கல்வெட்டுக்களினது தெளிவாக்கல்கள் சர்வதேசத்தின் கவனத்தை ஈர்த்தன. இதனால் 1966இல் கோலாலம்பூரில் நடந்த முதலாவது தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டில் கட்டுரை வாசிக்கு மாறு அழைக்கப்பட்டேன்.

அதற்குச் சில மாதங்களுக்குப் பின்னர், தமிழ்நாடு தொல்லியல்துறைப் பணிப்பாளராக இருந்த ஆர். நாகசாமி கல்வெட்டுக்கள் பற்றிய ஓர் ஆய்வரங்கைச் சென்னையில் ஒழுங்கு செய்தார். அதில் நீலகண்ட சாஸ்திரி, கே.கே. பிள்ளை, இராசமாணிக்கனார் போன்ற துறை போதியவர்கள் முன்னிலையில் எனது கட்டுறையை வாசித்தேன். ‘தமிழ்ப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களின் திரட்டு’ என்ற அக்கட்டுரை அவர்களால் வெகுவாகப் பாராட்டப்பட்டது. அவர்கள் எனது ஆய்வை மேலும் தொடருமாறு ஊக்கப் படுத்தினர்.

கீது யாரும் நீதனத்துப் பார்க்க முழுயாத பெரும் சாதனையாகும். கீதனை எவ்வாறு உங்களால் சாதிக்க முழந்தது?

தமிழ்நாட்டின் இந்தக் குகைக் கல்வெட்டுக்கள் தமிழில் வெவ்வேறு பிராமி எழுத்து வடிவங்களில் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்ற உண்மையை முதன்முதலாக எடுத்துச் சொன்னவர் கே.வி. சுப்பிரமணிய ஜயராவார். தமிழ் ஒலிகளுக்குரிய சிறப்பு எழுத்துக்களையும் அவைகள் கொண்டுள்ளன என்பதை முதல் அடையாளம் கண்டவர் அவரேயாகும். இந்த விடயத்தில் சுப்பிரமணிய ஜயரதான் எனது குருவாவர். ஆயினும் அவரை ஒரு தடவையே நான் கண்டிருக்கிறேன். அப்போது அவருக்கு 90 வயதுக்கு மேலாகி விட்டது. அவருடைய மாதிரியை வைத்து நான் மேலும் விருத்தியாக்கித் தமிழ்ப் பிராமிக்கும் பற்றிப் போல எழுத்துக்குமிடையிலான தொடர்பையும் தமிழ்ப் பிராமி வட்டமுத்தாகப் பரிஞாமித்த வித்தையும் எனது அண்மையை நூலான Early Tamil Epigraphyஇல் விபரித்துள்ளேன்.

உங்களுடைய அடுத்த முக்கீய ஈடுபாடு சிந்துவெளி எழுத்துக்கள் பற்றியதாகும். எப்படி நீந்தக் களத்தில் உங்கள் ஆய்வு ஆரம்பமானது?

1943இல் நான் பாடசாலையில் படித்துக் கொண்டிருந்தபோது சிந்துவெளி எழுத்துக்கள்

பற்றிய முதல் எடுப்பு ஆரம்பமானது. அப்போது நான் பேச்சுப் போட்டிகளில் ஆரவத்துடன் பங்குபற்றி வந்தேன். அந்த வருடத்தில் நாங்கள் புதிய தலைப்பில் பேசுமாறு கேட்கப்பட்டோம். நான் எனது புவியியல் ஆசிரியரை அணுகி எனக்கு வழிகாட்டுமொறுகேட்டேன். அவர் எனக்கு அப்போது புதிதாக வந்திருந்த எம். இராச மாணிக்கனார் எழுதிய ‘சிந்துப் பள்ளத்தாக்கு நாகரிகம்’ என்ற புத்தகத்தைப் பற்றிச் சொன்னார். நான் அந்தப் புத்தகத்திலிருந்து குறிப்பெடுத்துப் போசி அவ்வருடத்துக்கான பேச்சுப் போட்டியில் வென்றேன். நான் எனது வாழ்க்கையில் அரைவாசியை இந்தச் சிந்துவெளி ஆய்வில் கழிப்பேன் என்று கனவிலும் எண்ணவில்லை.

1966இல் நான் திரும்பவும் டெல்லிக்கு மாற்றலாகிப் போனதோடு பிராமி எழுத்துக்கள் பற்றிய எனது ஆய்வின் ஒரு கட்டம் நிறைவேற்றது. நான் எனது வழுமையான வேலைகளில் மூழ்கிப் போனேன். ஒரு நாள் நான் மத்திய செயலக நூலகத்திற்குப் போனேன். அங்கு, இந்தியக் கல்விச்சேவையில் இருந்த ஹண்டர் என்ற ஆங்கிலேயர் எழுதிய சிந்துவெளி எழுத்துக்கள் பற்றிய நூல் ஒன்றைக் கண்டேன். முனைவர் பட்டத்துக்கு ஒக்ஸிபிபோர்ட் பல்கலைகழூகத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அவ் ஆய்வு நூலில் ஹண்டர் சிந்துவெளி எழுத்துக் களுக்கான சொல்லடைவத் தயாரித்து கிணைத்திருந்தார். இதிலிருந்து சிந்துவெளி எழுத்துக்களின் அடிப்படையை நான் தெரிந்து கொண்டேன்.

நீங்கள் எப்படி சிந்து ஆய்வில் முன்னேற்றிர்கள்?

தேசிய அரசுக்காட்சியகம், இந்தியத் தொல்லியல் நிறுவனம் ஆகியவற்றுடன் எனக் கிருந்த தொட்பால் சிந்துவெளி எழுத்துக் களினாதும் கல் எழுத்துக்களினாதும் மைப் பிரதி களை நான் பெற்றுக்கொண்டேன். இந்திரா காந்தியின் தலைமையில் இயங்கிய ஜவகர்லால் நேரு நினைவு நிதியம் 1970இல் எனக்கொரு

ஆய்வுப் பதவி ஒன்றை இரண்டு வருடங்களுக்குச் சிந்துவெளி எழுத்துக்களின் மர்மங்களைத் துலக்குவதற்காக அளித்தது.

நான் எனது உத்தியோகப் பணியை இடைநிறுத்திஅந்தப் பதவியை ஏற்றுக் கொண்டு சென்னைக்கு வந்தேன். எனது ஆய்வுக்கான சிந்துவெளி எழுத்துக்களை நிழற்படமூடுது விபரச்சுட்டியையும் தயாரித்துக் கொண்டேன்.

அது ஒரு பெரும் பிரயத்தனமாய்ற்றே. எவ்வாறு அதற்கான உதவியைப் பெற்றுக் கொண்டிர்கள்?

பிரபல தொழில்திபர் என். மகாலிங்கம் ஒரு பரோபகாரியாவர். அவர் சிந்துவெளி ஆய்வுக்காகத் தனது கணவரியை எனக்குத் தந்து உதவினார். நான் இதற்கு முன்னர் கணவரியைப் பார்த்ததில்லை. அக்காலத்தில் கணக்கெடுக்கும் கருவி ஒன்றைக் காண்பதே அரிது. அவர் என்னை அப்போது தமிழ்நாடு, தொழில்நுட்பக் கல்வியின் இயக்குநராக இருந்த வி.சி. குழந்தைசாமியிடம் அழைத்துச் சென்று என்னை அறிமுகப்படுத்தினார். அவர் குய்ணி, பொறியியல் ஆய்வு நிறுவனத்தில் இருந்த தரமான கணவரியை எனது உபயோகத்துக்கு ஒதுக்கித் தந்தார். அக்காலத்தில் இருந்த சிறந்த கணவரியைவிட இக்காலத்தில் உள்ள கைபேசியே சிறந்த வசதிகளைக் கொண்டுள்ளது. அக்காலக் கணவரியில் திரையில்லை. துளையிட்டை அட்டையினுடாகத் தரவுகளைச் செலுத்தி முடிவுகளையும் அவ்வட்டைகளுடாகவே பெற வேண்டும். அவைகள் மிகவும் தாமதமாகவே செயற்படும். இதுவாரு பொறுமையைச் சோதிக்கும் வேலை.

சிந்துவெளி எழுத்துக்களுக்கு எழுத்துரு கீல்லாமலும் கணவரிக்குத் திரையும்ல்லாமலும் எவ்வாறு உங்களால் சொல்லடைவத் தயார்க்க முடிந்தது?

நான் தரவுகளை அட்டைச் சுட்டியில் வைத் திருந்தேன். தரவுகள் மற்றும் கல்வெட்டுக்களின்

பின்னனியைப் பொறுத்து அவைகளுக்கு ஒரு குறியீட்டை வழங்கி இருந்தேன். அக்குறியீடுகள் கிலக்கங்களாகும். இந்த கிலக்கத் தொகுப்புக் கணவரிக்குள் செலுத்தப்பட்டுச் சொல்லடைவுக் கான பூர்வாங்க நகல் தயாரிக்கப்பட்டது. எனது ஆய்வு முடிவுகளைப் பற்றி ஒரு கட்டுரையை மும்பாய், அடிப்படை ஆய்வுக்கான டாடா நிறுவனத்தில் (TIFR) வாசித்தேன். எனது பேச்சைக் கேட்ட அந்நிறுவனத்தில் கணவரிப் பிரிவின் தலைவராக இருந்த நரசிம்மன் கிலவசமாகக் கணவரியை நான் பாவிக்கத் தந்தார். அக்காலத்தில் கணவரி வசதிகள் சிறப்பாக அங்கேயே இருந்தன. அங்கிருந்த கணவரியில் செயல்திட்டங்களை வடிவமைப்பதில் வல்ல வரான மைத்திரங்கராவ் ஒரு நல்ல சொல்லடைவு தயாரிக்க உதவினார்.

இதனிடையே மும்பாய்க்கும் சென்னைக்கும் இடையே அடிக்கடி பிரயாணம் செய்ய நேரிட்டால் நேரம் கிடைப்பது அருமையாகி விட்டது. எனது ஆய்வுப்பணிக்காலமும் 1972இல் முடிவடைந்தது. நான் 1974இல் நான் எனது ஆய்வுப் பணியை முடித்துக் கொண்டேன்.

நீங்கள் பெரும் சீரமத்தின் மத்தியில் சொல்லடைவு தயாரித்தீர்கள் என்பதைப் புந்து கொள்கிறேன். ஆய்வும் அதை நூல் வழவில் வெளியிடுவது ஒன்றும் சீரமான காரியமாகும், ஒல்லையா?

நீங்கள் சொல்வது சரி. சிந்துவெளி எழுத்துக் களை அச்சிடுவதற்கான எழுத்தாரு கில்லை. நூல் பிரசரத்துக்குத் தயாரானபோது எழுந்த சிக்கலான பிரச்சினை இதுவாகும். ஆரம்ப காலத்தில் ஒரு முறையைக் கையாண்டேன். அதன் விளைவு திருப்தி தரவில்லை. இதனால் என் வேலை 1975 வரை தடைப்பட்டது. இக்காலத்தில் அடிப்படை ஆய்வுக்கான டாடா நிறுவனம் செயல் திறம் வாய்ந்த கணவரிகளை வாங்கி இருந்தது. அவைகளிலிருந்து மென்

பொருள் தொகுதிகளை உருவாக்க முடிந்தது. கையால் எழுதிய குறிகளை அச்சுக்குக் கொண்டுபோக முடிந்தது.

இதன் பொருட்டாக அடிக்கடி விடுகை எடுத்துக்கொண்டேன். கடைசியாக 1976இல் அரைவாசி சம்பளத்துடன் ஆறு மாதங்களுக்கு ஓர் ஆய்வு விடுகைக்கு விண்ணப்பித்து எடுத்து அங்கு சென்று நூல் தயாராகும்வரை அங்கிருந்தேன். Indus Script: Texts, Concordance and Tables என்ற அந்த நூலை 1977இல் இந்தியத் தொல்லியல் மையம் வெளியிட்டது. இந்நால் சிற்றுவெளி எழுத்தாய்வுக்கான அவசிய ஆவணமாகக் கருதப்படுகிறது.

வரலாற்று ஆய்வாளராக ஒருப்பதற்கும் அப்பால் நீங்கள் தினசரியொன்றின் ஆசரியராகவும் ஒருந்துள்ளீர்கள். கிடு எவ்வாறு நேர்ந்தது?

நான் அரசாங்க சேவையோடு முரண்பட்டுக் கொண்டேன். இதனால் இளைப்பாறுவது நல்ல தென்றுமுடிவெடுத்தேன். ஜம்பதுவயது நிறைந்த ஐ.ஏ.ஸ். அதிகாரிகளுக்கான சுயவிருப்ப ஓய்வுத் திட்டத்துக்கூடாக விண்ணப்பித்தேன். ஆயினும் நான் ஆய்வுப் பணியில் முழுநேரமும் ஈடுபோடுவதனால், பிள்ளைகள் பழுத்துச் சம்பாதிக்கும் வரையிலாவது ஒரு நல்ல வேலையில் அமர வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் உண்டாகியது. இதனால் நான் 1980 – 1982 காலப்பகுதியில் இந்திய வெளியீட்டுக் குழுமத்தின் தென்னிந்தியக் கிளையின் இயக்குநராகப் பணியாற்றினேன். அதன்பின் அப்பணியை விட்டு ஆய்வுப்பணியை முழுநேரமும் தொடர்ந்தேன். அப்போது எனது வாழ்வில் சோக நிகழ்வொன்று சம்பவித்தது. எனது முத்த மகன் வித்தியாசாகர், வயது 29, திருமணமாகி இரண்டு குழந்தைகளுக்குத் தந்தையானவன், தீட்டரென்று 1986இல் விபத்தொன்றில் கொல்லப்பட்டான். நான் எனது பேரப்பிள்ளைகளை வளர்த்து ஆளாக்க ஒரு தொழில் ஒன்றைத் தேட நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டேன். அதனால் ரமேஷ் கொயன்கா தினமணி ஆசிரியராக இருக்க அழைத்தபோது ஏற்றுக் கொண்டேன்.

உங்களது தினமணி நாட்களைப் பற்றச் சொல்லீர்களா?

நான் ஒருபோதும் தினசரிகளை வெளியிடும் வேலையில் முதலில் இருக்கவில்லை. எனக்குத் தினசரிகளின் அலுவலகம் எப்படி இருக்கும் என்றோ அவைகளில் பயன்படுத்தும் தமிழ் பற்றியோ தெரியாது. எனக்கு அது பெரும் திகைப்பாக இருந்தது. ஆயினும் அதைச் சிறப்பாகச் செய்யக் கற்றுக் கொண்டேன். நான் தமிழ்மணி, அறிவியல் சுடர் என்று அநுபந்தங்களைச் சேர்த்து வெளியிட்டேன். அவைகளுக்கு வாசகர் மத்தியில் பெரும் வரவேற்று இருந்தது. சீர்திருத்திய தமிழ் எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டேன். முடிந்தவரையில் ஆங்கில, சமீக்கிருதச் சொற்கள் தமிழ்நடையில் வருவதைத் தவிர்த்தேன். எனது செயல்பாட்டில் முக்கியமானது, சிக்கலான பிரச்சினை பற்றிய எனது ஆசிரியத் தலையங்கமாகும். கருத்துக்களைச் சொல்ல பூரண உரிமை எனக்குத் தரப்பட்டிருந்தது. ஒரு சம்பவத்தை இங்கு உதாரணமாகச் சொல்லலாம். அருண்சவுத்திரி ஆசிரியராக இருந்த இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் மண்டல கமிக்ஷன் பரிந்துரைகளை எதிர்பார்த்தது. அதேநேரம் அந்தக் குழுமத்திலிருந்த தினமணி அதற்கு ஆதரவு தெரிவித்தது. 1991இல் அவ் வேளையை, எனது ஆய்வை நிறைவு செய்ய வேண்டும் என்ற உந்துதலால் விட்டுவிட்டேன்.

தயவு செய்து தமிழ்ப் பிராமியில் தாங்கள் நகழ்த்திய ஒரண்பாவது கட்ட ஆய்வு முயற்சிகள் பற்றக் கொஞ்சம் சொல்லீர்களா?

மீண்டும் 1991இல் இருந்து தமிழ்கல்லெழுத்துக்களைப் பற்றிய ஆய்வைத் தொடர்ந்தேன். மிகுந்த ஆர்வத்துடன் தமிழ் நாடு பூராவும் சுற்றி அங்குள்ள குகை எழுத்துக்களின் மைப்படிகளைத் திரும்பவும் எடுத்துக்கொண்டேன். இக்காலத்தில் இந்திய வரலாற்றுக் கழகத்தால் எனக்கு மூன்று வருடத்துக்கு

உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டது. ஆயினும் நான் இக்காலத்தில் இன்னொரு பேரிடிக்கு உட்பட்டேன். எனது மனைவி 1992இல் திடீரன்று மாரடைப்பால் காலமானார். ஒருவாறு தேறி, தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் திணைக்களத்தைச் சேர்ந்த இளைய ஆய்வாளர்கள் துணையுடன் எனது பணியை 2000 ஆண்டில் முடித்தேன். ஆரம்ப தமிழ் கல்வெட்டுக்கள் பற்றிய எனது ஆய்வு நால் 2003இல் சென்னை க்ரியாவாலும் யுள்ள ஹார்வார்ட் பல்கலைக்கழகத்தாலும் வெளியிடப்பட்டது.

பெப்போது தாங்கள் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்?

நான் சிந்துவெளி எழுத்துக்கள் பற்றிய ஆய்வை மீண்டும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறேன். சென்னையில் உள்ள ரோஜாமுத்தையா ஆய்வு நாலகத்தில் சிந்துவெளி ஆய்வு மையம் என்ற அமைப்பை உருவாக்கியுள்ளோம். இந்த மையம், மும்பாய் அடிப்படை ஆய்வுக்கான டாடா நிறுவனத்துடனும் சென்னை கணித, விஞ்ஞான நிறுவனத்துடனும் இணைந்து செயல்படுகிறது. 1977இற்குப் பிறகு எனது முன்னைய வெளியீட்டுக்குப் பிறகு – நிகழ்ந்த புதிய கண்டுபிடிப்புக்களையும் உட்படுத்தி சிந்துவெளிக் கல்வெட்டுக்கான புதிய சொல்லடைவு ஒன்றைத் தயாரிக்கும் செயல் திட்டத்தைத் தொடங்கி இருக்கிறோம். இந்த மையம் ஏற்கனவே சில குறிப்பிடத்தக்க வெளியீடுகளைச் செய்திருக்கிறது. இந்த மையம் பிரகாசமிக்க இளைய ஆய்வாளர் பலரை ஈர்த்துச்

சிந்துவெளி எழுத்துக்கள் பற்றிய ஆய்வை முன்னொடுக்கும் என நம்புகிறேன். நானும் சிந்துவெளி எழுத்துக்களை விளக்கும் நால் ஒன்றை எழுதியிருக்கிறேன். ‘சிந்துவெளி எழுத்துக்கள் – ஒரு திராவிட மாதிரி’ என்ற அந்நால் பொங்குவிள் வெளியீடாக 2009இல் வெளிவந்துள்ளது.

தயவு செய்து தாங்கள் நிறுவிய அறக்காடை பற்றிச் சொல்வீர்களா?

1986இல் எனது மகன் வித்தியாசாகர் அகால மரணம் அடைந்தபோது ஓர் அறக்காடை நிறுவுதன் மூலம் அவனது நினைவை நிரந்தரமாக்க நானும் எனது மனைவியும் உயிர் மருத்துவம் மற்றும் விஞ்ஞானத்துக்கான வித்தியாசகர் நிறுவனத்தை அமைக்க சென்னையில் உள்ள சங்கர நேத்திராலயாவுக்கு 40 இலட்சம் ரூபாவை வழங்கியுள்ளது. இந்நிறுவனம் பிலானியில் உள்ள பி.ஐ.ரி.எஸ். உடன் இணைந்து இத்தறையில் ஏ.எஸ். மற்றும் பி.எ.சி.தி. கற்கைகளையும் நடத்துகிறது. அத்தோடு ஆண்டு தோறும் பல் தொழில்நுட்பம், கைத்தொழில் படிக்கும் கெட்டிக்கார ஏழை மாணவர்களுக்குப் புலமைப் பரிசில்களையும் வழங்கி வருகிறது.

ஒந்த வயதிலும் செயல் தற்கொண்டு தங்களை வைத்திருப்பவை எவை?

உணர்மையைக் கண்டறிவுதற்கான அயராத தேடலும் அறிவுக்கான தணியாத தாகமுமே அவை.

பல்லவர்காலச் சமயப்புசல்ஃ: ஒரு பன்முகப் பார்வை

யேராச்சரியர்.க. வ்சாக்ரூபன்

தலைவர், தமிழ்த்துறை,
கலைப்பீடு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்.

அற்முகம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் மட்டுமல்லாது சமயங்களின் வரலாற்றிலும் 'பல்லவர் காலம்' என்பது முக்கியமான ஒரு காலப்பகுதியாகப் பார்க்கப்படுகிறது. தமிழ்ப்பண்பாட்டின் அசை வியக்கத்தைப் பெரிதும் பாதித்த சைவம், வைஷ்ணவம், சமணம், பௌத்தம் முதலான சமயங்கள் கோலோச்சிய கால கட்டம் இதுவாகும். தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் பொறுத்த வரையில் புறச்சமயங்களின் ஊடாட்டம் என்பது சங்ககாலம் முதற்கொண்டே உணரப் பட்டது. அக்காலத்தில் அந்தணர் பள்ளியும், அமண் பள்ளியும், பௌத்தப் பள்ளியும் அடுத்துடெது அமைந்திருந்து அவரவர் பணிகளை முரண்பாடுகளின்றி மேற்கொண்டமையை அறியமுடிகிறது. புறச் சமயத்தவரும், வைத்க் சமயத்தவரும் தமக்குள் முரண்பாடு கொள்ளாமல் தமிழ்ப்பணி புரிந்து வந்தமை குறித்த செய்தியானது தமிழ்ப் பணிக்கப்பால் சங்ககாலப் பகுதியில் நிலவியிருக்கக் கூடிய சமய நல்லினங்கக்ததையும் உணர்த்து வதாக உள்ளது.¹ மெல்லமெல்லத் தொடர்க்கிய புறச் சமயங்களின் ஊடாட்டம் சேதேசிய சமயங்களுக்குச் சவால் விடும் வகையில் வளர்ச்சி அடையலாயிற்று. 'எண்ணிலாச்சமணர்', 'ஆயிரஞ்சமணர்' முதலான திருநாவுக்கரசர் தேவாரத் தொடர்களும், 'எண்பெருங்குன்றத்து எண்ணாயிரவர்' என்ற சேக்கிழாரின் தொடரும் தமிழ்ச் சூழலில் காணப்பட்ட பெரும் எண்ணிக் கையிலான சமணர்களின் பிரசன்னத்தைக்

குறிப்பனவாக உள்ளன. இச் சமண, பௌத்தர் களின் மதம்சார் தத்துவங்கள், சமய ஒழுக்கங்கள், அறப் போதனைகள், சமய வாழ்வு முதலானவை அக்கால மக்களைக் கவர்ந்ததில் வியப்பேது மில்லை. கூடவே அரச ஆதரவுப் பின்புலமும் சேர்ந்துகொண்டபோது இம்மதங்களின் வேகமான பரவுகை சேதேசிய மதங்களான சைவம் மற்றும் வைஷ்ணவத்திற்குச் சவாலாக மாறியது. இந்நிலையில் இம் மதங்களுக்கிடையே சமயப் புசல்கள் தோன்றின. இப்புசல்கள் தமிழ்நாட்டில் மதங்கள் சிலவற்றின் இருப்பையே கேள்விக் குள்ளாக்கின. இக் கட்டுரையானது பல்லவர் காலப் பகுதியில் நடைபெற்ற சமயப் புசல்களையும், அவற்றுக்கான சமூக, அரசியற் பின்புலங்களையும் தேவாரங்கள் மற்றும் ஆழ்வார் பாசுரங்களைத் துணைகொண்டு விவரண முறையில் ஆராய முனைகிறது.

சமயப்புசல்

'புசல்' என்ற சொல்லுக்குப் பல்வேறு பொருள்ளமைகள் சுட்டப்பட்டாலும் போர் என்பதையே அது பெரிதும் குறித்து நிற்கிறது. சென்னைத் தமிழ்ப் பேரெகராதியும் இக்கருத்தை அரண்செய்கிறது.² சமூக அமைப்புக்கள் அடங்குகின்ற இருவேறு சமயங்களுக்கிடையிலான தொடர்பினை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூக இடைவினையில் கூட்டுறவு, இணங்குதல், தன்வயமாதல், முரண்பாடு, புசல் முதலானவை செயன்முறைகளாக உள்ளன. மேலே சுட்டியவற்றுள் முதல் மூன்று பிரிவுகளான

கூட்டுறவு, இணங்குதல், தன்வயமாதல் என்பன வற்றை ஒன்றுடன் ஒன்று இணங்கிப்போகும் செயன் முறைகளாகச் சமூகவியலாளர்கள் அடையாளப்படுத்தியுள்ளனர். ஏனைய பிரிவுகளான பூசல், முரண்பாடு ஆகியவை இணங்கிப்போகும் தன்மையை மறுதவித்து பிரித்து வைக்கும் செயன்முறைகளாக உள்ளன. பல்லவர்காலச் சமூக அமைப்பில் இப்பூசல் சமனா, பெளத்த, சைவ, வைஷ்ணவ சமயங்களை ஒன்றுடன் ஒன்று இணங்கிச் செயற்படவிடாது பிரித்துவைக்கும் நிலையைத் தோற்று வித்ததென்னலாம். பொதுவாக பேர் அல்லது பூசல் தோன்றுவதற்கான காரணம் தன்னலத்தின் மேல் கொண்ட மிகைவிருப்பேனக் கருதலாம். பல்லவர்காலப் பகுதியில் நிகழ்ந்த சமயப்பூசல் கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுவரை நிகழ்ந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது.³ இப்பூசல் மும்முனைகளில் நிகழ்ந்தேறியது. சமண சமயத்தவர் சைவர்களையும், பெளத்தர்களையும் எதிர்த்தார்கள், பெளத்த சமயத்தினர் சைவர்களையும், சமணர்களையும் எதிர்த்தார்கள், சைவ சமயத்தவர் சமணர்களையும், பெளத்தர்களையும் எதிர்த்தார்கள். பல்லவர்கால அரசியல் மற்றும் சமூகச்சூழல் இப்பூசல்களுக்கு வாய்ப்பான ஒரு களமாக அமைந்திருந்தது. இப்பூசல்கள் ஒருவரை மற்றொருவர் கழுவிலேற்றியும், தலையறுத்தும் திருப்திகாணும் அளவுக்கு இட்டுச் சென்றமையினைத் தேவார திருவாசகங்களும், ஆழ்வார் பாசுரங்களும் தெளிவாகவே காட்டி நிற்கின்றன.

பூசல்களுக்கான தோற்றுவாய்

சமயப்பூசல் இருவகைப்படும். முதல் வகை ஒரே நாட்டில் முகிழ்த்த பலகருத்துக்களைப் பெரும்பாலும் தம்முள் பொதுவாக கொண்டிருக்கின்ற ஒரு சமயத்தின் இரு பிரிவுகளிடையே நேரும் பூசல். இரண்டாம் வகை முற்றிலும் மாறுபட்ட, வேறுவேறு இடங்களில் தோன்றி, வளர்ந்த இருவேறு சமயங்களிடையே

உண்டாகும் பூசல். ஒரே நாட்டில் தோன்றிய ஒரே சமயம் இரண்டாகப் பிளந்து தம்முள் போரிடுவதும் அல்லது ஒரேநாட்டில் தோன்றிய இருவேறு சமயங்கள் தம்முள் போரிடுவதும் கிட்ட தொகுப்பினுள் அடங்கும்.⁴ பல்லவர்காலச் சமயச் சூழலில் இந்த இருவகையான பூசல்களும் நிகழ்ந்தேறின.

சமயப் பூசல்களுக்கான தோற்றுவாய் பலதிறப்பட்டனவாக இணங்காணப்பட்டாலும் அவற்றில் அடிப்படையாக இணங்காணப்படக் கூடியவை பின்வரும் காரணிகளாகும். அவையாவன மதமாற்றமுயற்சி பிற சமயத்தாருடைய இலட்சியம் அல்லது இலக்கினை மற்றொருவர் அழிக்க அல்லது குலைக்க முயலுதல், மரபுவழியாக நீண்டகாலம் இருந்துவரும் உயிர் நாடியான கொள்கைகள் மற்றும் மண்சார்ந்த மரபுகளை நிராகரித்தல் என்பனவாகும். சிலர் இப்பூசல்கள் ‘கொள்கை’ அடிப்படையில் நிகழ்ந்ததாகக் கருதுகின்றனர். இதற்கான சான்றுகள் தெளிவாக இல்லை.⁵

மதமாற்ற முயற்சி

‘மதமாற்ற முயற்சி’ என்பது எல்லாக்காலத்திலும் உணர்ச்சி பூர்வமான ஒரு பிரச்சினையாகவே இருந்துவந்துள்ளது. வட இந்தியாவிலிருந்து கர்நாடகத்தின் வழியே தமிழ்நாட்டுக்குள் ஊடுருவிய ‘வந்தேறி மதங்களான்’ சமணம், பெளத்தம் என்பன மிக வேகமாகத் தமிழ்நாட்டுக்குள் காலுங்கிறது தலைப்பட்டன. சமண, பெளத்த மதத்தவரது தருக்க அறிவு, வாதத்திறமை, அறப்போதனைகள், சமய வாழ்வு மற்றும் சமய ஒழுக்கம் முதலான வற்றால் சைவர்களும், வைஷ்ணவர்களும் கவரப்பட்டனர். நமிநந்தியழிகள் புராணம், தண்டியழிகள் புராணம் முதலானவை இதுபற்றிய செய்திகளை நிறையத் தருகின்றன. இந்திலையில் வேகமாகப் பரவமுறைந்த புறச்சமயங்களுடன் சுதேசியச் சமயங்களுக்குப் பூசல் விளைந்தது இயல்பேயாகும்.

சாதாரண குடிகளிலிருந்து அரசாள்வோர் வரை இம் மதமாற்ற முயற்சிக்கு ஆட்பட்டனர். பலதிறப்பட்ட மதத்தவரும் அரசர்களுடைய அதிகாரம் மற்றும் செல்வாக்கை மதமாற்ற முயற்சிகளுக்குப் பொருத்தமுறப் பயன்படுத்த வேண்டி அவர்களை முதலில் மதம்மாற்ற முனைந்தனர். அவ்வக் காலப்பகுதிகளில் ஆட்சியிலிருந்த அரசர்களைத் தம்வசப்படுத்துவதில் எல்லாச் சமயங்களுமே பின்னிற்க வில்லை எனலாம். ‘அரசர் எவ்வழி குடிகளும் அவ்வழி’ என்ற முதுமொழி இவ்விடயத்திலும் சரியாகவே காணப்பட்டது. திருநாவுக்கரசர் சைவத்திலிருந்து சமணத்திற்கு அணிதாவியமை, சாக்கிய நாயனார் சிவனாரை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டமை, மகேந்திரவர்மன் சமணத்திலிருந்து சைவனாக மாறியமை, நின்றசீவெநுமாறன் சைவத்திலிருந்து சமணத்திற்கு மாறியமை முதலான செய்திகள் இவ்விடத்தே நோக்கத்தக்கனவாகும். இவ்வாறான பரஸ்பர மதமாற்ற முனைப்புக்கள் ஒன்றும் கியல்பாக நடந்தேறிடவில்லை. மாறாக இம் முயற்சிகளுக்குப் பின்னால் அந்தந்த மதம் சர்ந்த மதப்பரப்புர்களின் மறைமுக நிகழ்ச்சி நிரல்கள் (Hidden Agendas)தொழிற்பட்டன.

நாயன்மார்கள் குறிப்பாகத் திருஞான சம்பந்தர் புறச்சமயவாதிகளுடன் வாதிட்டுப் பலரையும் சைவசமயத்திற்கு மாற்றுவதில் முன்னின்றமையை அவருடைய தேவாரப் பதிகங்களும், பெரிய புராணமும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இதனால்தான் சேக்கிழார் பெருமான், ‘வேதநூறி தழைத்தோங்கவும், மிகுசைவத்துறை விளங்கவும்’ வந்துதித்த திருஞான சம்பந்தரை சைவம்பெற்ற புண்ணியக்கண்களிரண்டில் ஒன்றாகக் குறிப்பிடுகிறார்.⁶ ஆராய்ச்சியாளர் சிலர் இவரை ஒரு வீரத் தமிழராகவும் பார்க்கின்றனர்.⁷

தஞ்சைக் கோட்டத்திலுள்ள ‘போதிமாங்கை’ என்ற இடத்தில் புத்த சமயத்தாருடன் திருஞான

சம்பந்தர் வாதம் புரிந்தமையானது தமிழ்நாட்டில் பௌத்தத்தினுடைய பதர்ச்சியினையும், சைவ, பௌத்தப் பூசையும் இனங்காட்டி நிற்கிறது.

திருஞானசம்பந்தர் மீது மதுரையில் நடைபெற்ற தாக்குதல் முயற்சியை, நின்றசீவெநுமாறனைச் சம்பந்தர் சைவனாக மாற்றி விடுவோர் என்ற அச்சத்தில் சமணர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகவே பார்க்க முடிகிறது. மதம் மாறுபவர்களுக்குப் பல்வேறு தரப்பாராலும் தரப்பட்ட தண்டனைகளைப் பார்க்கும்போது அவை மிகவும் கொடுரோமானவையாகவே காணப்பட்டிருந்தன.

சமணராக இருந்து பின்னர் சைவராக மாறிய திருநாவுக்கரசர்மேல் அரச ஆதரவுப் பின்புலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதல் முயற்சிகள் ‘மதநிந்தனை’ தொடர்பில் எந்த மதமும், எந்த எல்லைக்கும் போகும் என்பதனை வெளிக்காட்டுவனவாக உள்ளன. ‘நாமார்க்கும் குழியல்லோம்’ எனவும், ‘அஞ்சவுதியாதுமொன்று மில்லை அஞ்ச வருவது மில்லை’ எனவும் அதிகார வர்க்கத்துக்குச் சவால் விடுத்த திருநாவுக்கரசர் படாதபாடுப்படார். நாவுக்கரசரை நீற்றறையில் இட்டமை, யானையின் காலால் டிடறச் செய்தமை, கல்லுடன் கட்டிக் கடவினுள் வீசியமை, நஞ்சுட்டியமை முதலான தகவல்கள் சமண சமயக் கொள்கைகளுக்கு முற்றிலும் பொருந்தாதனவாயினும் ‘சமயப்பூசல்’ என்று வந்துவிட்டால் என்னவெல்லாம் நடைபெறும் என்பதற்கான போதுமான எடுத்துக்காட்டுகளாக உள்ளன.

சமணர் மற்றும் பௌத்தர் தொடர்பில் சைவர்கள் மேற்கொண்டக்கழுவேற்றம், கொலை செய்தல், கலகம் விளைவித்தல், நிலபுலன் களைக் கவர்தல், ஊரைவிட்டுத் துரத்துதல், பள்ளி, பாழிகளைத் தகர்த்தல் முதலான செய்தி களும், சமணர்கள், சைவர்கள் தொடர்பில் தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களிலும்,

கர்நாடகத்திலும் இழைத்த வன்கொடுமைகளும் இவ்விடத்தில் ஒப்பு நோக்கத்தக்கனவாகும்.

“வெறுப்பொடு சமணர் முண்டர்விதியில்சாக்
கியர்கள் நின்பால்
பொறுப்பிய யனகள் பேசின்போவதே
நோயதாகக்
குறிப்பெனக் கண்டு மாகின்கூடுமேல்
தமலையை யாங்கே
அறுப்பதே கருமந்கண்டாயரங்கமா
நகருளானோ”⁸

எனத் தொண்டரிப் பொழியாழ்வார் பாடுவது பூசலின் பிறிதொரு தண்டனை முகத்தைக் காட்டுவதாகவுள்ளது. அத்துடன் இவ்வாறு வெளிப்படையாகப் பாடும் அளவுக்கு ஆழ்வார்களை உசுப்பேற்றிய விடயங்கள் என்னவாக இருந்திருக்கும் எனவும் சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது. திருமழிசை ஆழ்வார்,

“அறியார் சமணர் அயர்த்தார் பெளத்தர்
சிரியார் சிவப்பட்டர் வெறியாய்
மாயவனை மாலவனை மாதவனை ஏத்தாத
ஈனவரே ஆதலால் இன்று”⁹

என பிற சமயத்தவர்களை

ானப்பிறவிகளாகச் சித்திரிக்கின்றார்.

நின்றசீர்ந்துமோறன் சமணத்திலிருந்து சைவத்துக்கு மீண்டும் கொண்டுவரப்பட்டபோது சமணர்கள் தொடர்பில் இழைக்கப்பட்ட அநீதிகள் சைவத்திற்கு இழுக்குச் சேர்ப்பனவாக உள்ளன. சமணப் பள்ளிகள், பாழிகள் இழுத்தழிக்கப் பட்டதுடன் அவ்விடங்களிலெல்லாம் சிவனுக் கான ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இதே வகையான கொடுமைகளைப் பல்லவ, பாண்டிய ஆட்சியாளர்களின் அனுசரணையுடன் சமண மும் செய்ததாகப் பெரியபுராணம் வழி அறிய முடிகிறது. நின்றசீர்ந்துமோறன் ஆதரவில் திகம்பரர் பள் கழுவேற்றப்பட்டனர். ஆயினும் தேவாரங்களில் இச் செய்திகள் விரிவாகப் பயின்று வரவில்லை.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தனது பதிகம் ஒன்றில்,

“கரிய மனச் சமன் காடு யாடு கழுக்களால்
எரிய வசவுஞாந் தன்மை யோவில் வான்மகள்
பொரிய மனந்தடு மாற வேண்டியப்பம் மான்மதக்
கரியி ஞாரியல்ல தில்லை யோவேம்

பிரானுக்கே”¹⁰

எனச்	சமணரைக்	கழுவேற்றம்
செய்யத்	‘திருக்குறிப்புச்’	செய்து துணை
நின்ற	எம்பிரானுக்கு,	மலைமகளை
		அச்சுறுத்துவதற்கு யானைத் தோலன்றி வேறு
		ஒரு பொருள் தில்லையோ எனக் கிண்டல்
		செய்வதனுடே சமணர்களின் கொடுந்
		தன்மையினை வெளிக்காட்டியுள்ளார்.

நம்பியாண்டார் நம்பியவர்கள் கழுவேற்றம் பற்றி அதிக செய்திகளைத் தருகிறார். ஆயினும் ‘கழுவேற்றம்’ குறித்த இவ்வாறான செய்திகள் சைவத்தின் அன்பு மார்க்கத்துக்கு அல்லது மிதவாதத் தன்மைக்கு இழுக்கு விளைவிக்கும் எனக் கருதிய பலரும் தீருக்கிறத் தசெய்திகளை விரிவாகப் பேசாது தவிர்த்துள்ளனரோ எனவும் எண்ணாத் தோன்றுகிறது. நம்பியாண்டார் நம்பியவர்களும் ‘கழுவரினார்’ ‘கழுஏற்றினார்’ என்பன தொடர்பில் தெளிவான செய்திகளைத் தரவில்லை. சமணர், திருஞானசம்பந்தரால் கழுவிலேற்றப்பட்டனரா, மன்னரால் கழுவி லேற்றப்பட்டனரா அல்லது அவர்களாகவே கழுவிலேறிக் கொண்டனரா என்பன மேலும் விளக்கமுற வேண்டிய செய்திகளாகவே உள்ளன. கழுவேற்றம் குறித்த செய்திகள் கர்நாடகத் திலுள்ள அபலூர்க்கோவிலின் புடைச் சிற்பங்கள், கல்வெட்டுக்கள், மற்றும் செவிவழிக் கதைகள் சார்ந்து இட்டுக்கட்டப்பட்ட வெறும் கற்பனைச் சித்திரிப்புக்கள் எனக் கருதுவாருமளர்.¹¹ மதுரையில் எண்ணாயிரம் சமணர்களைக் கழுவேற்றம் செய்ததாகக் கருதப்படும் சம்பந்தர், அதே மதுரையில் தனது குழலுக்குத் தீப்பந்தம் எறிந்து தாக்குதலில் ஈடுபட்டவர்களுக்குத்

தந்த தண்டனை இவ்விடத்தில் கருத்தக்க தாகும். தீயிட்டவர்களை நேரடியாக வருத்தாது. அத்தீயிடலுக்கு மூல காரணமானவர்களை அத் தீ மெல்ல மெல்லச் சென்று வருத்த வேண்டுகிறார் சம்பந்தர்

“செய்யனே! திரு ஆலவாய் மேவிய
ஐயனே! அஞ்சல் என்று அருள்செய் எனைப்
பொய்யராம் அமனை கொழுவுஞ் சுபர்
பையவே சென்று பாண்டியற் காகவே.”¹²

மெல்ல மெல்லச் சென்ற தீயானது பாண்டிய மன்னைனாப் படாதபாடுபெடுத்தியதாக பெரிய புராணம் சொல்கிறது. இதுவே வேகமாகச் சென்றிருந்தால் என்ன பயன் விளைந் திருக்குமோ என எண்ணத்தோன்றுகிறது. திருஞானசம்பந்தப் பெருமானுடைய பொறுமை, மற்றும் சகிப்புத் தன்மை தொடர்பிலான ஒருவித கணிப்பினையும் மேற்படி பதிகம் அதனைப் படிப்பவரிடையே தருவதாக உள்ளது.

பிற மதத்தாருடைய ஒல்சீயத்தினைக் குலைத்தல்

சமயப் பூசல்கள் தொடர்பில் பிரதான இடம்பிடித்த பிறிதொரு காரணியாக பிறமதத் தாருடைய இலட்சியத்தைக் குலைத்தல் என்ற செயற்பாடு அமைந்திருந்ததலை அவதானிக்க முடிகிறது. இச்செயற்பாடானது புற்சமயத்து வரையும், வைத்தீகச் சமயத்துவரையும் பரஸ் பரம் பாதித்த ஒரு விடயமாக உள்ளது. அடக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள ஒருவருடைய விருப்பங்கள் அச்சுறுத்தல்களுக்கு ஆளாகும் போது அதற் கெதிரான முனைப்பு மோசமாக வெளிப்படும் என்பது சமூகவியலாளரின் கணிப்பாக உள்ளது. இவ்வெளிப்பாடு மற்றுவரைக்காயப்ப தெருமானவிற்குக்கூடச் செல்லத்தக்கதொன்றாக உள்ளது.¹³

நாயன்மார்களும் புற்சமயிகளும் ஒருவர் மதத்தை ஒருவர் மறுத்தும், வெறுத்தும், வெகுண்டும், கழிந்தும், எள்ளியும், இகழ்ந்தும்

பாடியமை இது தொடர்பில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. சமயங்களுக்கிடையிலான தீராத பூசலினை இவ்வாறான செய்கைகள் வருவித்துக் கொண்டன. ஒருவர் மேல் மற்றொருவர் வசை பாடுதலையும், அதுவே பின்னர் வன்முறையாக மாறி மடங்களை அழித்தல், மடங்களுக்குத் தீவைத்தல் என நீண்டு செல்வதையும் அவதானிக்க முடிகிறது.

புற்சமயிகளான சமனை மற்றும் பெளத்தர் களைக் கண்டித்தும், இழித்தும் பேசாத திருஞான சம்பந்தர் பதிகங்கள் சுமார் இருபது வரையில் மட்டுமே எனத் தெரிகிறது. திருநாவுக்கரசர் தனது பதிகங்களில் ஆங்காங்கே மேற்படி கைங்கரியத்தைச் செய்துள்ளார். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தனது பதிகங்கள் சிலவற்றில் ஒன்பதாம் அல்லது பத்தாம் பாடல்களில் சமனை, பெளத்துரைக்கழிந்தும், இகழ்ந்தும் பேசியுள்ளார். வைஷ்ணவ ஆழ்வார்கள் புறச் சமயத்தவர் விடயத்தில் அதிக ஈடுபாடு காட்டாமை தெரிகிறது. நாயன்மார்களின் தீவிர நடவடிக்கையின் பின்னால் ஆழ்வார்கள் ‘குளிர்காய்ந்தமை’ போன்றதொரு தோற்றப்பாட்டையே இவர்களது செய்கைகள் காட்டிந்திர்கின்றன.

சமனை, பெளத்த சமயத்தவர் இலட்சியங்களைக் குலைக்கும் செயற்பாட்டில் திருஞான சம்பந்தர் காட்டிய தீவிரத்தைப் பிற தேவார முதலிகளின் பதிகங்களில் பார்க்க முடிய வில்லை.

சமனை சமயத்தவரும் வைத்தீக சமயத்த வர்க்கு நிகராக அவர்களைச் சீண்டினர். சமனை சமயத்தவர், சைவ மற்றும் வைணவக் கோயில்களைக் காண்பதும், சைவ வைணவக் கடவுளர்களைப் பற்றிக் கேட்பதையும் ‘பாபம்’ எனக் கருதினார்கள். இதனைச் சமனை, ‘கண்டுமூட்டு’ ‘கேட்டுமூட்டு’ எனக்குறிப்பிட்டதாக ஆய்வாளர் குறிப்பிடுகின்றனர்.¹⁴

புற்சமயிகளும், சைவ, வைணவ சமயத்தாரும் ஒருவர் மேல் மற்றொருவர்

கடுஞ்சொற்களைப் பெய்து தூற்றியமையினைப் பல்லவர் காலத்துக்கும், அதற்கு முன்னைய காலங்களுக்குமான ஒருவித பண்பாகவும் கருதமுடியும்.¹⁵ காரைக்கால் அம்மையார்க்கூட தனது பதிகம் ஒன்றில்

'வேதியனை வேதப் பொருளானை வேதத்துக்கு ஆதியனை ஆதிரைநன் னாளானைச் -'

சோதிப்பான்

வஞ்சன மாய்ப்புக்கு மாயவனும் மாட்டாது
கங்கேன அமா என்றான் கீழ்.....¹⁶

எனச் சிவனை உயர்த்தியும், திருமாலைத் தாழ்த்தியும் பாடியுள்ளமையினைச் சங்க மருவிய காலப் பண்புகளிலான்றாகப் பார்க்க முடியும்.

சாத்தமங்கை முதலிய இடங்களில் சம்பந்தர் பெளத்தருடன் வாதப்போர் செய்து அவர்களைச் சைவராக்கிய வரலாறும், மாணிக்கவாசகர் சிதம்பரத்தில் பெளத்தருடன் வாதம் செய்து, வென்று அவர்களை இலங்கைக்கு விரட்டிய வரலாறும், திருமங்கையாழ்வார் நாக பட்டினத்துப் பெளத்தருடன் வாதில் வென்ற வரலாறும் இப்பின்புலத்திலேதான் நடைபெற்றிருக்க வேண்டும்.¹⁷

சமண மற்றும் பெளத்த தத்துவங்களை, கோட்பாடுகளை நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் காலதேச வர்த்தமானங்களுக்கமைய நூட்பமாகக் கழியும் பாங்கு மிகச் சிறப்பானது. குறிப்பாகப் பழவினை, வீடுபேறு, இல்லறவாழ்க்கை, உயிர்க்காலை, புலால் உண்ணல், பிறப்பினால் உயர்வு தாழ்வு பார்த்தல், கலைநாட்டம் முதலான விடயங்களில் பிற்காலங்களில் நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் காட்டிய நெகிழிச்சிப் போக்கு (Flexibility) அக்காலச் சூழ்நிலையில் சைவ, வைகுஷ்ணவ மதத்தார்க்கு அவசியமான ஒன்றாகவே இருந்தது. இப் பின்புலத்தில்தான்,

"சங்கநிதி பதுமநிதி இரண்டுந் தந்து
தரணியாடு வானாளத் தருவரேனும்

மங்குவார் அவர்க்கெல்வும் மதிப்போம் அல்லோம் மாதேவர்க் கேகாந்தர் அல்லார் ஆகில் அங்கமெலார் குறைந்தமுக தொழுநோயராய் ஆவரித்துத் தின்றுழலும் புலையரேனுக் கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கண்பாகில் அவர் கண்ணர் நாம் வணங்குங் கடவுள்ளோ¹⁸ எனத் திருநாவுக்கரசரால் ஆவுரித்துத்தின்று ழலும் புலையரைப் பெருமைப்படுத்திப் பாட முந்ததெனலாம். பெண்ணில் நல்லாளைாடு இருந்த நடராஜனை ஆடலின் நிறைவாகவும், வேணுகோபாலனைப் பாடலின் நிறைவாகவும் பார்த்த முறைமைக்குப் பின்னால் தீர்க்க தரிசனமாக இராஜதந்திரம் ஒன்று இருந்தது.

தத்துவப் போராட்டமும், சமயப்புசலும் கைகோர்க்கும் காலத்தில் எதிர்த்தரப்பாரின் இலட்சியங்களைக் குலைக்கும் வகையில் ஒருவரை ஒருவர் இழிந்துவரப்பதும், அவை இலக்கியத்தில் பதிவாவதும் இயல்பானது.¹⁹ அதுவே பல்லவர்காலச் சமயப்புசலிலும் நடந்தேறியது.

சைவ - வைகுஷ்ணப் புசல்

புரஃ சமயங்களைத் தமிழ்நாட்டிலிருந்து புறங்காணச் செய்யும் நோக்கில் தமக் கிடையே ஒருமித்துச் செயற்பட்ட சைவ சமயத் தவரும், வைகுஷ சமயத்தவரும் பின்னாளில் தம்மிடையே உயர்வு தாழ்வு கற்பித்துப் பிணக்குப்பட்டுக் கொண்டனர். ஒருவகையில் பார்த்தால் இதனை ஒரு 'நிழல்யுத்தமாகவே' பார்க்க முடிகிறது. சமண, பெளத்த மதங்களுக்கெதிராக நடைபெற்ற தீவிரமான புசலாக இது அமையாத போதிலும், நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் தமது தேவாரங்களிலும், பாசுரங்களிலும் இப்புசல்களை நூட்பமாகப் பதிவுசெய்யுமளவுக்கு இது காணப்பட்டது என்றே கருதவேண்டும்.

தேவார முதலிகளான திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் ஆகிய மூவருமே

தமது முழுமுதற் கடவுளான சிவபெருமானுக்கு முதன்மை கொடுக்க வேண்டி சைவத்தை உயர்த்தியும், வைணவத்தைத் தாழ்த்தியும் பாடினார்.

திருஞானசம்பந்தர் தனது பதிகங்களில் ‘திருமாலும் நான்முகனும்’ சிவனுடைய அடிமுடி தேஷம் வரலாற்றை அடிக்கடி குறிப் பிடுவது திருமாலாற்கூட அறியப்பட்டமுடியாதவர் சிவபெருமான் என்பதை உணர்த்தவே எனலாம். அத்துடன் பதிகங்கள் சிலவற்றில் திருமாலுக்குச் சிவபெருமான் அருள்செய்த கதைகள் சிலவற்றையும் சம்பந்தர் ஆவணப் படுத்தியுமள்ளார். இதுமட்டுமல்லாமல் தனது பதிகங்களில் திருமாலுக்குச் சக்கரம் ஈந்த கதை, திரிபுரம் எரித்த கதை, பிரம்மனின் தலையைக் கிள்ளிய கதை முதலான புராண, இதிகாசக் கதைகளையும் பரவலாகக் கையாண்டுள்ளார். தவிர திருநாவுக்கரசரும், சுந்தரரும் திருமாலுக்கு ‘அருமை’ சிவபெருமான் என்று தமது பல்வேறு பதிகங்களிலும் சுட்டிச் செல்கின்றனர். மேலே சுட்டியவாறான சித்திரிப்புக்களால் விசனத்துக்காளான ஆழ்வார்களில் சிலரும் சைவத்தைத் தாழ்த்திப் பாசுரங்கள் பாடினார். திருமழிசை ஆழ்வார் நான்முகனை நாராயணன் படைத்ததாகவும், நான்முகன் சங்கரனைப் படைத்ததாகவும் குறிப்பிடுவதுடன், துண்பம் வரும்காலையில் ஈசனை வென்ற வில்லையுடையவனும், கூரம்பைக் கொண்ட வனுமான கிராமனே துணை என்றும், வேறுதுணை இல்லை என்றும் உறுதிபடக் குறிப்பிடுகிறார்.²⁰ ‘சங்கரனை நாராயணன் படைத்தான்’ என்பதால் வரக்கூடிய பெருமையைக் கூடத் தரத் திருமழிசை ஆழ்வார் விரும்ப வில்லை. திருமாலின் பிரதிநிதியான நான் முகனே சங்கரனைப் படைத்ததாகச் சிறுமைப் படுத்துவது இவ்விடத்தில் நோக்கத்தக்கதாகும்.

தொண்டரிடிப் பொழியாழ்வார், சற்று மேலே சென்று,

‘பெண் உலாம் சடையினானும் பிரமனும் உனைக் காலன்பான் என் இலை ஊழி ஊழி தவம்செய்துர் வெள்கிறிறக் விண் உலார் வியப்ப வந்து ஆமைக்கு அன்று அருளை ஈந்த கண்ணரா உன்னை என்னோ? கணை காலனாக கருதுமாறே’²¹

எனக் கங்கைச் சடையுடைய சிவனும், நான்முகனும் திருமாலைக்காண நெடுங்காலம் தவம் செய்ததாகவும், அவ்வளவிலும் அவர் களால் உன்னைக் காணமுடியவில்லை என்றும், ஆயினும் முதலைவாய்ப்பட்ட யானைக்காக விரைந்து அருள்செய்தாயென விதந்துபேசி, ஓரவஞ்சுகளான உன்னைத் தஞ்சமாக நினைப்பது எத்துணை தூரம் பொருந்தும் எனத் திருமாலை உயர்த்திப் பேசுகிறார்.

சமண, பௌத்த சமயங்களை பலவாறு கிழித்தும், பழித்தும், கழிந்தும் பாடிய அனுபவம் மிகக் நாயன்மாக்களுடன் ஒப்பிடுகையில் இவர்களால் பெரிதும் சாதிக்கமுடியவில்லை. இருந்தாலும் தம்மளவில் தமது எதிர்ப்புக்களை இவர்கள் தமது பாசுரங்களில் பதிவு செய்தனர். பெரியாழ்வார் திருமாலை உயர்த்திப் பேச வேண்டி நீலகண்டனும், நான்முகனும் பணிந்தேத்தும் திருமால் எனப் பாடியமை இவ்விடத்தில் மனங்கொள்ளத்தக்கதாகும்.

புறச் சமயங்களுடனான புசல் நிறைவில் சைவசமயம் மற்றும் வைணவ சமயங்களுக்கிடையேயும் பிளவுகள் தோன்றின. பாசுபதர், கபாலிகர், காளாமுகர் முதலானவர்களால் சைவத்தில் கிளைச் சமயங்கள் தோன்றின. இக் கிளைச் சமயத்தினர் சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டமையினால் நாயன்மார்கள் இவர்கள் தொடர்பில் பெரிதும் விரர்சிக்காது மென்மையான ஒரு போக்கைக் கடைப்பிடித்தனர் போலும். திருநாவுக்கரசர் தனது திருத்தாண்டகமொன்றில்

..... தாமரையோன் சிரமரிந்து கையிற்
 கொண்டார்
 தமலயதனிற் பலிகாண்டார் நிலைவார்
 தன்னை
 வாமனார் மகாயுத் துதிராங் கொண்டார்
 மானிடங்காண்டார் வலாங்கை மழுவாட்
 கொண்டார்
 மாமலையுமுடல் கொண்டார் கள்ளைல்
 நேராக்கிக்
 கள்ளைப்பர் பணிபுர் கொள் கபாலி யாஹே²²

எனக் கபாலீசுவரரின் மகிழையினைப் பலவாறு
 விதந்து போற்றுவதனை இவ்விடத்தில்
 குறிப்பிடல் தகும். வைணவம், வடகலை
 வைணவம் தென்கலை வைணவம்
 எனப் பிளவுகண்டது. சமண, பெளத்தம்
 முதலான புறச்சமயங்களுடனான புசலுடன்
 ஒப்பிடும்போது சைவக்கிளைப் பிரிவினர்
 மற்றும் வைணவர்களுடனான புசல்
 பொருட்படுத்திக் கொள்ளமுடியாத ஒன்றாகவே
 காணப்படுகிறதெனலாம்.

முழுவரை

பல்லவர்காலத் தமிழகத்தில் காணப்பட்ட
 சமயப் புசல் மும்மனைத்தன்மை கொண்ட
 தாக்க காணப்பட்டது. மதமாற்றம், பிற
 மதத்தவர் இலட்சியத்தைக் குறைத்தல்,
 மன்சார்ந்த மரபுகளை நிராகரித்தல் முதலான
 காரணங்களால் புசல் விளைந்தது. சமண
 மற்றும் பெளத் மதத்தவருடன் சைவ மற்றும்
 வைணவ சமயத்தாருக்கு ஏற்பட்ட புசல்
 என்பது மிகவும் முக்கியத்துவமானதாகவும்,
 தமிழ்ப் பண்பாட்டின் அசைவியக்கத்தைப்
 பாதிப்பதாகவும் அமைந்து காணப்பட்டது.
 சமண மதத்தினரது தத்துவம், சமய ஒழுக்கம்,
 அறப்போதனை முதலியன காரணமாக அது
 தமிழ்நாட்டில் வேகமாகப் பரவத் தலைப்பட்டது.
 பின்னாளில் இம் மதப்பிரிவினர் இறுக்கமாகக்
 கடைப்பிடித்த கடுமையான நோன்புகள்,
 தூய்மையின்மை, மண்ணுலக வாழ்க்கை

நிராகரிப்பு முதலான செய்கைகளாலும், நாயன்
 மார், ஆழ்வார்களது எதிர் நடவடிக்கைகளாலும்
 சமணம் வலுக்குன்றியது. சமணர் பலரும்
 சைவத்திலும், வைணவத்திலும் தம்மை
 சங்கமமாக்கினர். கூடவே தமது மதம்சார்
 கொள்கைகள், கோப்பாடுகளையும் அடைக்கலம்
 புகுந்த மதங்களுக்குள் கொண்டுவருந்து சேர்த்
 தனர். பெளத்தமதம் என்யானம், மகாயானம்
 என்ற பெரும் பிரிவுகளாகவும், மேலும் பல சிறு
 பிரிவுகளாகவும் சிதறுண்டது. கொல்லாமையை
 வலியுறுத்திய பெளத்தர்களால் புலால் உண்ணை
 கைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. பெளத்த தேர்கள்
 அரசர் மற்றும் செல்வந்தர்களிடமிருந்து பெற்றுக்
 கொண்ட செல்வத்தை ஆடம்பரவாழ்க்கையில்
 செலவிட்டமை பலரையும் விசநாத்துக்
 குள்ளாக்கியது. பெளத்தப் பிரிவுகள் தமக்குள்
 தர்க்கித்துக்கொண்டு தம் மதத்தையே அழிவுப்
 பாதைக்கு இட்டுச்சென்றன. நாள்தைவில் தமிழ்
 நாட்டிலிருந்து அகன்றுசென்ற பெளத்தம்
 கொண்டது. இவ்வாறு தமிழ்ப் பண்பாட்டுச்
 சூழலில் புறச் சமயங்கள் வலுவிழுக்கச் சமயப்
 புசல்கள் மெல்ல மெல்ல மறையத் தொடங்கின.

சமயப் பரப்புறையில் ஈடுபட்டோர் அவரவர்
 சார்ந்துள்ள சமயங்கள் சார்ந்து பரப்புறை
 செய்வது தவறன்று. ஆயினும் ஒருவர்
 மற்றவர் சமயத்தைக் குறைக்குவதுடன் அச்
 சமயம் சார்ந்தார்க்கு இடையூறுகள் செய்வது
 எவ்வகையிலும் ஏற்படுத்தய ஒன்றால். இவையே புசல்களுக்குக் காரணங்களாக
 அமையவல்லன. சமயங்கள் ஒவ்வொன்றிலும்
 நல்ல பகுதிகளும் உள்ளன என்பதனை
 எல்லோரும் ஏற்றிடல் வேண்டும். சமயப்புசல்கள்
 தொடர்பில் தெரியவருகின்ற அனல்வாதம்,
 புனல்வாதம், கழுவேற்றம் முதலான தண்டனை
 முறைமைகள், தாக்குதல்கள் முதலானவை
 சமயங்கள் தொடர்பில் கூறப்பட்டுவரும்
 அகிம்சை, அன்புமார்க்கம் முதலானவற்றைக்
 கேள்விக்குட்படுத்துகின்றன. சமயப்புசல் என்று

ஒன்று வந்துவிட்டால் எந்தவொரு சமயமும் தனது கொள்கையைநிலைநாட்ட எந்தவொரு எல்லை வரைக்கும் போகச் சிறிதும் தயங்காது. நேற்று நடந்ததும் இதுதான், இன்று நடப்பதும் இதுதான், நாளை நடக்கப்போவதும் இதுதான்.

அழக்குறப்பு

---

1. மதுரைக் காஞ்சி., வரி: 466 – 487
2. Tamil Lexicon, VOL. V. Part. I, 1932 P.2824
3. வேங்கடசாமி. மைலை. சீனி. (1959), சமணமும் தமிழும். சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம். திருநெல்வேலி, ப.67
4. ஞானசம்பந்தன். அ. ச., (1999). பெரியபுராணம் - ஓர் ஆய்வு. கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை,ப. 96
5. மேலது., ப. 192
6. திருத்தொண்டர் புராணம் (1950). திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம்.திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடம், திருச்சி.பக். 229 – 230
7. மேற்கோள். க. கைலாசபதி. (1991). பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும். NCBH, சென்னை,ப. 120
8. தொண்டராஜ் பொறியாழ்வார், திருமாலை: 8
9. திருமழிசை ஆழ்வார். நான்முகன் திருவந்தாதி: 6
10. சுந்தரர், 7:44:9
11. ஞானசம்பந்தன். அ. ச. (1999) மு. கு. நூ. பக. 443 – 444
12. திருஞானசம்பந்தர்,3:51:1
13. பாள்கல் கிள்பாட், சமூகவியலின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள்.. (மொ.ஆ.).. ஜெ. நாராயணன்.தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், சென்னை,ப.64
14. வேங்கடசாமி. மைலை. சீனி., (1959), மு. கு. நூ., ப.66
15. கைலாசபதி. க. (1991). மு.கு. நூ.,ப. 110
16. காரைக்கால் அம்மையார், திருவிரட்டைமணிமாலை, : 8
17. வேங்கடசாமி. மைலை. சீனி., (1964). பெளத்தமும் தமிழும், கழக வெளியீடு, சென்னை, ப. 37
18. திருநாவுக்கரசர்.,6:95:9
19. கைலாசபதி. க.. (1991). மு. கு. நூ., ப. 111
20. திருமழிசை ஆழ்வார்.. நான்முகன் திருவந்தாதி, பாடல்கள்: 1, 8
21. தொண்டராஜ் பொறியாழ்வார்., திருமாலை., பாடல். 44

துணைநீர் நூல்கள்

1. கைலாசபதி.க., பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும், நியூ நியூசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ், பிறைவேட் லிமிடெட்,இரண்டாம் அச்ச - அக்டோபர், 1991, சென்னை – 600098.

2. செல்லம். வே.தி., தமிழக வரலாறும் பண்பாடும், மணிவாசகர் பதிப்பகம், திருத்திய பதிப்பு - ஜனவரி, 2000, சென்னை - 600108.
3. ஞானசம்பந்தன். அ.ச., பெரியபுராணம் - ஓர் ஆய்வு, கங்கை புத்தக நிலையம், முதற்பதிப்பு - மார்ச், 1999 சென்னை - 600069.
4. ஞானசம்பந்தன். அ.ச., தேசிய இலக்கியம்
5. திருத்தொண்டர் புராணம், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம், திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்து வெளியீடு, 1950 திருச்சி.
6. பத்துப்பாட்டு, எஸ்.ராஜம் வெளியீடு, 1957, சென்னை.
7. பரமசிவானந்தம். அ.மு., தமிழக வரலாறு, தமிழ்க்கலைப் பதிப்பகம், நவம்பர், 1958, சென்னை - 30.
8. பாஸ்கல் கிள்பர்ட், சமூகவியலின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள், ஜி. நாராயணன் (தமிழாக்கம்), தமிழ் வெளியீட்டுக்கழகம், 1964, சென்னை.
9. வேங்கடசாமி. மயிலை. சீனி., சமணமும் தமிழும், திருநெல்வேலி, கைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 1964, சென்னை.
10. வேங்கடசாமி. மயிலை. சீனி., பௌத்தமும் தமிழும், கழக வெளியீடு, மீன்பதிப்பு - அக்டோபர், 1964, சென்னை - 1.
11. ஜெகத்ரட்சகன், ஸ்ரீ நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம் நயவுரை, ஆழ்வார்கள் ஆய்வுமையம், பதிப்பு - 1, 1993, சென்னை - 600069.
12. Tamil Lexicon, VOL. V. Part. I, 1932.

பாரதியார் கவிதை நடையில் பேச்சு வழக்கின் செல்வாக்கு

- பாடல்களை முன்வைத்து ஓர் ஆய்வு -

கலாந்த ஸ்ரீ. ப்ரசாந்தன்,
சிரேகஷ்ட விரிவுறையாளர், மொழித்துறை

முன்னுரை

படைப்பாளியாருவர், தான் எடுத்துக் கொண்ட பேசுபொருளை வெளிப்படுத்துவதற்கென, தன் படைப்பில் கைக்கொள்ளும் மொழிப் போக்கே நடை எனப்படுகிறது. கவிதை முதலிய படைப்புகளின் உருவம் தொடர்பான அம்சங்களுள் ஒன்றாக விளங்கும் நடை, படைப்பாளி யோடு மிகுந்த நெருக்கமுடையது. ஒவ்வொரு படைப்பாளிக்கென்றும் அவர்களின் மொழிக் கையாளுகையைப் பொறுத்து தனித்துவம் மிக்க நடை அமைந்துவிடுகிறது. அதாவது, ஒரு படைப்பாளியின் நடையைப்போன்று இன்னொரு படைப்பாளியின் நடை அமைந்திருப்பதில்லை.

தமிழின் நவீன கவிதை முன்னோடி எனக் கருதப்பெறும் பாரதியார் 0 கற்றார்க்கு மட்டு மன்றி, மற்றார்க்கும் உரியதாகும் வண்ணைம் தமிழ்க் கவிதையை எளிமையாக்கியவர். நவீன கவிதை, வசன கவிதை, குறுங்காவியம், திசைப் பாடல் என பல தளங்களிலும் செயற்பட்ட அவர், தனக்கென்று தனித்துவமான கவிதை நடையை உருவாக்கி லிங்கியைப் புத்தில் கொங்கியவர். பாரதி நடை என, இன்று தனித்து அடையாளங் காட்டி நிற்கும் அவரின் கவிதைநடையில், பேச்சு வழக்கின் செல்வாக்கு எத்தகையது என்பது குறித்து, இந்த ஆய்வு அவர் பாடல்களை முன்னிறுத்தி, நோக்குகின்றது.

பாரத நடை

“எனிய பதங்கள், எனியநடை, எனிதில் அறிந்து கொள்ளக்கூடியச் சந்தம், பொது ஜனங்கள் விரும்பும் மெட்டு - இவற்றினையுடைய காவிய மொன்று தற்காலத்திலே செய்து தருவோன், நமது தாய்மொழிக்குப் புதிய உயிர் தருவோனாகின்றான்”

(2001: 766)

என்னும் பிரகடனத்தோடு கவிதையலகில் இயங்கியவர் பாரதியார். அவருடைய நடை, அவர் விருப்பப்படியே சாதாரணரும் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய எனிய நடையாகவே அவர் பாடல்களில் பெரிதும் காணப்படுகிறது. எனினும், தமது ஆரம்பகாலம் முதலாகவே அவர் இவ்வாறு எனிய நடையிலேயே கவிதையை ஆக்குவதில் எடுப்பதாரன்று சொல்லுதற்கில்லை.

“திருவளர் மருமத் தொருவனு மயனு மும்பு முலக முன்னராணாப் பெருமையோ னாம்பளன்ட் செ னளிர்பூம் பாதத் தாமரைப் போதினைத் தன்னக நிர்திக்...”

(2001: 01)

“குயிலனாய்! நின்னொடு குலவியின் கலவி பயில்வதிற் கழித்த பன்னோள் நிழைந்துபின் இன்றைங்க் கிடையே என்னில்யோ சனமப்படும் கன்றுமும் வனமும் கொழிதிறைப் புனலும்...”

(2001: 08)

போன்ற பாரதியாரின் ஆரம்ப காலக் கவிதைகளை நோக்குவோர், அவை நாயக்கர் கால இலக்கியப் போக்கின் தொடர்ச்சியாக, வித்துவப் பாங்கில் கடனாநடையில் அமைந்திருப் பதனைக் காணலாம். ஆரம்பத்தில் இவ்வாறு கடனாநடையில் எழுதிவந்த பாரதியார், பின்னர் எளிமையாக அனைவரும் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய வகையில் பெரும்பாலும் எழுத்த தலைப் பட்டார். இவ்வாறு எழுதுகையில் அவர், பேச்சு வழக்கு மொழிநடையையும் எளிமையான இலக்கியத் தகுதிவழக்கு நடையையும், தேவைக் கேற்பப் பயன்படுத்தி யிருப்பதனைக் காண முடிகிறது.

பாரத் நடையல் பேச்சு வழக்கு

இயன்றவரை பேசுவதுபோல எழுது வதை விரும்பியிருந்த பாரதியார் தமது படைப்பு களிலே தகுதிவழக்குச் சொற்களோடு பேச்சு வழக்குச் சொற்களையும் கலந்து பயன்படுத்தி யிருக்கக் காணலாம். வினைகள், பெயர்கள் முதலியன மட்டுமல்லாமல், எச்சங்கள், அடை மொழிகள், ஒலிக்குறிப்புச் சொற்கள் முதலியன கூட அவராலே பேச்சுவழக்கிலிருந்து பயன்படுத்தப் பெற்றுள்ளன. பேச்சுமொழியில் வழங்கும் வினை வாங்களை அவர் படைப்புகளிற் பயன்படுத்தியுள்ளமைக்கு எடுத்துக்காட்டுகளாக,

“மன்னவுடிக் கூலித்தோ லாக்சே! - எங்கள் வாள்வியும் வேல்வியும் போக்சே!
வின்முடிஷ் சென்றுபுகழ் போக்சே! - இந்த மேதினியில் கெட்டபெயராக்சே!”

(2001:770)

“நன்ற காலம் வருகுது நன்ற காலம் வருகுது / சாதிகள் சேருது சன்றடைகள் தொழையுது...
தொப்பை சுருங்குது சுறுசுறுப்பு வினையுது / எட்டு லச்சமியும் ஏறி வளருது”

(2001: 815, 816)

போன்ற கவிதைகளை உதாரணமாகக் காட்டலாம். இங்கு, அவர் பயன்படுத்தியுள்ள

“போக்சே,” “ஆக்சே,” “வருகுது,” “சேருது,” “தொழையுது,” “சுருங்குது,” “வினையுது,” “வளருது” முதலிய அநேக வினைவாங்கள் பேச்சுமொழி வழக்கின் பாற்பட்டவையே. உதாரணமாக, வருகிறது என்றோ வருகின்றது என்றோ இலக்கணச் சுத்தமாக எழுத்து வழக்கில் அமைந்திருக்கவேண்டிய வினைவாங்மானது பாரதியால் வருகுது என, பேச்சு வழக்கின் பாற்பட்டே அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறே, பல வினைவாங்களும் பேச்சு வழக்கினைக் கருதியே அவர் கவிதைகளிலே பெரும்பாலும் இடப்பெற்றுள்ளன.

பேச்சுவழக்கு வினைச் சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்ற இடத்துப் பாரதியார் இரு வழிகளைப் பின்பற்றியுள்ளதாகத் தெரிகிறது.

அ) ஒன்று, அப் பேச்சு வழக்கை அவ்வாறே எவ்வித மாற்றமுமின்றிக் கையாள்வதாகும். அன்றாட வழக்குச் சொற்களை நிலை பேறாக்கம் செய்யும் நோக்கோடுதான் பாரதியார் இவ்வாறு பேச்சுமொழிச் சொற்களைக் கையாண்டுள்ளதாக மொழியியல் ரீதியாக ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர் (கருணாகரன், ஜெயா, 1987: 129) திதற்கு உதாரணமாக, அவர்களால் “பிறக்குது,” “அடிக்குது” போன்ற பதப் பிரயோகங்கள் கூட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

ஆ) பாரதியார் பயன்படுத்திய இரண்டாவது வழி, பேச்சுவழக்குச் சொல்லைச் சிறிய மாற்றத்திற்குள்ளாக்கி அதனைக் கவிதையிற் பயன் படுத்துவதாகும். இதன் மூலம் வழக்கிற காணப்படும் பேச்சு மொழிக்கு நெருக்கமான ஒரு வாங்கைத்தைப் பாரதி அறிமுகப்படுத்தத் தலைப்பட்டுள்ளார். உதாரணமாக, காற்றுஷக் கிண்றது எனும் தகுதி வழக்குச் சொல் காத்தடிக்குது என்றே பேச்சு வழக்கிற பயன் படுத்தப்படுகிறது. தகுதி வழக்குச் சொல்லுக்குப் பேச்சு வழக்கின் சாயலையேற்றிக் “காற்றுஷக்குது” என்றே பாரதி பயன்படுத்தியுள்ளார்.

இவ்வாறே தருகின்றது என்று தகுதி வழக்கிலும் தருதும் என பேச்சு வழக்கிலும் வழங்கப்படுகிற பத்தைப்பாரதி “தருகுதி” என இரண்டினதும் இனைப்பாய்ப் பயன் படுத்தியுள்ளார்.

இவ்வாறு, பேச்சுவழக்குச் சொற்களை அவ்வாறேயும், சிறு மாற்றத்திற்குள்ளாக்கியும் பாரதி தமது கவிதைகளிலே பயன்படுத்தி யிருக்கக் காணலாம்.

வினை வழவங்களை பேச்சுவழக்கின் பார்ப்பட்டு அமைத்தைப் போலவே, தமது சமகாலத்தில் தமிழகத்தில் பயிலப்பற்றுவந்த பேச்சுமொழிப் பெயர்ச்சொல் வழக்குகளையும் அவர் படைப்புகளிற் பயன்படுத்தவே செய்தார். முன்பு காட்டப்பட்ட மேற்கோள்களில் அமைந்து கிடக்கும் “தொப்பை,” “லச்சமி” முதலிய பெயர்ப் பிரயோகங்களே இதனை நிருபிக்கவல்லன. “பிச்சைச் சிறுக்கி,” “காயிதம்,” “அப்பன்,” “சிலவு,” “பெண்டாட்டி,” “கண்ணாலம்” முதலிய பேச்சு வழக்குப் பெயர்ச் சொற்கள் பலவற்றைப் பாரதியார் பயன்படுத்தியுள்ளதைத் தொகுத்து மொழியியலாளர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். (கருணாகரன், ஜ்யா, 1987:179)

மேலும்,

“ஆணையிட முஃதுறை செய்வேன் - இந்த ஆண்மையிலாத்துரி யோதனன் றன்றை, பேணும் பெருங்கண லொத்தாள் - எங்கள் பெண்டு திரிரைபதியைத் தொடைமீதில் நானின்றி ‘வந்திரு’ என்றான் இந்த நாய்மக னாந்துரி யோதனன் றன்றை மாண்றற மன்னர்கள் முன்னே - என்றன வர்ணமையினால்யுத்த ரங்கத்தின் கண்ணே”

(2001:308)

எனும் கவிதையில் காணப்படும் “பெண்டு,” “நாய்மகன்” முதலிய சொற்களைப் பாரதியார் அக்காலப் பேச்சு வழக்கிலிருந்தே பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார் என்பது தெளிவு.

பேச்சு வழக்குப் பெயர்ப் பிரயோகத்தில் வேறுவிதமான இருஅம்சங்கள் பாரதியாரிடம் வெளிப்பட்டுள்ளமையைக் காணமுடிகிறது.

அ) இவற்றுள் ஒன்று, இலட்சமி, இலக்குமி என எழுத்து வழக்குச் சொற்களைப் பயன் படுத்தாமல் அவற்றின் பேச்சு வழக்காகிய லச்சமி என்பதைப் பயன்படுத்தியிருப்பது.

ஆ) இரண்டாவது, தகுதி வழக்காகிய எழுத்து வழக்கில் அறிஞர் பயன்படுத்தாமல், தவிர்க்கும் - இழிந்தவையாகக் கருதி ஒதுக்கும் - வழக்குகளை அவ்வாறே பயன்படுத்துவதாகும். “நாய்மகன்” எனும் பிரயோகம் இதற்கு உதாரணமாகும்.

வினைச்சொற்கள், பெயர்ச்சொற்கள் முதலியவற்றைப் போலவே, எச்சங்கள், அடைகள், ஓலிக்குறிப்புச் சொற்கள் முதலியவற்றையும் பேச்சுவழக்கிலிருந்து பாரதியார் பயன்படுத்தி யுள்ளார். “பொட்டுன்னு,” “செய்திடாமே” முதலிய எச்சங்கள் பலவும், “என் மாமன்,” “கெட்ட மாமன்” முதலிய அடைகள் பலவும், இவ்வாறு அவரால் பேச்சு வழக்கிலிருந்து எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. (2001:306-310)

படைப்புக்கு, பேச்சுவழக்குத் தன்மையை வழங்குவதில் ஓலிக்குறிப்புச் சொற்களும் வியப்புச் சொற்களும் முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றன. இவ்வாறு, பேச்சு வழக்கில் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுகின்ற ஓலிக் குறிப்பு மற்றும் வியப்புச் சொற்களையும் தாராளமாகக் கவிதையுள் எடுத்தானின்ற தன்மையையும் பாரதியாரிடம் பெரிதும் காணமுடிகின்றது.

“ஒக்குந் தருமனுக்கே - கீலிதென்பர் ஓ!

ஓ! வென் ரிரைந்திவோர்
கக்கக்கென் ரேந்தைப் பார் - துரியோதனை
கட்டுக்கொள் எம்மை’ என்பார்.”

(2001:279)

“வெட்டி யடிக்குது மின்னால் - கடல்
வீர்த் தினரவகாண்டு வினர்மைன யிழிக்குது

கொட்டி யிழக்குது மேகம் - கூ
கூவென்று விண்ணமைக் குடையது காற்று
சட்ச்ச சட்ச்ச ட்டா - என்று
தாளாங் கொட்டிக் கணக்குது வானம்
எட்டுத் திசையும் இடிய - மழை
எங்கனம் வந்ததா, தம்பி! வீரா!"

(2001:416)

"குடுகு குடுகு குடுகு குடுகு
சொல்லை சொல்லை மனையான பகவதீ
அந்தரி வீரி சண்மிகை சுலி
குடுகு குடுகு"

(2001:816)

சுதந்திரப் போராட்டகால வீறுணர்ச்சிக் கவிஞராக விளங்கிய பாரதியாருடைய கவிதைகளுக்கு வீறுணர்ச்சித் தன்மையை வழங்கி உதவியதில் இவைபோன்ற ஓலிக் குறிப்பு மற்றும் வியப்புச் சொற்களின் பயன்பாட்டுக்கு மிகுந்த முக்கிய இடம் உண்டு. பாரதியின் கையாளுகையில் இச்சொற்கள் புதிய உணர்ச்சியை வழங்கியுள்ளன. இது தொடர்பில்

"வியப்புச் சொற்களும், ஒவி குறிப்புச் சொற்களும் கூட பாரதியின் கை வண்ணத்தினால் புதிய பொருளையும், உணர்ச்சி வேகத்தினையும் தருகின்றது எனலாம்." (கருணாகரன், ஜெயா, 1987:177)

என ஆய்வாளர் குறிப்பிடுகிற கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதாகும்.

பாரத கவிதையில் தகுதி வழக்கு

பாரதிபேச்சு வழக்கோடுதகுதி வழக்கையும் - எதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் வழங்கினார் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாதபடி - தமது கவிதைகளிற் பயன்படுத்தியுள்ளார். உண்மையில் பேச்சு வழக்கைக் கையாளுவதை அங்கீகரித்து, தாழும் பயன்படுத்திக் காட்டிய பாரதி, வாசகர் களுக்குப் புரியக்கூடிய எளிமையான தகுதி வழக்கையும் தமது கவிதைகளிற் பயன்படுத்தி

யுள்ளார். இன்னும் சொல்லப் போனால், அவ் வழக்கையே ஓரளவு அதிகமாகக் கையாண்டு ஸ்ளார் எனல் வேண்டும்.

பாரதியாரைப் பொறுத்தவரை, பாடப்படும் விடயம் சாதாரண - ஓரிரண்டு வருஷத்து நூற் பழக்கம் மட்டுமேயுள்ள - வாசகர்களாலும் விளங்கிக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதே முக்கியமானதாக இருந்தது. இதனால், தகுதி வழக்கை மட்டுமே கவிதைகளிற் கையாண்ட வராகவோ அன்றேல் பேச்சு வழக்கை மட்டுமே கவிதைகளிற் கையாண்டவராகவோ, அவரை வரையறுத்துவிட முடியாது. அவருடைய கவிதைகள் தேவைக்கேற்றபடி இவ்விரண்டு வழக்குகளினாதும் சங்கமமாக இருந்தன. உதாரணமாக, 'கண்ணன் பாட்டு' வரிசையை எடுத்து நோக்கினால், 'கண்ணன் என் தாய்,' 'கண்ணன் என் அரசன்,' 'கண்ணன் என் சீடன்,' 'கண்ணன் எனது சற்குரு' முதலிய சில கவிதைகள் செந்தமிழ் நடையால் அமைந்த தகுதி வழக்கின் பாற்படுவன. 'கண்ணன் என் விளையாட்டுப் பிள்ளை', 'கண்ணன் என் காதலன் - 2' முதலிய சில கவிதைகள் பேச்சுவழக்கின் பாற்படுவன. மேலும், பெரும் பான்மை தகுதி வழக்காலும் சிறுபான்மை பேச்சு வழக்காலும் அமைந்த கவிதைகளையும் பெரும்பான்மை பேச்சு வழக்காலும் சிறு பான்மை தகுதி வழக்காலும் அமைந்த கவிதைகளையும் பாரதியார் எழுதியுள்ளார்.

கலப்பு நடை

தகுதி மற்றும் பேச்சு வழக்குகளைக் கலந்து அமைக்கின்ற பொழுது, அவ் வழக்குச் சொற்கள் தனித்தனியே அமைந்து தரக்கூடிய பொருளை - உணர்ச்சியை விடவும் புதிய பொருளை - உணர்ச்சியைத் தருவனவாகக் காணப்படுகின்றன. பாரதியாருடைய கவிதைகளிற் காணப்படும் இவ்விரண்டு வழக்குகளினாதும் கலப்பானது, அவருடைய சமகாலத்தில் இலக்கியத் தகுதி நடையில் மட்டுமே கவிதைகளை ஆக்கி

வந்த ஏனைய கவிஞர்களுடைய படைப்புகளை விடவும் பொதுமக்களைச் சென்றடையக் கூடிய எளிமையை அவருடைய கவிதைகளுக்கு வழங்கியுதவின் உதாரணமாக, வில், எடு, கை என்னும் தகுதி வழக்குச் சொற்களோடு, அடா என்னும் பேச்சு வழக்குச் சொல்லையும் இணைத்து பாரதியாரால் உருவாக்கப்பட்ட வரியே “வில்லினை எட்டா கையில் வில்லினை எட்டா” (2001:75) என்பதாகும். அடிமைப் பட்டிருந்த பாரத நாட்டு மக்களுக்குப் புதிய உத்வேகத்தையும் உணர்ச்சியையும் ஊட்டிய வரியாக மேற்படி வரி விளங்கியிருந்தது. இவ் வரியை பேச்சு வழக்குச் சொல்லாகிய “அடா” என்பதனை நீக்கி விட்டுத் தகுதி வழக்குச் சொற் களால் மட்டும் அமைத்திருந்தால், முன்னைய வரி தந்திருந்த அதே உணர்ச்சியையும் வேகத்தையும் எதிர்பார்த்திருக்க முடியாது. “வில்லைக் கையில் எடு,” “வில்லினைக் கையில் எடு” என்கின்ற வாக்கியாங்களை விடவும் “வில்லினை எட்டா கையில் வில்லினை எட்டா” என்னும் வாக்கியம் உயிர்ப்புப் பெற்றிருப்பதற்கு தகுதி வழக்குச் சொற்களோடு பாரதியார் இணைத்துப் பயன்படுத்திய பேச்சு வழக்குச் சொல்லே காரணம் என்பதனைப் புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

இவ்வாறு, தகுதி வழக்குச் சொற்களைப் பயன்படுத்தியுள்ள கவிதைகளை விடவும் பேச்சு வழக்கைப் பாரதியார் கையாண்டுள்ள கவிதைகளில் கவித்துவும் உயிர்ப்போடு வெளிப் பட்டிருப்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம். இதனை,

“பாரதி தொடக்க கால கட்டுத்தில் இலக்கிய மொழி நடையைப் பரிசோத ணை செய்து பார்த்திருக்கிறார். ‘சுந்தரபுதி சிவாஜி,’ ‘குரு கோவிந்தர்’ ஆகிய இரண்டுபாட்டுக்களும் இலக்கியமொழி நடையைச் சார்ந்துள்ளன. இவை இரண்டையும் பாஞ்சாலி சபதத்துடன்

நடையமைப்பு ஆய்வில் ஒப்பிடும்போது இவ்வன்மை நன்றாக விளங்குகிறது. சிவாஜியும் கோவிந்தரும் நாடக முன்னிலைக் கூற்றில் பேசுவது போலவே வீமனும் அருச்சனனும் விதுரனும் பேசுகின்றார்கள். பின்னாவர் பேச்சில் பேச்சு மொழி நடை துள்ளி வருகிறது... பேச்சு மொழி நடையில் கவிதைத்திறன் சிறந்து நிற்பதைப்போல இலக்கிய மொழிநடையில் அவ்வள வாக நிற்புதல்லை. பாரதியின் சிவாஜி பேச்சை விடவும் வீமன் பேச்சு கவித்துவும் மிகுந்தது.”

(1979:275)

என விமர்சகர் சி. கனகசபாபதி தெரிவித்துள்ள கருத்தும் உடன்படுகின்றது.

எவ்வாறாயினும், தனது படைப்புக்குச் செழுமை வழங்கத்தக்க பேச்சுவழக்குச் சொற்களை வேண்டிய இடங்களில் கையாண்டிருக்கின்றபோதும், பாரதியாரின் பெருவழக்கு கிருபதாம் நூற்றாண்டுக்குரிய தமிழின் தகுதி வழக்கே என ஆய்வாளர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளதையும் இவ்விடம் நினைவிற்கொள்ளுதல்வேண்டும்:

“பொதுவாகப் பாரதியின் கவிதை மொழி, 20ஆம் நூற்றாண்டின் பொது வழக்குத் தகுதி மொழியைப் பெரும் பான்மையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. அதே சமயத்தில் இன்றைய பேச்சு வழக்கையும் கொண்டதாகவும் காணப்படுகிறது.”

(சண்முகம், 2000:94)

முழுவரை

சாதாரண பொதுமக்களுக்கும் விளங்கத்தக் கதாக கவிதை கிருக்கவேண்டுமென விரும்பிய பாரதியார், தனது கவிதைகளைப் பெரும்பாலும் எனிய நடையிலே அமைக்கத்தலைப்பட்டார்.

இவ்வளிமை, கவிதைகளில் அவர் பயன்படுத்திய பேச்சு வழக்குப் பிரயோகங் களாலும், இலகுவான தகுதி வழக்குப் பிரயோகங் களாலும் சாத்தியமாயிற்று. தகுதிவழக்குச் சொற்களால் அமைந்த நடையையடைய பாரதியார் கவிதைகளை விடவும் பேச்சுமாழி நடையிலமைந்த கவிதை

களே பெரிதும் உயிர்ப்புடையனவாக விளங்குகின்றன.

தகுதி வழக்குச் சொற்களுடன் பேச்சுவழக்குச் சொற்களை புதிய நிலையில் இணைத்து பாரதியார் வழங்கியுள்ள வழக்குகள் அவர் கவிதைகளுக்கு வேறுபட்ட சுலையை வழங்குகின்றன.

துணைநூற் படியல்:

1. அறவாணன், க.ப., 1994, கவியதயின் உயிர் உள்ளம் உடல், புதுச்சேரி: தமிழ்க்கோட்டம், கருணாகரன், கி., ஜ்யா, வ., 1987, பாரதி தமிழ், சிதம்பரம்: மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
2. கனகசபாபதி, சி., 1979, பாரதி - பாரதிதாசன் கவிதை மதிப்பீடு, சென்னை: நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்.
3. குருசாமி, ம.ரா.போ. (ப.ஆ.), 2001, பாரதி பாடல்கள் - ஆய்வுப்பதிப்பு, தஞ்சாவூர்: தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்.
4. ஷகலாசபதி, க., 2002, பாரதி ஆய்வுகள், சென்னை: குமரன் பப்ஸிசர்ச்.
5. சண்முகம், செ.வை., 2000, கவிதை மொழி, சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம்.
6. நுல்மான், எம்.ஏ., 1999, பாரதியின் மொழிச் சிந்தனைகள், சென்னை: தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையுடன் சவுத் விழன்.

சிலப்பதிகாரத்தில் முருகக் கடவுள்

த.நு.வ.குண்டாலசங்கம்

1. அற்முகம்:

உலகியல் வாழ்வையும், போர்த் திறனையும் உள்ளீடாகக் கொண்டிருந்த பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் கடவுள்களைப் பற்றியதும், அவர்களுக்குரிய அனுஷ்டான முறைகள் பற்றியதுமான பல குறிப்புக்களைக் காண முடிகின்றது. புறத்தினை மரபில் எழுந்த இலக்கியங்களில் ஒன்றான திருமுருகாற்றுப் படை நேரடியான சமயப் பொருளுடையது. திருமுருகாற்றுப்படையில் நவினரு வந்த கருத்துக்கள் பல சிலப்பதிகாரத்தில் காணப் படுகின்றன. அத்துடன் சிலப்பதிகாரம் தோற்றும் பெற்ற காலத்தில், தமிழகத்தில் வழக்கிலிருந்த பல்வேறு சமய மரபுகள் பற்றிய குறிப்புக்களையும் காண முடிகின்றது. அவற்றிலே திருமால், சிவன், முருகன் முதலிய கடவுளர்கள் பற்றிய பெளராணிக்க கதைகளும் அவர்களுக்குரிய வழிபாட்டு முறைகளும் காணப்படுகின்றன. சிலப்பதிகாரத்தில் முருகக்கடவுள் தொடர்பாகக் கூறப்படுகின்ற கருத்துக்களை மாத்திரம் ஆராய் வதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் பிரதானமான நோக்கமாகும்.

கந்நாடக தேசத்திலிருந்து தமிழகத்திற்குள் புகுந்த தமிழூர் அல்லாதோரே களப்பிரர். தமிழ் நாட்டு வரலாற்றில் கி.பி.250 தொடக்கம் கி.பி. 550 வரையான காலப்பகுதியே இவர்களின் ஆட்சிக்காலமாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது.¹ களப்பிரர்கள் சமண், பௌத்த நடைமுறைகளையே

பெரிதும் கைக்கொண்டிருந்ததுடன் அச்சமயங்களுக்குப் பேராதரவும் வழங்கியுள்ளனர்.

களப்பிரர்கள் வைதீக சமயநெறிக்கு எதிரான வர்கள் என்ற கருத்து தமிழ் இலக்கிய, வரலாற்று ஆய்வாளர்களால் முன்வைக்கப்படுவது வழக்கம்.² இக்கருத்தானது தற்காலத்தில் மீன்பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதாவது, களப்பிரர் வைதீக சமயங்களுக்கு முற்றிலும் எதிரான வர்கள் அல்லர் என்ற கருத்து முன்வைக்கப் பட்டுள்ளது.³ தமிழகத்தைக் களப்பிரர் ஆட்சி புரிந்த காலப்பகுதியிலே சிலப்பதிகாரம் தோற்றும் பெற்றது.

சிலப்பதிகாரம் புகார் காண்டம், மதுரைக் காண்டம், வஞ்சிக் காண்டம் ஆகிய மூன்று காண்டங்களையும் முப்பது காதைகளையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. தமிழகத்தில் சமண சமயச் செல்வாக்கு மிகுந்த காலத்தில் சிலப்பதிகாரம் தோற்றும் பெற்றமையின் காரணமாகச் சமணக்காப்பியம் என்றும் கூறுகின்றனர். சிலப்பதிகாரத்தைப் படைத்த கிளங்கோவடிகளையும் சமண முனிவர் என்றே கருதுகின்றனர்.

சமணர்கள் கடவுள் மறுப்பு, உலகியல் வெறுப்பு, புலால் மறுப்பு, உயிர்களுக்கு இன்னா செய்யாமை ஆகிய அறம் சார்ந்த கோட்பாடு களைத் தம்மில் வரித்துக்கொண்டவர்கள். தீத்தகைய தீவிரமான அறம் பற்றிய சிந்தனையின் வழிவந்தவர் சிலப்பதிகாரத்தினைப் பாடியிருந்தால் அவற்றிலே வேலன் வெறியாட்டு, துணங்கைக்

கூத்து, குரலைக் கூத்து முதலிய அம்சங்களை அவர் பரிகாசத்துடனேயே நோக்கியிருக்கவும் கூடும். ஆனால் தமிழ் நாட்டுச் சைவ சமய மரபுகள் பல சிலப்பதிகாரத்தில் இடம் பிடித் துள்ளமை குறிப்பிடற்குரியது. சிலப்பதிகாரம் சமயக் காழ்ப்புக்கு இடம் கொடாது இந்தனை சமயங்களிடையே கூட்டுணர்வை வலியுறுத்தி. சமரசம் பேசும் இலக்கியமாக விளங்குகின்றமை மனங்கொள்ளத்தக்கது. இத்தகைய இலக்கியத்தில் முருகக்கடவுள் தொடர்பாக கூறுப்படுகின்ற கருத்துக்களை மேல்வருமாறு நோக்குதல் பொருத்தம்.

2. முருகக்கடவுளது அவதாரம்

முருகக்கடவுள் தேவர் துயரம் நீக்க சிவனது நெற்றிக்கண்ணில் இருந்து தீப்பொறியாகத் தோன்றினார் என்றும், பின்னர் சரவணப் பொய்கையில் தாமரை மலரில் அத்தீப்பொறிகள் விழுந்தன என்றும், பின்னர் அவை ஆறு குழந்தைகளாக உருவெடுத்தன என்றும், அவ்வாறு குழந்தைகளை கார்த்திகைப் பெண்கள் வளர்த்ததாகவும் புராணங்கதைகள் கூறுகின்றன. இம்மரபு சிலப்பதிகாரத்தில்,

“சரவணப்பும் பள்ளியறைத் தாய்மார் அறுவர் திருமுலைப்பால் உண்டான் .....”⁹

என வருகின்றமை குறிப்பிடற்குரியது.

முருகக்கடவுள் சிவபெருமானின் நெற்றிக்கண்ணில் இருந்து உற்பவித்தமையினால் அவரை ஆண்மகன் (ஆணின் மகன்) என அழைக்கின்றனர். சிலப்பதிகாரத்தில்,

“ஆலமர் சஸ்வன் புதல்வன்”¹⁰

“கயிலைநன் மனையிறை மகனோ”¹¹

என வரும் பாடலாடிகள் தமிழ் இலக்கியங்களிலும் வடமொழிப் பெளராணிக மரபுகள் செலுத்திய செல்வாக்கினை அறியமுடிகின்றது. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படும் கொற்றவையின் சிறுவன், பழையோள் குழவீர் என்ற சொற்பதங்கள் முருகன் தாயின் மகன்

(பெண்மகன்) என்ற கருத்துருவாகக்கத்தினை வெளிப்படுத்துகின்றது. சிலப்பதிகாரத்திலும்,

“மனைமகன் மகனை”¹²

என்ற குறிப்புக் காணப்படுகின்றது.

முருகன் சிவனது மகன் என்ற சிந்தனை வடமொழிப் பெளராணிக மரபினை அடிப்படையாகக் கொண்டது. கொற்றவையின் சிறுவன் என்னும் சிந்தனை தமிழ் நாட்டு மரபிற்குரியது. மேற்குறித்த இரு மரபுகளின் தொடுப்பாய் சிலப்பதிகாரம் விளங்குகின்றது.

3. முருக வழவங்கள்

பழந்தமிழகத்தில் முருகக்கடவுள் மனித வழிவிலே தோன்றுவார் என்ற நம்பிக்கை காணப்பட்டது. வேலனில் வெளிப்படும் தெய்வம் முருகக்கடவுள்தான் என்ற நம்பிக்கை அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் மத்தியில் நிலவியமையை அறியமுடிகின்றது.

“மாமலை வெற்பன்றோய் தீக்கவரும் வேலன்!

வருமாயின் வேலன் மடவன் அவனின்

குருகுபயர்க் குற்றும் கொன்றான் மடவன்”¹³

என்ற குன்றக்குரவை வரிகள் திடனைத் தெளிவு படுத்துகின்றன.

முருகக் கடவுள் தொடர்பாக வழங்குகின்ற பெளராணிக்கக் கதைகளில் அவருடைய திருத்தக்க செயலுக்கேற்ப வழவங்களும் வேறுபடுகின்றன. முருக வழவங்களில் ஆறுமுகமும் பன்னிரு கரமும் உடைய வழவும் பிரசித்த மானது. இவ்வழவுத்தினை சிலப்பதிகாரத்தில்,

“அணீமுகங்கள் ஓர் ஆறும் ஈராறு கையும்

இணையின்றித் தானுடையன் ஏந்திய

வேலன்றே

பிணீமுகமேற் கொண்டு.....”¹⁴

எனும் பாடல்வரிகளில், அழகிய திரு முகங்கள் ஆறும், கைகள் பன்னிரண்டும் உடையவன் முருகன். அவன் அழகிய மயில் மேல் வருவான் என்ற குறிப்புக் காணப்படுகின்றது.

4. அவுணர் வதம்

அவுணர் என்னும் சொல் அசுரரைக் குறிக்கும். தேவர்களைக் காக்க அசுரர்களை வதம் செய்த பெளராணிக்க கதைகளிலே முருகக் கடவுள் சூரபத்மன் முதலியோரை வதம் செய்தமை தொடர்பிலான சரிதம் பிரசித்தமானது. தமிழ் இலக்கியங்களில் இப்பெளராணிக்க கதை மிகுந்த செல்வாக்கினைச் செலுத்தியுள்ளமை மேல்வரும் செய்யுட்கள் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது.

“பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்கவுள் புக்கு
சூரமுத ரழந்தி சுடரிலை நெடுவேல்”¹²
“சூரநவை முருகன்”¹³
“உரவு நீர் மாகொன்று வெண்வேலான்”¹⁴
“சூரநட முழுமுத ரழந்த பேரிசைக்
கடுஞ்சின விற்கவேல்”¹⁵
“வெண்திரூப் பரப்பிற் கடுஞ்சூர் கொன்று
யைப்புண் சேஎய்”¹⁶
“சூர் மருங்கறுத்த சுடரிலை நெடுவேல்”¹⁷
“சூர் கொன்ற செவ்வேலான்”¹⁸

என்னும் செய்யுள் வரிகள் அவுணர் வதம் பற்றித் தமிழ் இலக்கியங்களில் பயின்று வந்த கதையினை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. பெளராணிக்க கதை மரபுகள் சிலப்பதிகாரத் திலும் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளமை எண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. முருகக்கடவுள் சூரபத்மனைத் தண்டித்த சரிதங்கள் சிலப்பதிகாரத்தில் பலவிடங் களில் காணப்படுகின்றன. குன்றக்குரவையில்,

“....உரவு நீர் மாகொன்று வேல் ஏந்தி.....”¹⁹
“பாரிரும் பெளவுத்தின் உள்புக்குப்
பண்டாருநாள்
சூர்மா தழந்திட்ட சுடரிலைய வெள்வேல்”²⁰
“பிணீஸுமுகமேற் கொண்டு அவுணர் பீழியும்
வண்ணோப்”²¹

“வநுதிகிரி கோலவுணான் மார்பம் பினாந்து
குருகு பெயர்க் குன்றம் கொன்ற நெடுவேல்”²²
என்னும் பாடல் வரிகளில் அவுணர்களின் தலைவனாகிய சூரபத்மன் தன் படைகளை

எல்லாம் இழந்து நடுக்கடலில் மாமரமாகி நின்றமையையும், அவனை முருகக்கடவுள் தமது வேலாயுதத்தால் இரு கூறுகளாகப் பிளந்தமை பற்றியதும், கிரவுஞ்ச மலையை வேலாயுதத்தால் சிதைத்தமை பற்றியதுமான புராணச் சம்பவத்தினை அறியமுடிகின்றது.

கடல் ஆடு காதையில் மாதவி ஆடிய பதினொரு வகைக் கூத்துப் பற்றிச் சொல்லப் படுகின்றது. அவற்றிலே முருகக் கடவுள் ஆடிய துடிக்கூத்தும், குடைக்கூத்தும் அடங்குகின்றன. இக்கூத்துக்களை விபரிக்கும் பாங்கிலான பாடல் வரிகளில் அவுணர் வதம் பற்றிக் கூறப்படுகின்றது.

“நீக்குதிரை அரங்கத்து நிகிர்க்குமுன் நின்ற
சூர்க்கிறும் கடந்தோன் ஆடிய துடியும்
பணட வீழ்த்து அவுணர் பயைள் எய்தக்
குடை வீழ்த்து அவர்முன் ஆடிய குடையும்”²³

அதாவது, பெருங்கடலின் நடுவிலே நீரின் அலையையே அரங்காக கொண்டு, நின்று, எதிர்க்கு முன்னின்ற சூரபத்மனின் வலிமையை வென்ற முருகன் எனக் கூறப்படுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் முருகக்கடவுள் - சூரபன்மன் தொடர்பான பெளராணிக்க கதை மரபு தொடர்ந்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

5. முருகத் தலங்கள்

சங்க காலத் தொடக்கத்தில் முருகக் கடவுள் குன்றுகளிலும் சோலைகளிலும் உறைபவர் என்ற கருத்து அக்காலங்களில் தோற்றம் பெற்ற இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது. சங்க காலக் கடைசிப் பகுதியிலே தோற்றம் பெற்ற திருமுருகாற்றுப்படையில் முருகனுக்குரிய படை வீடுகள் பற்றிய குறிப்புகள் வருகின்றன. சிலப்பதிகாரத்தில் இதன் தொடர்ச்சியையும் வளர்ச்சியையும் காணமுடிகின்றது. சிலப்பதி காரத்தில் கோயில், கோட்டம், நியமம், பள்ளி, நகரம் முதலிய சொற்பதங்கள் தெய்வம் உறையும் தீடம் என்ற பொருளிலே காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கோயில்

சிலப்பதிகாரத்தில் இந்திர விழுவ ஊர் எடுத்த காதையில் கோயில் பற்றி கருத்தியலைக் காணமுடிகின்றது. பல்வேறு தெய்வங்களுக்கும் கோயில்கள் அமைத்து அங்கு வழிபாடு இடம் பெற்றமையினை அறியமுடிகின்றது. அத்தெய்வங்களுக்கு அமைக்கப்பட்ட கோயில்களில் ஆறுமுகக் கடவுளுக்கும் தனிக்கோயில் அமைந்திருந்தமையினை.

“அறுமுகச் சௌவேள் அணிதிகழ் கோயிலும்²⁴ என்ற சிலப்பதிகாரத்தின் இந்திர விழுவ ஊர் எடுத்த காதை வரிகள் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது.

கோட்டம்

சிலப்பதிகாரத்தில் கோயிலைக்குறிக்க கோட்டம் என்ற சொற்பதமும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் கணாத்திறம் உரைத்த காதையில் பல்வேறு கடவுளர்களுக்குரிய கோட்டங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றிலே ‘வேற்கோட்டம்’ பற்றிய குறிப்பும் உள்ளது. வேற்கோட்டம் என்னும் சொல்லில் வேல் முருகனைக் கிடையாளப் படுத்தும் குறியீடு. கோட்டம் என்ற சொல்லுக்குப் பல்வேறு கருத்துகள் உள்ளன. ந.கதிரவேற் பிள்ளையின் தமிழகராதியில் கோட்டம் என்னும் சொல்லுக்குக் கோயில் எனப் பொருள் கூறப் படுகின்றது. க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழகராதியில் வணங்கத் தகுந்தவர்களுக்கான நினை வாயயம் கோட்டம் எனக் கூறப்படுகின்றது. இவ்வடிப்படையில் கோட்டம் என்னும் சொல் கோயிலைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளும் போது,

“அமரர் தருக்கோட்டம் வெள்யாணைக் கோட்டம் புகர்வெள்ளை நாகர்தும் கோட்டம் பகல் வாயில் உச்சிக் கிழான் கோட்டம் வேற்கோட்டம் வச்சிரக்கோட்டம் புறம்பழையான்

வழக்கோட்டம்²⁵

என்னும் பாடல் வரிகள் இதற்குத் தகுந்த சான்றாகக் கொள்ளமுடிகின்றது. அத்துடன்,

மதுரைக் காண்டத்தில், ஊர் காண் காதையில் மதுரை நகரில் இருந்த கோயில்கள் பற்றிய தகவல்களை அறியமுடிகின்றது. அவற்றிலே,

“கோழிச் சேவல் கொடியோன் கோட்டமும்²⁶

என வரும் பாடல் வரியில் முருகனுக்குரிய கோட்டம் பற்றியும் சொல்லப்படுகின்றது.

படை வீடுகள்

திருமுருகாற்றுப்படை என்னும் பழந்தமிழ் இலக்கியம் படை வீடுகள் பற்றியே கூறுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்திலும் அதன் தொடர்ச்சியினைக் காணமுடிகின்றது. அது,

“சீர்கழு செந்திலும் சொங்கோடும் வென்குன்றும் ஏரக்கும் நீங்கா இறைவன்.....²⁷

என்ற வரிகள் வாயிலாக விளக்கம் பெறுகின்றது. திருமுருகாற்றுப்படையில் திருப்பரங்குன்றும், திருச்சீரலைவாயில், திருவாவினன் குடி, திருவேரகம், குன்றுதோறாடல், பழுதிர்ச் சோலை ஆகிய ஆறு படைவீடுகள் பற்றிய விபரங்களைத் தெளிவுறக் காணமுடிகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் செந்தில் (திருச்செந்தூர்) திருச்சொங்கோடு (திருவாவினன்குடி) வென்குன்றம் (திருப்பரங்குன்றும்) ஏரகம் (திருவேரகம்) ஆகிய நான்கு தலங்கள் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன.

திருமுருகாற் றுப் படையில் சொல் லப் படுகின்ற தலங்களை வழிபாடுகளை அடிப்படையாகக் கீரு வகையானவையாகக் கொள்ள முடியும் அவற்றிலே குன்றுதோறாடலையும், பழுதிர்ச் சோலையையும் தவிர்ந்த ஏனைய நான்கு தலங்களும் அந்தணர் வழிபாடுகள் கீயற்றுகின்ற தலங்களாகும். இந்நான்கு தலங்கள் மட்டும் பற்றியே சிலப்பதிகாரத்தில் காணமுடிகின்றது. இவை பற்றி வழிபாடு என்னும் தலைப்பில் விரிவாக ஆராயப் படுகின்றது.

6. வழிபாடுகள்

பழந்தமிழகத்தில் நிலவிய முருக வழிபாட்டு முறைகள் பல்பரிமாணத்தன்மை கொண்டவை.

வழிபாடுகள் அந்தணர்கள் நெறிப்படுத்துகின்ற முறையிலும், வேலன் வெறியாட்டு முறையிலும் இயற்றப்பட்டன. திருமுருகாற்றுப் படையில் இரண்டு வழிபாட்டு மரபுகளும் பிரசித்தமுடைய வழிபாடுகளாகப் பேசப்படுகின்றன. சிலப்பதிகாரத்தில் கூறப்பட்டுள்ள நான்கு படை வீடுகளும் அந்தணர் மரபில் வழிபாடுகள் இடம்பெறுகின்ற தலங்களாகும். குன்றுதோராடலும், பழுமுதிர்ச்சோலையும் அந்தணர் வழிபாடுகளைப் பின்பற்றாத தலங்கள். சிலப்பதிகாரத்தில் இவை இரண்டும் பற்றிய தகவல்களைக் காணமுடியவில்லை என்பது கவனத்திற்குரியது. இரண்டுதலங்களும் குன்றும், சோலையுமாக இருந்தமையினால் அதனைப் பாடவில்லையா? வெறியாட்டுடன் தொடர்புடைய தால் பாடவில்லையா? என்பது ஆய்விற்குரியது.

குரவைக் கூத்து

பழந்தமிழர் மத்தியில் வழக்கிலிருந்த முருக வழிபாடுகளில் குரவைக் கூத்தும் ஒன்று. இந்த மரபு தொடர்ச்சியாகப் பேணப்பட்டு வந்துள்ளதை சிலப்பதிகாரம் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தின் குன்றக குரவைப் பகுதியில் கண்ணகிக்கு வழிபாடு செய்யத் தொடர்க்குமுன் மகளிர் குரவை பாடி ஆடியதாக அறியமுடிகின்றது. அதிலே முருகக் கடவுள் பற்றிய வருணனை வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

“.....உரவுநீர் மாகொன்று வேல் ஏந்தி ஏத்தீக் குரவை தொடுத்தொன்று பாடுகம் .....”²⁸

என்னும் வரிகளில் கடல் நடுவிலே மாமரமாகி நின்ற அசுரரைக் கொன்ற வெற்றி வேலினை ஏந்தியவனான முருகனைப் போற்றிக் குரவை பாடலாம் வா தோழி என்பதாக அமைகின்றது. இந்த பாடல் வரிகளால் முருகனுடைய செயற்கரிய வீரம் பேசப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்குரியது.

வேலன் வெறியாட்டு

பண்டைத் தமிழரின் முருக வழிபாட்டில் வேலன் வெறியாட்டம் என்னும் வழிபாடு

பிரசித்தமானது. இத்தகைய சிறப்பு மிகுந்த முருக வழிபாடு சிலப்பதிகாரத்திலும் இடம் பெற்றுள்ளதை அவதானத்திற்குரியது.

பெண்களுக்கு உண்டாகும் அணங்கு நோயிற்குக் காரணமானவன் முருகன். அந் நோயினை நீக்க வேலனை அழைத்து, வேலினை நட்டு ஆட்டுக்குட்டியை நோயுள்ள பெண்ணின் நெற்றியில் தடவி அதன் தலையை அறுத்து, அதன் குருதியில் செந்தினை அரிசி யினையும், பூக்களையும்தூவி, நறும்புகையிட்டு வழிபடுவெர். வழிபடும் போது வழிபாட்டில் பங்கு கொண்ட ஒருவரிலே தெய்வம் முற்படும். தெய்வம் ஏற்பெற்றதும் அவர் ஆடத்தொடங்கு வார். அங்குள்ள ஏனையோர் ஆடுபெரின் கையிலே வேலைக் கொடுப்பார்கள். ஆடுபெர் கையில் வேலை வாங்கி ஆடத்தொடங்குவார். வேலினை ஏந்தி ஆடுபெர் வேலன் எனப்பட்டார். வேலன் அப்பெண்ணைக்கு உண்டா நோய் பற்றியும் அந்நோயினை நீக்க செய்ய வேண்டிய பரிகாரம் பற்றியும் விளம்புவார். குறிஞ்சிப் பாடல் ஒன்றில்,

“ஸண்ணூழிழ் குருதி முகம் பாய்ந் திமிதூர்
புள்ளிவரி நுதல் சிதைய நில்லா
தயர்ந்து புறங் கொடுத்த பின்னர் நடுவே
ளணங்குறு மகளிராடுகளாங் கடுப்ப”²⁹

பழந்தமிழர் இத்தகைய வழிபாட்டு முறையினையே வேலன் வெறியாட்டு என அழைத்துள்ளார்.

சிலப்பதிகாரத்தில் குன்றக்குரவைப் பகுதி யிலே வேலன் வெறியாட்டம் பற்றிய பல குறிப்புக் களைக் காணமுடிகின்றது. வேலனில் வெளிப்படும் தெய்வம் முருகனே என்பது.

“மாமலை வெற்பன் நோய் தீர்க்கும் வேலன்
வருமாயின் வேலன் மடவன் அவனின்
குருகு பயர்க் குன்றம் கொன்றான்
மடவனோ....”³⁰

எனவும்,

“.....வெறிகமழ் வெற்பன் நோய் தீர்க்க வரும் வேலன்

வேலன் மடவன் அவனினும் தான் மடவன் ஆலூமர் செல்வன் புதல்வன் வருமாயின்³¹ எனவும்.

“.....மார்புதரு வெந்நோய் தீர்க்கவரும் வேலன் தீர்க்க வரும் வேலன் தன்னினும் தான் மடவன் கார்க் கடப்பந்தார் எம் கடவுள் வருமாயின்³² எனவும்.

“.....வேலனார் வந்து வெறியாடும் வொங்களத்து நீலப்பறவைமேல் நேரிழமூ தன்னோடும் ஆலூமர் செல்வன் புதல்வன் வரும்.....³³

எனவும் வரும் பாடல் வரிகள் வாயிலாக விளக்கம் பெறுகின்றமை குறிப்பிடற்குரியது.

7. நிறைவேரை

சிலப்பதிகாரம் பழந்தமிழகத்தில் வழக்கிழந்த சமய மரபுகளைக் காற்ப்பின்றி கூறுகின்றது. வைதிக சமயமரபுகள், அவைதிக சமயமரபுகள்

அக்கால மக்கள் வாழ்வியலில் ஏற்படுத்திய செல்வாக்கினை சிலப்பதிகாரம் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது. வைதிக மரபு தழுவிய முருக வழிபாடு சிலப்பதிகாரத்தில் விபரமாகக் கூறப்படுகின்றமை குறிப்பிடற்குரியது. முருகக் கடவுள் தொட்ரபாக வழங்கி வரும் வடமொழிப் பெளராணிகக் கதைகளை சிலப்பதிகார ஆசிரியர் மிகுதியாகக் கையாண்டுள்ளமை இங்கு புலப்படுகின்றது. பழந்தமிழகத்திலே முருகக் கடவுளுக்காக எழுப்பப்பட்ட கோயில்கள், இயற்றப்பட்ட வழிபாடுகள் முதலிய அம்சங்களை சிலப்பதிகாரத்தில் தெளிவாகக் காணமுடிகின்றது. அத்துடன் குறவர்களின் குலதெய்வம் முருகன் என்ற கருத்தியல் சிலப்பதிகாரத்தில் வலுப்பெறுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் சொல்லப்படுகின்ற வைதிகம் சார்ந்த விடயங்களை நோக்கு மிடத்து, களப்பிரர் ஆட்சியிலே வைதீக சமயங்கள் வலிமை குன்றிவிட்டன, அவைதீக சமயங்களே மேலோங்கி இருந்தன என்ற கருத்து அடிப்படையில் ஆதாரமற்றது எனக்கொள்ள இடமுண்டு.

அடிக்குறிப்புகள் (Endnotes)

1. சாந்தலிங்கம்.சொ., “களப்பிரர் வரலாறு” அறநெரிக் காலமும் தமிழகப் பண்பாட்டு மரபுகளும்.பதி. சி.பத்மநாதன்) ப. 32.
2. வேலுப்பிள்ளை.ஆ.. தமிழ் இலக்கியத்தில் காலமும் கருத்தும், ப.25.
3. பத்மநாதன்.சி., “புதிய அரசுகளும் சமய மரபுகளும்: தமிழகத்திற் பெளத்தும்” அறநெரிக் காலமும் தமிழகப் பண்பாட்டு மரபுகளும்.பதி. சி.பத்மநாதன்) ப.4.
4. சிலப்பதிகாரம் (குன்றக்குரவை). 24 : 10: 1-2.
5. மேலது. 24 : 13: 4.
6. மேலது. 24 : 9: 3
7. திருமுருகாற்றுப்படை: 257 – 259.
8. மேலது.
9. மேலது. 24 : 9: 9.

10. மேலது, 24 : 8: 6 – 8.
11. மேலது, 24 : 7: 5- 7.
12. திருமுருகாற்றுப்படை, 44 – 46.
13. புறநாநாறு, 23.
14. கலித்தொகை, 27 : 15.
15. பதிற்றுப்பத்து, 113 -114.
16. பெரும்பாணைற்றுப்படை, 457 – 458.
17. அகநாநாறு, 59 : 10.
18. கலித்தொகை, 93 : 25 – 26.
19. சிலப்பதிகாரம்(குன்றக்குரவை), 24: 6 : 3.
20. மேலது, 24 : 7 : 3 - 4.
21. மேலது, 24 : 7 : 7 - 8.
22. மேலது, 24 : 7 : 11- 12
23. மேலது, கடல் ஆடு காதை, 6: 50 – 53.
24. மேலது, இந்திர விழவு ஊர் எடுத்த காதை.. 5 : 12: 170.
25. மேலது, கணாத்திறம் உரைத்த காதை, 9: 2: 11.
26. மேலது, ஊர் காண் காதை: 14: 10.
27. மேலது, குன்றக்குரவை, 24 : 7: 1 - 2.
28. மேலது, 24: 6: 3 – 4.
29. குறிஞ்சிப் பாட்டு, 172 – 175.
30. சிலப்பதிகாரம் குன்றக்குரவை, 24: 8: 6 – 8.
31. மேலது, 24 : 8 : 9 – 11.
32. மேலது, 24 : 8: 13 – 15.
33. மேலது, 24 : 9: 1 - 4.

திருவாலங்காட்டு முத்ததிருப்பதிகமா, முத்ததிருப்பதிகங்களா?

கலாந்து க. இருப்புரண்,

சிரேக்ஷ்ட் விரிவுரையாளர், மொழித்துறை, தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

தமிழ் 'பக்திமாழி' என்று சிறப்பிக்கப்படும் அளவுக்கு ஏராளமான பக்தி இலக்கியங்களைக் கொண்டது. தமிழிலக்கிய வரலாற்றைக் கால கட்டாங்களாகப் பிரிக்கும் போது ஆட்சி அரசியல் அடிப்படையில் பல்லவர்காலம் எனப்படும் காலப் பகுதியை இலக்கியப் பொருண்மையின் அடிப்படையில் பக்தி இலக்கியகாலம் என்று சுட்டும் அளவுக்கு அக்காலப் பகுதியில் பக்தி இலக்கியங்கள் பெருமளவில் தோற்றும் கொண்டன. சங்ககாலத்தில் காதலும் வீரமும் பெற்றிருந்த இடத்தை, அதையடுத்தகாலப் பகுதியான சங்கமருவியகாலப் பகுதியில் அறங்கருத்துக்கள் பெற்றுக் கொண்டன. அக்காலப் பகுதியை அடுத்ததாகப் பக்தி முதன்மை பெறும் பல்லவர்காலப் பகுதி அமைகின்றது. பல்லவர் காலப்பகுதியிலே சைவவைணவ மதங்களைச் சார்ந்த குரவர்கள் (நூயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும்) தங்கள் பக்தி அனுபவங்களை இலக்கியப் பனுவல்களாக வெளிப்படுத்தினார்கள். திருக்கோவில்களைத் தரிசித்து இறைவனது அழகிலும் அருளிலும் ஈடுபட்டுப் பரவசத்தராகிப் பாடிய அவர்களுடைய பாடல்கள் தமிழில் அதுவரையில் இல்லாத புதிய அநுபவத்தைத் தந்தன.

தமிழ்லக்கிய வரலாற்றாசிரியர்களின் கருத்துப் படி இத்தகையதான் தமிழின் பக்தி லிங்கியம் என்னும் பேராற்றின் ஊற்றுக் கண்ணாகத் திகழ்பவர்கள் முதலாழ்வார் மூவரும் காரைக் காலம்மையாரும் ஆவர். இந்த நால்வருள்ளும் காரைக்காலம்மையார் அதிக முக்கியத்துவம் உடையவராகக் கருதப்படுகிறார்.

“காரைக்காலம் மையார் பாடிய
 ருளிய பிரபந்தங்கள் அற்புதத் திரு
 வந்தாதி. திருவிரட்டை மணிமாலை,
 திருவாலங்காட்டு மூத்ததிருப்பதிகங்
 கள் என்பன. இவையாவும் 140செய்யுள்
 கணள் உடையனவெனினும், இவை
 பல்லவர் காலத்துச் சமய இலக்கியங்
 கணள் ஒரு புது வழியிற் செல்லவைவத்து
 அத்துணைப் பெருமைவாய்ந்தவை.
 அம்மையார் அருளிச் செய்தபிரபந்தங்
 களும் முதலாழ்வார்கள் அருளிச் செய்த
 திருவந்தாதிகளும் பல்லவர் காலத்துப்
 பக்திப் பாடங்கள் தோன்றுவதற்கு ஓர்
 அறிகுறியாக அவற்றுக்கு முன் விழ
 வெள்ளி போன்று உதயமானவை
 யெனினும் பல்லவர் கால இலக்கியப்
 போக்கிற்கு வழிகாட்டி வைத்த பெருமை
 அம்மையார் அருளிச் செய்த பிரபந்தங்
 களுக்கே உண்டு. அதனால், அம்மை
 யார் தமிழ்நாட்டுப் பெரும்புலவர் வரிசை
 யில் வைவத்து என்றனத்தக்க சீற்பு
 வாய்ந்தவர் எனக் கூறுதல் பொருத்த
 முடையதாகும்.”

இந்த மேற்கோள் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் -குறிப்பாகத் தமிழின் பக்தி இலக்கிய வரலாற்றில் காரைக்காலம்மையாருக்கு இருக்கும் முக்கியத்துவத்தினை முழுமையாக இனாங்கண்டு கூறுவது. அதில் மாற்றுக் கருத்துக்கு அதிகம் இடமிருக்கமுடியாது. ஆனால் இங்கு ஒருவிடயம்

தவறான அர்த்தத்தோடு எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. அதனை உணர்த்துவதே கிக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். மேற்படி மேற்கோளுக்கு உரிய வரான பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் மாத்திரம் அல்ல பெரும்பாலான தமிழ் இலக்கியவரலாற்று ஆய்வாளர்கள் இது விடயத்தில் தவறான விளக்கத்தையே கொண்டுள்ளார்கள்.

விடயம் யாது எனில் காரைக்காலம்மையார் அருளிச் செய்த பிரபந்தங்களைக் குறிப்பிடும் போது அற்புத்த திருவந்தாதி, திருவிரட்டை மணிமாலை, திருவாலங்காட்டு மூத்திருப்பதிகங்கள் எனப் பட்டியற்படுத்துகிறார்கள். காரைக்காலம்மையார் பாடியதிருப்பதிகங்கள் இரண்டு என்பதை இலக்கிய வரலாற்றாய் வாளர் யாவரும் அறிவுற். எனினும் அவற்றை மூத்திருப்பதிகங்கள் என ஒன்றாகக் குறிப்பிடுவது தவறு. இந்தத் தவறு நேர்ந்ததற்கான காரணம் தமிழிலக்கியத் தொகுதியில் இன்று கிடைப்பனவற்றுள் காலத்தால் மூத்தவை காரைக்காலம்மையார் பாடியருளிய திருப்பதிகங்களே. அந்த வரலாற்றுணர்வின் அடிப்படையிலே காரைக்காலம்மையார் பதிகங்களுக்கு முன் னோரால் இட்டு வழங்கப்பட்ட பெயர் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையிலேயே இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்கள் அம்மையார் பதிகங்கள் இரண்டையும் மூத்த திருப்பதிகங்கள் எனச் சுட்டமுனைகிறார்கள். அவர்களுடைய அந்த எண்ணம் தவறானது.

காரைக்காலம்மையார் அருறிய பதிகங்கள் இரண்டு அவை இரண்டும் ஒரே தலத்தின்மேல் வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களிற் பாடப்பட்டன. அத் தலம் திருவாலங்காடு எனப்படுவது. அம்மையார் பாடியபதிகங்கள் போலவேபிற்காலத்தில் தேவார முதலிகளும் பிறரும் பாடியபதிகங்களுட் பெரும் பாலானவையும் தலங்களின் மேற்பாடப்பட்டவை. அப்பதிகங்களுக்கான பெயர்கள் பெரும்பாலும் அவ்வத்தலப் பெயர்களின் அடிப்படையிலேயே அமைந்தன. உ+ம்: திருக்கேதீஸ்வரத் திருப்

பதிகம் திருவாலவாய்த் திருப்பதிகம், திருவென் காட்டுத் திருப்பதிகம். சிறுபான்மையாக அவ்வப்பதிகங்களோடு தொடர்புட்ட அற்புதங்களின் அடியாக இடம்பெற்றிருக்கும் (உ+ம் : விடந் தீர்த்ததிருப்பதிகம்). அப்படியான பதிகங்கள் பெரும்பாலும் குறித்த ஒருதலத்தின் மேலாக வன்றி, பொதுப் பதிகமாகவே அமைந்திருக்கும். எது எவ்வாறாயினும் காரைக்காலம்மையார் பதிகங்கள் குறித்த ஒரு தலத்தின் மேற்பாடப்பட்டது என்பதும் அத்தலம் வெவ்வேறு தலம் அல்ல, திருவாலங்காடு என்னும் ஒரேதலம் என்பதும் நாம் மனங்கொள்ள வேண்டியன.

ஒரேதலத்தின் மீது திருப்பதிகம் பாடப்பட்டு இரண்டுக்கும் திருவாலங்காட்டுத் திருப்பதிகம் என்று பெயரிருப்பின் ஒன்றிலிருந்து மற்றையதைப் பிரித்து அறியவேண்டிய தேவை எழுகின்ற போது அப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக மேலதிக அடைமொழி சேர்ப்பதுவழுமை. ஆட்பெயராயின் முதலைமுத்துக்கள் அப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கும் (உ+ம் : C. குமாரசுவாமி P. S. குமாரசுவாமி) ஒரே பெயருள்ளவர்களைப் பிரித்தறிவதற்காக அவரவர் உரப்பெயரை முன்னுக்கு அடையாக இட்டு வழங்குவதும் உண்டு (உ+ம்: ஈழுத்துச் சிவாநந்தன்). இவ்வகையில் திருவாலங்காட்டுத் திருப்பதிகம் என்ற பெயரிலான திருபதிகங்கள் வேறுபாடு காட்டுவதற்காக அவற்றுட் காலத்தால் மூத்ததற்குச் சேர்க்கப்பட்ட அடைமொழியே ‘மூத்த’ என்பதாகும்: அல்லாமல் தமிழில் உள்ள பதிகம் யாவிலும் மூத்தது என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் சேர்க்கப்பட்ட அடைமொழி அல்ல. இதனைக் காரைக்காலம்மையார் புராணத்தில், மிகுந்த வரலாற்று உணர்வோடு, சேக்கிழார் உணர்த்துகிறார்.

காரைக்காலில் புனிதவுதி என்னும் இயற்பெயரை உடையவராய் வளர்ந்து, பெற்றோர் பேசிச் செய்து வைத்த திருமனைத்தால் பரமத்தன்

என்ற வணிகனோடு வாழ்ந்த நிலையில், தன் தெய்விக ஆற்றலை அறிய நேர்ந்த ஒரு சந்தர்ப் பத்தில் கணவன் பயந்து தன்னை விட்டுவிலகி விட, கணவனுக்குரியதான் உடலமூகு இனித் தேவையில்லை என்று பேய்வடிவு எடுத்துக் காரைக்காலம்மையார் ஆகி இறைவனை அற்புத் திருவந்தாதி, திருவிரிட்டை மணிமாலை என்னும் பிரபந்தங்களாற் பாடித் துதித்து, கைலை மலைசென்று தரிசித்து, மீண்டும் தமிழ்நாடு வந்து, திருவாலங்காட்டை அடைந்தார் என்றும் அத்தலத்தின் மீது இரண்டு பதிகங்களைப் பாடனார் என்றும் சேக்கிழார் குறிப்பிடுவார்.

ஆலங்காடு அதனில் அண்டம் உற
நிமிர்ந்து ஆடுகின்ற
கோலம் காண்பாடுது 'கொங்கைநிரங்கி'
என்றுள்ளுத்துதங்கு
மூலம் காண்பாரியார் தம்மைமூத்தநற்
பதிகம் பாட
நாலும் காதலித்துப் போற்றும் நடம்போற்றி
நன்னூம் நாளில்
மட்டவிழ் சொன்னறயினார்தம்
திருக்கூத்துமுன் வணங்கும்
இட்டமிகுபெருங்காதல்
எழுந்துஒங்கவியப்புளய்தி
எட்டி இலவும் ஈகை' என எடுத்து
திருப்பதிகம்
கொட்டமுழவும் குழகன் ஆடும்
எனப் பாடனார்.³

மேற்படி இரண்டு பாடலுள்ளும் மேற்படி இரண்டு பதிகங்களையும் காரைக்கால் அம்மையார் பாடியமை பற்றிய செய்தி குறிப்பிடப்படுகிறது. அவற்றுள் முன்னையதை மூத்தநற்பதிகம் என்றும் இரண்டாவதைத் திருப்பதிகம் என்றும் குறிப்பிடுதல் அவதானிக்கத்தக்கது.

இவ்வாறாக ஒரே பெயரில் இரண்டு பதிகங்கள் அமையுமிடத்து அவற்றுள் ஒன்றை 'மூத்த' என்ற அடைமொழி கொடுத்துச் சூட்டும் மரபு தமிழிலே உண்டு. மாணிக்கவாசகரின் நிருவாசகத் தொகுதியில் 'கோயிற் பதிகம்',⁴ 'கோயில் மூத்த திருப்பதிகம்'⁵ என இரண்டு பதிகங்கள் உண்டு. இரண்டுபதிகங்கள், கோயிற் பதிகம் எனப் பெயரிடப்பட்டிருந்தமையினால் ஒன்றை வேறு பிரித்துக் காட்டுவதற்காக 'மூத்த' என்ற அடைமொழி சேர்த்துக் கோவில் மூத்ததிருப்பதிகம் என்றார்கள் போவும்!

எது எப்படியாயினும் காரைக்காலம்மையார் பதிகங்களுள் ஒன்றுக்கே 'மூத்ததிருப்பதிகம்' என்ற பெயர் உரியது என்பதே நாம் இங்கு வலி யறுத்த விரும்புவது. அம்மையார் பதிகங்களே தமிழின் பதிகம் யாவுள்ளும் மூத்தனவாய் கிருத்தல் கூடும் ஆனால் அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையில் அப்பெயர் இடப்படவில்லை என்பது உறுதி.

அழக்குறிப்புகள்

1. பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம், தமிழ் லிங்கியவரலாறு (மீன் அச்சு), குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு, 2005, ப. 50.
2. முனைவர் ச. வே. சுப்பிரமணியன் (ப. ஆ.), பன்னிருதிருமுறை, 2007, ப. 1162, (பெரியபுராணம் - செய்யுள்: 1784).
3. மேற்படி, (பெரியபுராணம் - செய்யுள்: 1785).
4. மேற்படி, ப. 658 (திருவாசகத் தொகுதியில் இது 21ஆவதாக அமைகிறது.)
5. மேற்படி, ப. 659 (திருவாசகத் தொகுதியில் இது 22ஆவதாக அமைகிறது.)

